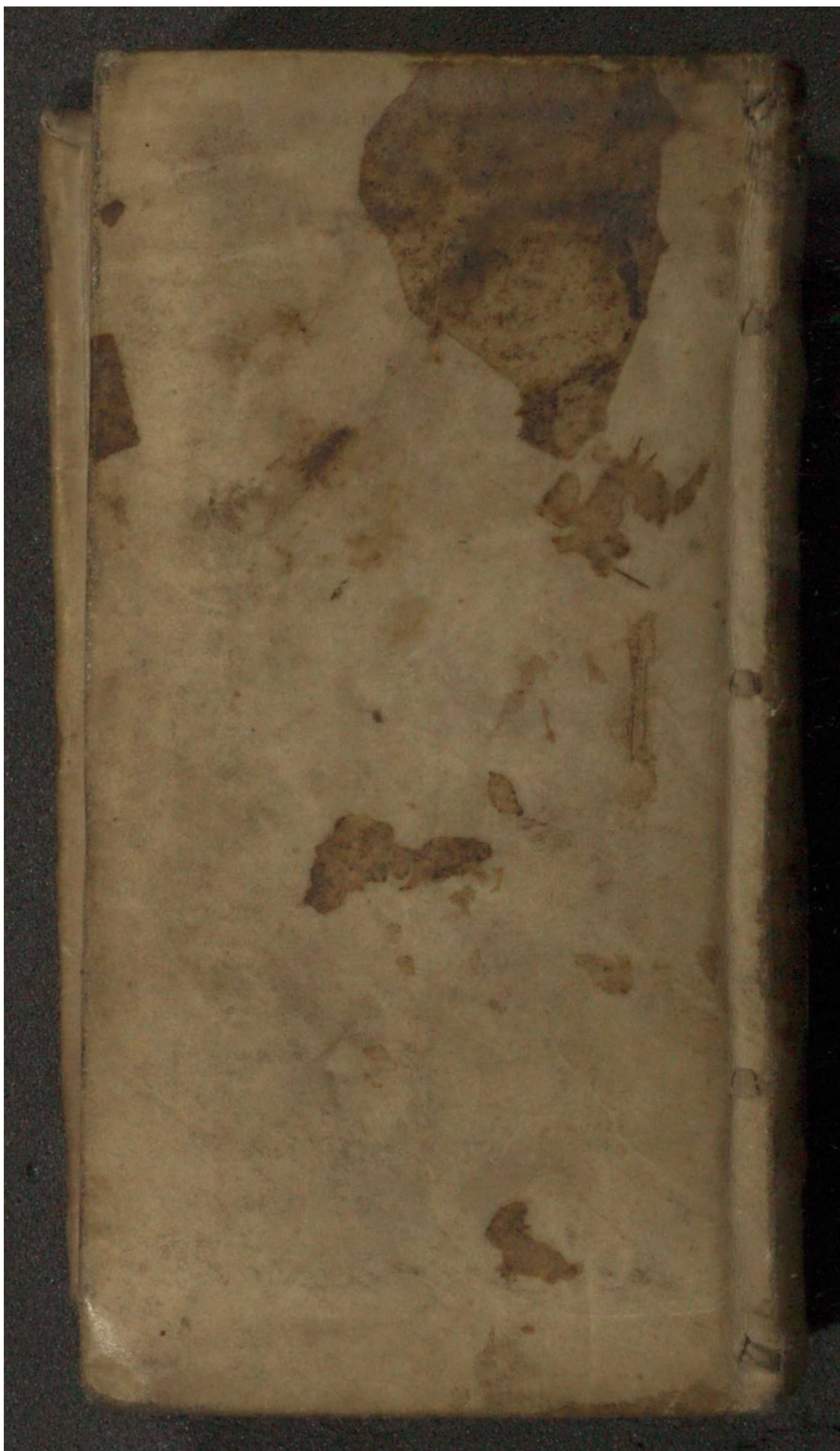

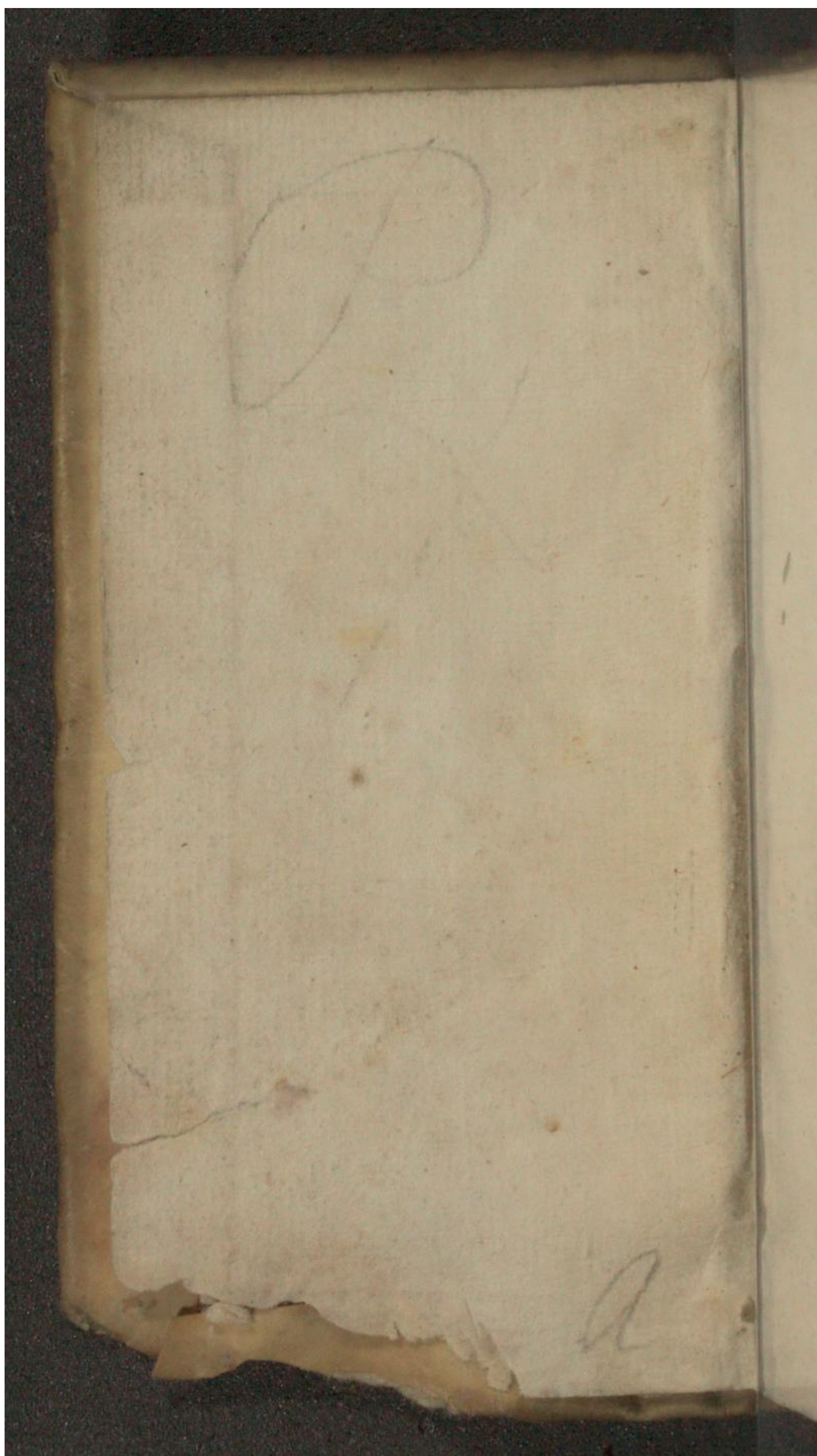

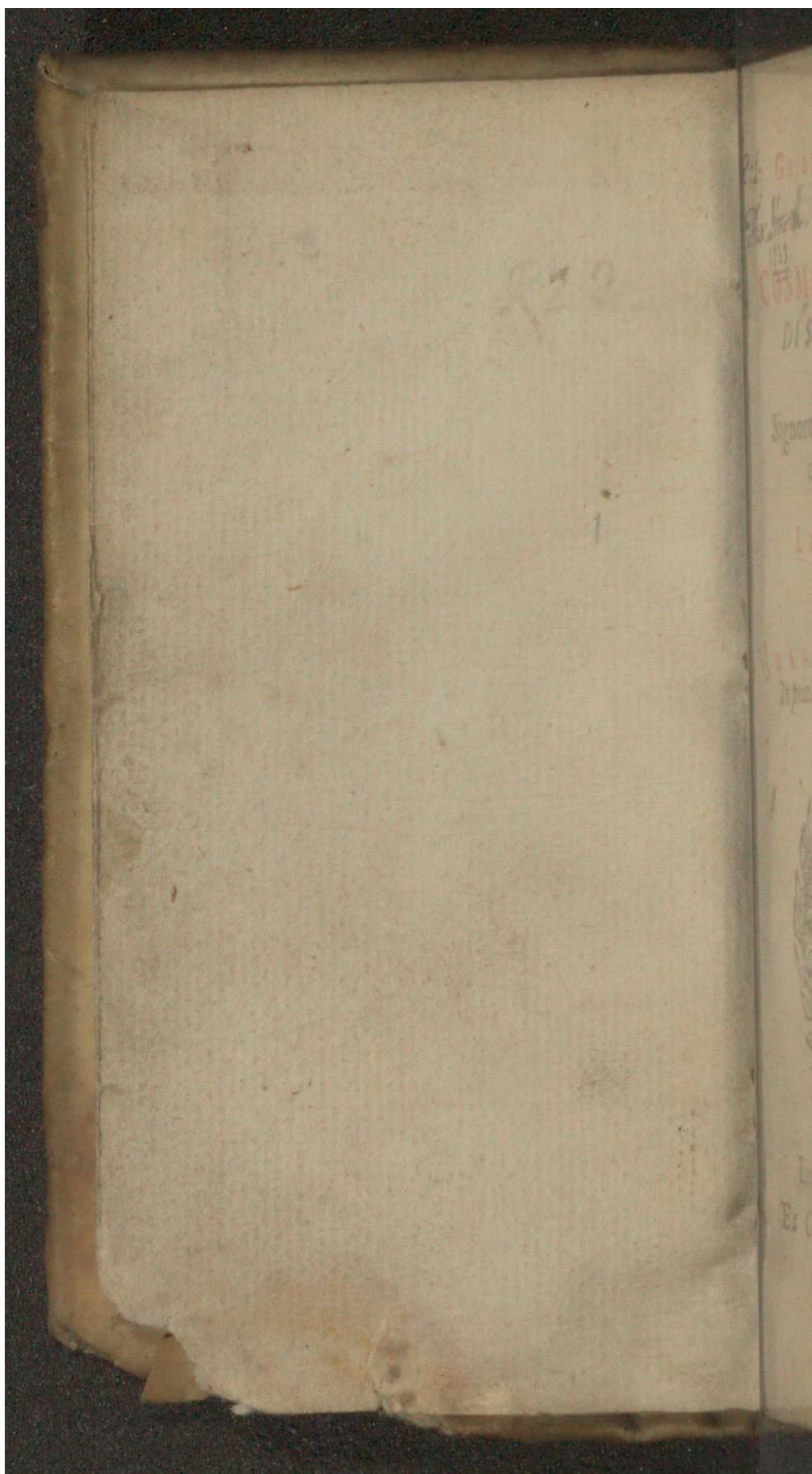

69

15/3

Tho: Howell. 1833.

GUILLEL. POSTELLI

DE

COSMOGRAPHICA DISCIPLINA

ET

Signorum cœlestium vera configuratione

LIBRI II.

Ex Museo

JOAN. BALESDENS

In principe Senatu Advocati.

LUGDUNI BATAVORUM.
Ex Officinâ JOAN. MAIRE
cIↄ Iↄ C XXXVI.

Christianissimo

PRINCIPI,

DIVO FERDINANDO,

Rom. Bohem. &c. Regi, Duci Austr. &c. summa prudentia, bonitateque Imperatori, summa optatur fœlicitas.

EX QVO *rerum æternarum studium, temporalium curis mihi anteferendum esse serio, relictis vitæ præsentis adminiculis duxi, Serenissime Princeps, duos meæ præsentis vitæ scopos mihi præfixi. Primum, ut toti orbi terrarum, sed ante omnia Latini Romanive regni alumnis redderem rationem earum rerum, quæ hactenus credendæ fuere: postea autem etiam intelligendæ sunt, & in Religionis toti generi humano clarissimæ, qualis sola Christiana est, unio-*

ne & consensu sunt habendæ. Alterum, ut illis Gentibus quæ sunt Latinæ huius aut Iapetinæ linguæ usu destitutæ, Arabicæ videlicet, atque Syriacæ, ipsius Christi propriæ, usu coactæ, hoc ipsum Rationis beneficium cum Euangelii per typographiæ artem multiplicati luce, etiam conferatur, in utrumque institutum comparavi certa & necessaria adminicula. Nam ad hoc ut primum fiat, Opus de Orbis terræ concordia pridem editum, cum variis appendicibus scriptorum, in lucem emisi: & tandem eo omnia reduxi, ut in uno Opere subnixo Ratione humana prius quam Divina authoritate, cuius utriusque supra septies mille loca testimoniorum allego & suppedito, cognoscatur, etiam penes Catholicos, nedum inter hæreticos, jam ante 1200 annos Christi cognitionem plusquam solido triente periisse: in quam rem, postremo conatu Opus cui titulum

feci Christus, elaboravi. Vt autem fiat secundum, quatenus per meam summam paupertatem potui, maximam Arabicorum voluminum copiam comparavi, & in has nostri Latini orbis provincias attuli: quorum voluminum copiam maxime in novi Testamenti exemplaribus antiquissimis, meis in sarcinulis librariis habeo Venetiis: reliqui autem fuerant ante VI annos duci Bavariæ illustrissimo principi Othohenrico ducentis aureis oppignerati, quos alioqui ne mille quidem iuste persolvi posse putem: credo autẽ post eius mortem tanquam summos thesauros, penes hæredes eius in summo precio & custodia haberi, licet non cognoscantur. Nam vel unus Abilphedeas princeps Cosmographus, vix sexcentis coronatis persolvatur. Inter cætera autem Damascenus in sua lingua propria Damascena Arabica ibi adest, pro reddenda ratione nostræ fidei toti Is-

maelitarum orbi: ſimiliter & Pentateuchus antiquiſſimo volumine, & alia pleraque mea ſollicitudine non indigna, in Bavaria ſunt. Attuleram vero præterea pro Syriacæ linguæ alumnorum Chriſtianorum gente, in tota Semia ad extremum uſq; Aſiæ diffuſa, ut eam ab Iſmaelitarum tyrannide fere ubivis oppreſſam (eo quod, ubicunque poſſent, Euangelii in ea ſanctiſſima Chriſti lingua ſcripti exemplaria rapuere & combuſſere, deſtruxerunt ve) liberare, aut quovis modo iuvare & refrigerare valerem: attuleram inquam exemplar fideliſſimum novi Teſtamenti. quam ad rem meo ſuccurrens deſiderio pridem etiam eiuſdem linguæ manifeſtandæ ſtudio incitatus Daniel Bombergus, curatore ſuarum rerum Iohanne Renialmo impēſas ſuppeditaverat: à cuius conquirendi peregrinatione quū vix rediiſſem, ſe ſtatim mihi Venetiis obtulit Caſſis ille ſacerdoſve

T. M.

T. M notus, Moſes Meſopotamius Syrus, vetuſtis exemplaribus inſtructus. cuius opera ſum uſus ad mei collationem, eo quod meum erat recentius ſcriptum: ubi tamen nil plane nec à Græcis exemplaribus, nec ab ipſis Syris inter ſe, eſt inventum differentiæ. Quum autem, poſtquam triennio aut ſupra, ut dicebat, Romæ fuiſſet in curanda editione typographica novi Teſtamenti, nec potuiſſet ab illis, qui colantes ibi culicem, glutirent mille camelos una, impetrare, ut tam pium & neceſſarium opus ederetur, quo totus poſſet Oriens reparari, aut ſaltem in fide retineri: & tandem rebus deſperatis, reque infecta vellet in Syriam redire: ego una cum Renialmo illo Bombergi curatore fui illi author, ut non ſic diſcederet re infecta. ſed quum accepiſſem dudum fuiſſe in magna authoritate penes Ducem Bavariæ Ioh. Albertum Vuidmanſtadium, cum quo

 antea

antea Romæ valde magnam amicitiam, ob insignia omnium literarum, maxime autem ob secretioris inter Hebræos doctrinæ mysteria, quibus præditus erat, contraxeram: venit mihi in mentem, ut ad illum (nec enim sciebam eius fortunas bello Germanico in Cæsarem fratrem tuum suscepto periisse) Mosem mitterem. Mirabilis vero Deus in operibus suis. Ecce commodum se offert Reginaldus Polus, Romanæ Ecclesiæ purpuratus Senator, qui è Germania iter in Angliam faciens, colligit suppeditatis necessariis ad illud iter ipsum Mosem. quumque is ad Danubii usque confinia venisset, audit Vuidmanstadium à tua Maiestate in Cancellariatus gradum fuisse accersitum & promotũ. Vt ad eum est profectus, statim una DD. Gienghero & Iona apud te huius rei satagentibus, Mosis, imo Christi in Moseh negocium fuisse ita apud tuam Maiestatem disposi-

tum,

tum, ex ipſius literis intellexi, ut nil aliud obſtaret, niſi typographiæ ordinandæ curatio, quin ſtatim res in ſuum finem duceretur. Admonueram enim, rogaveramque ipſum Moſem, quum illi literas illas ad Vuidmanſtetterum dederam, quarum fide & ſuaſione hominem agnovit, & opus ſuſcepit, ut ſtatim ad me ſcriberet, quem ſucceſſum rerum ſuarum ipſe inveniſſet: quod & fecit, ubi primum potuit, & expoſuit quonam in loco & æſtimatione penes Cancellarium nuper factum, ſed maxime penes MaieſtatemRegisRomanorum res eſſent, ita ut non niſi difficultate ordinandæ tantæ molis officinæ retinerentur. Hoc ubi audivi, non potui mihi temperare quin ſtatim, meo auxilio hoc negocium promoturus & curaturus, advolarem. Inſperantibus itaque & ipſo Cancellario & Moſeh, ut optime in Epiſtola qua tuæ Maieſtati opus Chriſtiani Euangelii (cur enim

Christianum per ἀντονομασίαν non dicam, quo Christus sua sacrosanctissima placita familiari maternaque lingua exponere voluit, & unde contra innumeros depravatores exemplarium & sententiarũ Christi summum veritatis remedium & testimonium fidele, tanquam ex ore ipsiusmet Christi profectum suppeditetur?) ipse Cancellarius inscripsit, notavit, statim adfui, non sine divinæ Providentiæ numine. Nam præterquam quod statim apud Gasparum sculptorem curavi rem ipsam pro utriusque linguæ apparatu (characteres enim Arabicos minusculos etiam ibi exculpi curavi, nedum Christianos fundi suis legibus feci) Deus bone quanta humanitate me excepit tua Maiestas? Vel unum hoc fidem fecerit, quod ubi vix tuæ Vniversitatis summis professoribus ex prisco studiorum usu 80 aureos numos in annuum salarium curares, mihi statim ab ipso ingres-

ſu 200 repræſentari ſtatuiſti: non tam ideo, quod penes Regem Galliæ Franciſcum, bon. memo. eadem ſalaria, antequam pro Concordiæ orbis ſtudio & Peregrinationum neceſſariarum curis pro conquirendo Peregrinarum harum linguarum Euangelio neceſſario ſuſcipiendis illa reliquiſſem ſtipendia, tantundem docendi cauſa habebam: ſed quia à Cancellario acceperas, me vel longe maioribus eſſe retinendum, ut tam nobile opus ex Coronæ tibi Diuinitus concreditæ Regno, cura & umbra procederet. Quid enim unquam poſſet fieri maius, quam ut à Romanorum Rege, (quo vocabulo longe ipſe es quam vel mille Imperatoris nominibus illuſtrior, quum ob veritatem & humilitatem: tum eo quod nongentis ferme annis antequam Regis Romanorum titulus ſub Chriſti authoritate naſceretur, divinitus à B. Methodio martyre fuit in hanc rem revelatus, ut Rex

Ro-

Romanorum Christi regnum ex Occidente in Orientem reducat, & super Calvariæ montem coronam illi redditurus ubique promoveat; quod utinam legitimis armis justitiæ, sicut Euangelii regno illuc jam remisso fecisti, tibi, ut facias, concedat Iesus) Euangelii lux votis & liberalitate comitata, in Orientem usque extremum refundatur? Adsui itaque, donec exornata fuit tua Typographia: sed statim, rogato prius Cancellario ut ducentos stipendii mei aureos curaret ex æquo à tua Maiestate saltem in finem usque Operis dividi in Mosem & typographum, paulo post coactus sum conscientiæ vi repetere Venetias. quibus vero de causis, in alia Epistola, quam statim tuæ Maiestati mittendam destinavi (postquam quadriennii, meæ conscientiæ legis Divinæ æqualis probandæ causa, molestias ultro & voluntarie susceptas, & aliquid supra absolvi) jam pri-
dem

dem tradidi, exposuique. Vnde nunc, ut T. M. ad reliquum Operis horter, hoc tam breve, ut brevius excogitari non possit, Compendium Cosmographiæ tibi, non solum ut habeas, sed ut legere possis, inscribo: ut in eo maxime videas, ex innumeris Christianis toto in Oriente dispersis, & nobis antea ignotis, quantam utilitatem per paucu'as Typographiæ Euangelii Christiani impensas toti orbi terrarum restituendo Euangelium attulisti, quum maxima pars illorum Christianorum ipsa Christi lingua utatur. Quum enim solius typographiæ usu videamus hodie cuiuscunque generis doctrinas, opiniones, dogmata, quantumvis etiam pessima aut vana, totum in orbem transfundi: dubium non est, quin illud ipsum per purissimam illam Euangelii lucem in lingua Redemptoris à te primo expositam facias, quod Satanæ factiones eadem typo-
gra-

graphia duce faciunt. ita ut, ex quo mundus est creatus, nullus Rex fuerit te uno ob hanc rem fœlicior. At ut videas quam longa nobis via superſit, in Iſmaelitis etiam ſuæ ampliſſimæ linguæ uſu per Euangelii Arabici typographiam ad Chriſti regnum attrahendis, & quam etiam late pateat ſceleratum Chameſitarum Babyloniſque alumnorum regnum: in eodem Opere expoſui ſucceſſum rerum, quæ toto in orbe terrarum ſunt geſtæ: ita tamen, ut ex mea expoſitione aſſidua divinæ Dei & Domini N. Ieſu Chriſti cura & particularis providentiæ videatur, donec Chriſtianiſmo, non tantum duce Authoritate ſacra, (quæ facta eſt toti orbi, maxime autem noſtri ſæculi neſcio cui Chriſtianiſmo ſumma hypocriſi & tyrannide latente refertiſſimo, pluſquam ridicula) ſed maxime duce Ratione naturali, cuius ſolius illuminandæ & reſtituendæ gratia

Christus & AD NOS & INTRA NOS advenit, munito & roborato, non tantum intelligamus credenda, ſed etiam toti orbi terrarum rationem de ea quæ eſt in nobis fide reddamus. Eſſent autem in hanc rem conquirendi & libri Arabici optimi, maxime Lexica ampliſſima; quæ ob ſummam paupertatem habere adhuc nequivi: & eorum ſcripta, qui in Hiſpania etiam Arabice contra Iſmaelitas ſcripſere: maxime autem, inter innumeros captivos qui in Italia, Sicilia, Sardinia, aut Hiſpania ex Iſmaelitarum gente retinentur, & ſint jam vel Italicæ vel Hiſpanicæ linguæ periti (quales, ſi quis quærat, permultos inveniri non eſt dubium, ut erat inſignis ille Ioannes Leo Afer) ſunt in libertatem vocandi, & præmiis alliciendi, ut noſtrates fideliter ipſam Semihebraicam linguam Iſmaelitarum doceant. Si quid ego poſſem præſtare

aut

aut in hac Syriaca, aut in Arabica, non recusarem, lubentissimeque etiam mendicando victum, nedum cum stipendiis in hanc rem collatis docerem. At revera nil scio in utravis lingua: sed tamen, quod ille aiebat,

---- Fungor vice cotis, acutum
Reddere quæ ferrum valet, exors ipsa secandi.

Qualecunque autem est quod sum aut possum, toti Reipub. Christianæ, maxime vero tibi uni virtutis ergo, Regiæ autem Maiestati tuæ tanquam primario Regni Christi ministro, in amplificationem ipsius Regni Iesu Christi dicatum & consecratum cupio, voloque. Vale Princeps Deo per omnia obligatissime: & quod felicissime meæ procurationis occasione cœpisti, perge certam vocationem tuam faciendo diligenter exequi. Vocationes enim constare revera non ex nomine, sed ex opere,

ostendit non solum qui negaverat patri operas filius, sed & Moses, ob minimam cessationem à sua vocatione, ne populum Dei intra terram sanctam introduceret, reprobatus. Et admiranda, miraculosaque etiam priusquam conciperetur Regis Francisci pranunciata à. B. Francisco de Paula vocatio ad Regnum, tribus gradibus tum ab ea familia distans (ut aliquando in eius vita expositum reddam) clarissime ostendit, totique orbi terrarum testificatum reddit, quam frustra de fide & vocatione quantumvis maxima sibi plaudat, quisquis operibus vocatione dignis certam suam vocationem facere non satagit. Iterum vale. Ex nostræ Civitatis loco ad 30. grad. long. & 48. ½ latitud const. anno à Salute mundi 1561: sed à coæquatione legis nostræ cum lege scripta, quæ fuit 1547, anno 14: à mundo autem condito, post tem-

pus 1656, & tempora 1547, & 1561, & dimidium temporis primè 800, annorum 5564, ſexto videlicet millenario pro ſexta creationis die ſecundum creationis Adami tempus currente, ut politicus univerſaliſque nunc fiat homo, ſicut unicus & perſonalis tunc factus eſt: cuius ut juridicum & verum es, ita reale & actu in univerſo receptum Caput ſis, & habearis, Deum Opt. Max. oro.

T. M. obſequentiſſimus ſervus
GUIL. POSTELLUS.

GUIL. POSTELLI

COSMOGRAPHIA

CAP. I.

Universi orbis Terræ Divisio.

TERRENI orbis, virtute extra naturalem elementorum positionem agente, facies aperta, medioque ex aquæ globo educta, priscis quidem sæculis in tres partes dividi solebat. Nunc autem & quarta inventa, in subiecto nostræ habitationi Hemisphærio, circumscriptione quidem amplissima, quamvis nulla adhuc certa interiorum descriptione sit exposita. Quinta vero etiam, & ipsa maxima, ad Australem polum pertinens, non nisi certa unius sui littoris fide se ostendit: sed tamen quæ sensibili argumento, quamvis nondum

innotuit, permaxima etiam ostenditur. Sic, ut præter hæc quatuor elementa, Quintum corpus, illis superius, sua quinta, sibi videlicet per comparationem apposita, figura polygonia, & intra sphæram sicut & extra collocabili, detur intra Cœlum: sic & quinquifidam terrei orbis faciem Deus voluit distingui. Primam nobilissimamque omnium fabulosæ memoriæ Asiam, sed vere Semiam, à Semo primo possessore vocare debent. Magnitudine sequenti, licet nobilitate inferiori Asiæ, vocabulum fabulosum Aphricæ, quum nuncupatione certa à Chamese Chamesia dici debuisset, accepit. Iapetus, quem sacra vera Iaphetum sive Iephetum dicunt, justius suę parti, ut in nostro orbe inter tres minimæ, ita monumentis nulli omnino inferiori, nomen Iapetiæ dare aut reddere debet, quam

à nefarii nebulonis cum vacca congreſſu fabuloſam Europæ nomenclaturam illi permittere. Quartæ parti hactenus Latinis memoriis incognitæ, licet alii Novi mundi, alii Indiæ occiduę, alii à variis inventoribus dedere nomen: tamen Atlantidis ex Platone, & ex altero Iapeti noſtri patris, qui Atlus, Attalus & Atlas, uti & aliis multis nominibus, dictus eſt (ut in Diſpunctionum Coſmographicarum opere traditur) longe juſtius nomen imponendum vel reſtituendum eſt. Quum autem Auſtralis innotuerit portio, quæ & totum mare pacificum obtegit, & à ſuppolari motu defendit, illi nomen Chaſdiah dabitur: ut in Diſpunctionibus, cur ita dici debeat, oſtendetur.

CAP. II.

In quam Universi plagam maxima harum terræ mediis ex aquis elatæ partium vergat portio.

EXceptione brevissime tradetur, quod prȩter Australi polo subiectam aut proximam, & præter Chamesiæ & Atlantidis australis iuga sese respicientia, quæ ultra æquatorem prominent, hæc quidem ad 54. gradum, ubi est Martini Bohem fretum, à Magaglianesio Lusitano alias nuncupatum, illa autem ad 35. ubi est Bonæ spei promontorium, tota terreni orbis facies continuo fere, præter duas maris rupturas, tractu, ab ortu in occasum, & contra AD AQVILONAREM mundi partem est elevata. Qua vero ratione, est in Dispunctionum opere traditum

tum, sed etiam in opusculo de Paradisi terrestris loco. Elevatam dico, quia non est dubium, quin ordine cœlorum omnino concentricorum, & ratione elementorum undique ante sese, instar obvolventium involucrorum quæ in cæpis sunt, terra omnino ordine naturæ, & gravium leviumque nutu & pondere, undique aquea sphæra ex æquo tegebatur, plus quam 30. cubitorū altitudine: ne quid gravius ex proportione quantitatis elementorum adinvicem addam. Unde adhuc fere in toto orbe terrarum, montium fracturæ sibi mutuo, ubi flumina & torrentes transeunt, oppositæ, ostendunt, quomodo in loco angustiori iuxta centrum erant contiguę, atque una coniunctæ antequam ita supernaturaliter attolli contingeret, ut fieret latior, magis à centro distans superfi-

cies: quæ tamen venarum in ſaxis ſimilitudine, eam quæ olim erat coniunctionis uniformitatem oſtenderent ſemper.

CAP. III.

Quibus limitibus univerſitatis terræ partes ſeparentur.

MAri noſtro, quod mediterraneum, eo quod inter Aſiam, Aphricam & Europam (ut fabuloſis adhuc tantillum utar) influit, dicitur, dividi Chameſis & Iapeti partes, & demum etiam inter Semiam Iapetiamque interfluxu eius ſeparationem poni, iam notius eſt, quam ut debeat repeti. Complent diviſionem duæ lineæ. Vna ad Semiæ Iapetiæque fines, ducta à mari ſeptentrionali, ad Tanais in noſtrum mare effluentis fontes. Alia ab ultimo verſus ortum Nili oſtio, ad intimum ſinus Arabici

quod Rubrum mare vocant, littus protenſa, per centena paſſuum millia. Quantum autem ſumma indagine perſcrutari potui, ex ipſius Semiæ Aſiæve finibus ſeptentrionalibus procedit (ut navigatione Anglicana anno 1555 relatum eſt: quod tamen ob Indos ex Aquilonari littore regi Sueviæ datos, non poſſum probare) peninſula, quæ per Gronlandiam & ſuppolares regiones in Atlantidem uſque Aquilonarem devenit. Ut hoc tanquam parum adhuc compertum, de coniunctione Aſiæ Semiæve & Atlantidis omittatur, conſtat has quatuor univerſi partes claudi undique mari. De Chaſdiah, inſulam eſſe, quacunque forma ſit, dubium non eſt. Ego quidem ob 600 leucarum, ſeu 2400 millium paſſuum littus, quo fere ſub æquatore inter Moluccas & Cattigara ſive Peru ſunt, & ob

terras amplas quæ ad occasũ Peru sive Australis Atlantidis eregi-

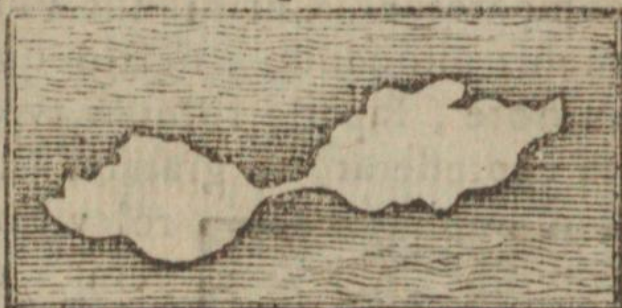
one Basilææ occiduæ, quæ in medio fere illo littore est, conquiruntur ab Hispanis, eo quod ibi esse sunt dictę ab Atlanticis, iudico figura esse collo crassiore & oblongo lagenę.

CAP. IV.

Quas potissimum figuras repræsentent quatuor nota partes.

QVia rerum similitudines maxime confirmant scientiam & apprehensiones nostras, videtur commodum, ut sicut quidam varias orbis partes variis expressere figuris, ut folio platani Peloponneson, tibiæ mortui hominis Italiam, corio bubulo Strabo scribit similem esse Hispa-

ſpaniam: ſic & has quatuor orbis terræ partes exprimam. Memini me omnino non inepte, ut puto, in ſecundo Diſpunctionum comparaſſe utramque Atlantici orbis

peninſulam, ob communem utrique parti Iſthmum, ipſis piſcium pulmonibus carentium membranis, quum adhuc ſuo vento intumeſcunt. Cæterum ſi eſſet univerſo orbi, ut mihi multiſque, nota forma illius orna-

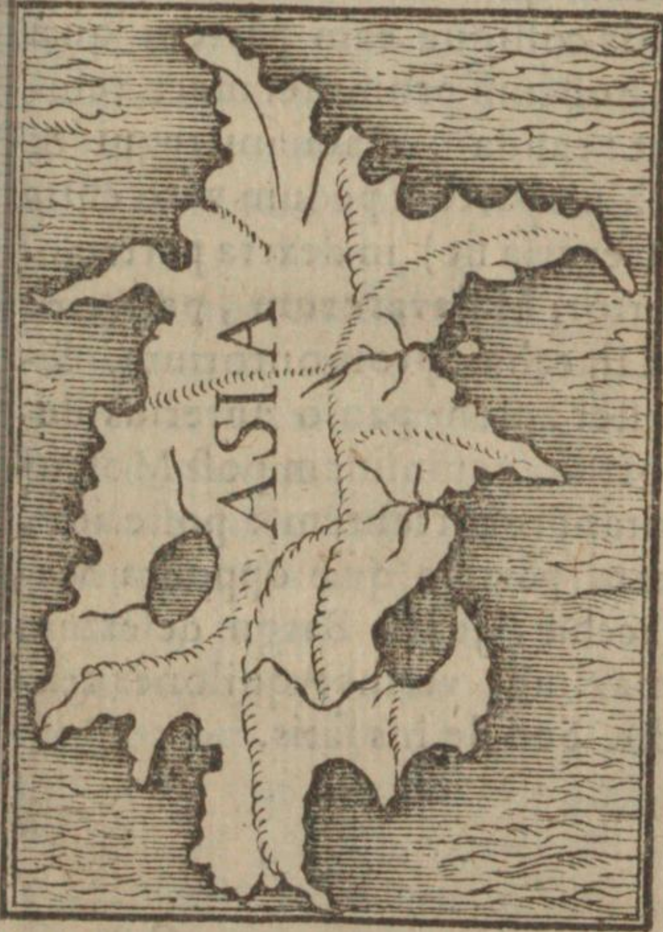

menti quo Dux Venetiarum uti-
tur

ur in capite: plane Chamesiæ Aphricęve quandam referret similitudinem. Sed longe communius est, ut monti edito, & medio tractu versus Occasum inciso comparetur. Christianus Vuechelus aliquando, nescio quo authore, Iapetię formam typis ita expresserat, in gratiam Caroli v. Imperat. ut esset instar fœminęca pite inclinato, diadema Imperatoriū gestantis: ita ut caput Hispania, sinister humerus Gallia, pectus Germania, sinistra manus DANEMARKIA, dextrum brachium Italia: cętera quę Turcis aut Moscovitis subsunt, ad imos pedes suis longis vestibus

tibus obtectos pertinerent: non omnino inepta (modo adulationem tollas) inventione. Sic optime ingenii largitor venter, vel famę vel cibi cupidus, excogitat.

Si ad concordiam Christianismi, vel ad verissimam Iapeti iuris di-

rifdi-

risdictionem referas, bene erit. Asia, Semiave vix habet cum quo comparari memoriæ causa possit aptius, quam cum maximi lacerti vel crocodili pelle, decurtata aliquantum cauda. Nam capitis collique eam partem quæ in nostrum prominet mare, referet: cauda, Cataiani regni & Chinæ partes: pedum vero cutis (si eversa sit) in dextra parte anterior, Malavarorum, posterior Malacchæ, promontorium. Sinister autem paulo anterius detortus, peninsulam post Moscovitas procurrentem: posterior, eam partem quæ opposita Malacchæ, juxta Bargu desertum maxime, versus Aquilones tendit. Sed de his satis.

CAP. V.

De terræ divisione secundum cœli partes quibus subest.

QUoniam semper cœli dimidium videri poteſt, & dimidium abſcondi: & dividit partem viſam à non viſa, circulus unus qui Horizon dicitur, ſuper quē ſol eminens diem, & ſub quo pergens noctem facit: ideo, licet nunquam de terræ & aquæ globo poſſit videri dimidium, ſicut & cœli, tamen etiam in duo Hemiſphæria dividitur: ita ut, quot ſunt puncta in cœlo, aut ſuper terram, poſſint eſſe tot Hemiſphæria, & tot Horizontes. Horizon autem primus & nobiliſſimus eſt, qui tranſit per polos mundi, & per fines orientis & occidentis, continens in ſe gradus 180 ſurſum, & 180 deorſum, & ideo Rectus dicitur. Obliquiſ-

ſimus autem eſt, qui eſt tranſverſus omnibus Meridianis: & convenit cum Æquatore, ita ut punctus verticalis cum puncto mundialis poli conveniat. Poſſunt itaque eſſe 90 Horizontes, & 90 Hemiſphæriorum ſingulis gradibus ab invicem diſtantium differentiæ, ab æquatore ad polos, & ab ortu in occaſum 180. & tanto pauciores, quanto pluribus abinvicem gradibus diſtabunt. Similiter in duo alia Hemiſphæria, anterius ad ortum, poſterius ad occaſum, cœlo aſcendente, & eodem dimidio altero deſcendente dividitur. Meridianus circulus per polos mundi & per verticem tranſiens, limes utriuſque eſt: ad quem quum venit ſol ſurſum, meridiem: deorſum autem, medinoctium facit. Poſſunt itidem horum eſſe 180 differentiæ: ſed commodius eſt ut 12 binis horis diffe-

differendo, aut 24 ſingulis ſive 15. gradibus, aut 36 binis trientibus hõrarum, aut 48 dimidiatis horis conſtituantur. Nam & ſecundum graduum longitudinis numeros, & ſecundum horarum partes poſſunt diſtingui. Alia duo Hemiſphæria dividuntur ſecundum Æquatorem, ita ut ob terræ faciem ad Aquilones fere omnino elevatam, poſſimus revera & abſolute dicere ſuperius hemiſphærion, cuius polus Aquilonaris eſt vertex, & contra ad alterum. Nam Coſmographi omnes neſcivere cur ita ſcripſerint: tamen Supra ſive ſuperiorem mundi partem comparando ad alias magis Auſtrales, dixere Aquilonarem, quod vel ex maris ſuperi & inferi Italiam ambientis nominibus abunde probes. Nam montes ὑπερβόρεοι alioqui, eoquod ibi, maxime ad Suueta Gemla, mon-

tem totius mundi altiſſimum, ex vi terrenæ elevationis ad Aquilones factæ etiam altiſſimi & fortiſſimi omnium ventorum impulſum flatumque ſuperant, fidem [illegible] SUPER facere ſatis ratione etymi videntur. Diſpunctiones dant rationem.

CAP. VI.

De diviſione ſecundum zonas.

TErmini trium differentiarum quæ in diebus anni videntur, revoluti cum primo mobili, & ab occiduo ſeptem Planetarum motu oblique à Libe vento verſus Aquilones, aut contra procedente ſignati, faciunt, ut ſint quinque in Sphęra circuli ſignati. Vbi fiunt maximi dies, unus eſt circulus, qui ſolſtitialis eſt, ſive tropicus æſtivus: ubi minimi, oppoſitus eſt, qui brumalis ſeu Tropicus hyemalis

malis dicitur. inter quos medius Æquator ſtatuitur. Declinant hi duo tropici ab Æquatore 23. gradibus & $\frac{1}{2}$, quantum videlicet obliquat ab Æquatore zodiacus, 12. ſignis ſemper æqualibus, ſicut Aequator 12. menſibus inæqualibus diviſus. Vnde contingit, ut poli zodiaci à polis mundi tantundem diſtent, videlicet 23 $\frac{1}{2}$ grad. Quare horum polorum Zodiaci circa polos mundi revolutio, facit duos circulos, intra quos verſus polos mundi fiunt duę cœli partes, quas antiqui male & inepte zonas vocant, quum pileos potius, aut aliquid ſimile dicere debuiſſent. Dicebant itaque eſſe quinque zonas: unam ob calores, mediam videlicet, extremas ob frigus inhabitabiles. Duas ſolummodo temperatas, noſtram, illique oppoſitam. Licet autem contingat

terræ partibus, polo alterutro, & pileo (ut dixi) ſuppoſitis, dari diem ſex menſium, & noctem totidem: illic tamen eſt maxima hominum habitatio, ita ut ſit neceſſe altiſſimis montibus, quæ ſub alterutro polo eſſent, æternam eſſe diem. Media eſt in ſui medio habitationibus fœliciſſima. Dico in medio, ab imo ſurſum. Nam in ea montes quo ſunt altiores, eo ſunt frigidiores, nivibuſque æternis magis tecti. Humilia loca æſtu ardent, atque ægre niſi ab aſſuetis habitantur. Media, quæ in collibus ſunt, omnino tẽperatiſſima regione ſunt, & in hoc temperatiſſimæ parti noſtræ habitabili ſuperiora: quod & ea omnia plantarum & animalium quæ apud nos ſunt genera alunt, & ſuæ præterea conſtitutioni apta, uti aromata, alere poſſunt. In noſtri itaque hemiſphærii Aquilonaris zona

eſt

est fere tota habitabilis terræ portio. In altera autem, præter duo illa iuga, Atlantidis videlicet atque Chamesiæ, etsi quid præterea de lagenæ Australis collo ad eam pertinet, nil plane habitationis est. Zona quæ torrida dicebatur, quæque nunc longe aptius torida diceretur, continet ea omnia in meridiano Semiæ littore, in Chamesia etiam, quamvis alias arenosa, & in Atlantide, quæ aromatum, gemmarum & metallorum auri argentique præcipuas opes continent.

CAP. VII.

De Semiæ sive Asiæ circumscriptione, & generali ambitu.

SEmia, ut est nostro mari proxima, & Iapetiæ cohærens, finem habet secundum lineam rectam versus polum, ad Dvvinç

fluminis oſtia, à lacu unde Tanais originem ducit protractam: poſtea ripis amnis ſimilis ſinu ſtatim paludem excipit Mæotida, ad cuius fauces remittit peninſulam Corocondameam, TauricæCherſoneſo oppoſitam, fretoque emittentis ſuas aquas lacus, per vix mille paſſus diſiuncta, facit Boſphorum Cymbrium ſeu Cymerium. Patenti inde maris Pontici ſinu eroſa, poſtea inter hunc intimum & Iſſicum, terra veluti perditæ in mari quantitatis compenſationem remittit prominentem eam partem, quam ab Amano monte in intimo Iſſico ſinu terminato, Ioſephus ait una cum ſua Iapetia ceſſiſſe Iapeto, & quæ Aſiæ proprie nomine olim dicebatur. Hinc ab Iſſico ſinu in Liba procedens, attingitNili oriētale oſtium, & ſecundum lineā ad rubri Suppheiye aut caricoſi maris littus,

tus, emittit, inter ſinum Arabicum & Perſicum, Arabiæ peninſulam, utriuſque ſinus veluti clauſis oſtiis à ſingulis inſulis, hic à Bebel mandela, ibi ab Hormuzia inſula. Poſt acceptum ſinum Perſicum recta in ortum uſque ad Indi fluminis oſtia pergit, ubi circa Goæ vicina littora rurſus quaſi verſus Euronotum excurrens, fere ad Æquatorem pervenit. Magno inde ſinu ad Gangem fluvium inflexa, littore Malavarorum verſus Aquilones tendente, & demum quaſi ſemicirculi formam faciente, aſſurgit rurſus verſus Auſtrum adMalaccham. Unde flexo rurſus littore ad Aquilonem primo, mox & Euroaquilonem, niſi ubi ſinus permodicus iuxta regnum Sinarum littus emittit, paulo auſtralius tandem finem eodem Euroaquilone verſus ortum eundi facit. Rurſus hinc in Cau-

ros reflexa, quaſi medio inter occaſum Aquilonemque curſu, niſi qua aut valde fere uſque ad ſuppolarem partem, aut etiam ſuppolari regioni Gronlandiæ contigua, ſinum ad Obym fluvium lacumque Catainum faciens, finem ubi inceperat facit, ad fluminis Dvvinæ oſtia.

CAP. VIII.

De Chameſiæ Aphricæve ambitu & figura.

AB illis freti noſtri maris anguſtiis, quibus in oceanum ſuas aquas aſſidue exonerat, nũquam admittit (ratio autem in Diſpunctionum libris expoſita eſt) Chameſiæ pars ſecundum Oceani maris littus, ſenſim ad occaſum intumeſcente ſolo, procedit: donec ubi intumuerit verſus occaſum fere media, quum ad 4. gradum citra æquatorem ac-

accessit recto fere tramite, ad dimidiam usque sui longitudinem inflectitur: & demum versus Euronotum usque ad extrema iuga assurgens, ubi Spei bonæ promontorium est, rursus versus aquilones ad ostia usque sinus Arabici procedit. quo interius admisso, ubi ad occasum aliquantum acceptando obvertitur, rursus secundo maris Rubri litrore ad lineæ usque illius quæ illam à Semia seiungit, terminum extenditur. Inde recto ad occasum cursu, nisi ubi illam una & altera Syrtis incurvat, quousque ad fretum ubi incepimus pertingat, devenit.

CAP. IX.

Iapetiæ sive Europæ circumscriptio.

AB Herculis freto littus olim vix 10. millibus passuum,

nunc 18. millia à Chameſiano ſeiunctum, ipſius Iapetiæ circumſcriptionem facit, tribuſque maximis in hoc latere abrodi ſe permittit ſinibus, Gallico, Hadriatico, Ægæo. Inter Gallicum (cuius pars eſt Tyrrhenum) & inferum procurrit Italia. Superum Hadriaticumve ab Ægæo Græcia ſeiungit. Hinc in Helleſponto tam fit Semiæ vicina ad Seſti & Abydi olim, nunc Dardanellorum arces, ut minus mille paſſibus pateat: rurſus modicè ad Propontidem flexa, ferè in Thracio Boſphoro coniungitur. Sequenti littore accepto ad Danubii oſtia mari pontico, ſinu anguſto poſt Tauricam Cherſoneſum immiſſo, amplexa peninſula, Mæotidem recipit: atque littore poſtea in ripam ad Tanain mutato, ſecundum lineam à Semia ſeiungentem, ad ſeptentrionale pelagus polari regioni

proxi-

proximum, finem orientalem facit. Hinc versus occaſum reflexa, vario anfractuoſoque ambitu maximam illam gentium vaginam, peninſulam Schondianam complexa, redit fere adusque lineæ fines: unde regreſſa, littore arcuato inter Notum & Libanotum tendente, poſtea occaſum petit: & niſi DANIMARCKIA obſtaret, recto ad Gallias uſque tractu pertingeret. Galliæ externo littore tranſmiſſo in occaſum, recta in Auſtrum fertur, ad intimum uſque ſinum Cantabricum: quo littus acceptum rurſus, ſed rectius quam proximo tractu (hic enim recta in occaſum, ibi autem in Liba fere tendebatur) ad occaſum fertur, ad finem uſque terræ, ut Hiſpani vocant. Unde rurſus recto ad auſtrum curſu, niſi qua Promontorium ſacrum ante Gadiræ inſulæ flexum incurvat,

proce-

procederet, factura loco ubi incœperat ſuæ περιγραφῆς finem.

CAP. X.

Atlantidis circuitus.

UT ab occiduo finę etiam hic procedatur, ibi nondum alioqui ſatis ulterius cogniti, latens faciemus exordium, ubi Auſtrali mari ad 40. gradum Aquilonaris latitudinis protenſum eſt littus. Recta enim inde in Euronotum tendens, & medio in curſu, ſinum Corteſii ſive rubri aut vermiculari colore maris verſus Toronteacum fluvium accipit, & ſic uſque ad Panama civitatem, ubi Iſthmus minus 20. leucis Hiſpanicis patens, ab Oceano noſtrate ad illum ſeparat, continua eſt. Hinc littore variis finibus pauliſper ad Notum & Libanotum protenſo, rurſus in Euronotum, ſed qua-

drante

[s]trante magis ad Notũ inclina[t]o uſque ad fretum, Chaſdiam [a]b ipſa ſeparante, & oblongo, ab [o]ccaſu videlicet in ortum pro[c]edente tractu, pervenitur. Hinc [a]d Aquilones reflexo curſu, ab [e]is 54. gradibus Auſtralibus uſque ad 8. eiuſdem poli gradus recta fere procedit. Poſt promontorium vero illud quod Chameſiæ proximum eſt, converſo ad Cauros ſive ad Magiſtralem ventum latere, recta uſque ad Nombre de Dios urbem in noſtro littore ad ſummas Iſthmi anguſtias eregione Panamæ ſitam conducta, ſenſim ad Aquilones polaremve regionem vergit, quo ad iuxta Iucatanæ Iſthmum attingat. Oriente vero repetito pro peninſulæ Iucatanæ ambitu, ita ab hac extrema uſque ad oppoſitam ſibi eregione linguam potius quam peninſulam, ut adhuc creditur, re-

gionis

regionis Floridę (ut applicato ad ſuam Hiſpanicam linguam accentu vocant Hiſpani Tubalei) fit curvum littus, ut pluſquam ſemicirculi circumferentiam referat. A Florida ad Britonum promontorium recta in Euroaquilonem tractus procedit: & hinc uſque ad littus Gronlandiæ pertingens, obſcura cætera tam ex Aſiæ Semiæve parte, quam ex Gronlandiæ continenti relinquit. Menſuræ autem huius circumſcriptionis ſunt in ſecundo Diſpunctionum libro diligenter traditæ, una cum rebus revera plane admirandis, quæ iam in hac utraque Atlantidis parte inventæ ſunt.

De illa vero parte quam Chaſdiam debere dici ſupra notavi, nil adhuc poteſt referri: niſi quis, ex eo quod Mauros homines & nigerrimos habeat, inſtar Chameſiæ (in qua ex Chuſo filio

Chamesis, alioqui albi, ex coniuge alba procreato, & non loco, sed scelere patris sic infecto, sunt nati Æthiopes) dicat esse orientalem Æthiopiam, cuius ex Homero meminit Strabo. Nam in ea littoris parte quæ est reperta, sunt visi summa nigredine homines, quales in sola Chamesia sunt.

CAP. XI.

Primorum orbis totius habitatorum origines.

QUamvis nemo sic hactenus ex omnibus Cosmographis curavit tradere origines primorum habitatorum, sed omnes aut fabulosa quædam Græcæ vanitatis somnia in quosdam deos, qui nunquam, aut pessimi nebulones fuere, retulerint habitationum primordia, aut oblatos populos sine ulla origine recita-

citarunt: tamen quia & temporum ſimul & loci rationem opus eſt à vero Coſmographo repetere, neceſſe iudico, ut vera primorum habitatorum origo ante omnia tradatur. Quotquot itaque mutationes Regnorum, ſtatuum, gentium, & rerum in toto orbe fuerint, neceſſe eſt ut ex unius Noachi domo, ex Syria, circa Libanum montem habitantis, & in arcam re ipſa vera lignis cedrinis aut ægrę corruptibilibus factam, cum ſua familia ſeptenis ad ipſum octavum perſonis conſtante, introducti: & poſt Diluvium revera univerſale in ſeptentrionalibus Aſſyriæ, qua Armeniam contingit, finibus relicta in Carduchorum montibus arca, egreſſi, totius orbis terræ habitatores prodierint, ita ut ſint unius trium eius filiorum filii: aut ſi (ut aliqui volunt) poſt Diluvium, alios præter

ter tres in ſacris expreſſos genuerit, ut de Thuiſcone Germanorum parente & aliis vult Beroſus: fieri non poteſt quin per quemcunque filium eius ſint ex eo prognati, quotquot faciem terræ ubivis inhabitant. Ioſephus in hac re omni exceptione maior teſtis, cui omnes ſacrorum libri penes Chriſtianos, Iudæos, Iſmaelitas & Chaldæos (vel uno Beroſo teſte) conſentiunt, tradit, eam terræ partem quam fabulæ Aſiam dixere, fuiſſe ipſi Semo, qui & Melchiſedek dictus eſt, ordine patris conceſſam: ſed ita, ut Iapeto jus eſſet ad eandem poſſidendam. Huic autem Iapeto ea pars, quam fabulæ Græcæ Europam vocarunt, una cum ea Aſiæ parte quæ ab Amano monte procurrit in occaſum. Chameſi autem, ſive Chamo, cuius nomen calidum ſonat, ceſſit ea pars quam Aphricam Græ-

ci (ut antiquiſſimas in ſuis literis memorias habere viderentur, primoſque in toto orbe poſſeſſores poſuiſſe ſuorum nominum aut religioſarum fabularum argumento putarentur) vocavere, aſſervata primi huius poſſeſſoris ſignificatione. Nam ἀφρίκη revera calidam, vel ſaltem ſine frigoris rigore regionem notat. Quum autem conſtet totum habitationis terrenę orbem ex Noachi Ianive inſtitutione, fuiſſe duobus tantum filiis probis, Iapeto & Semo conceſſam: quia ipſe Chameſes fuit à patre tacite excommunicatus, & ſaltem in ſua quarta generatione maledictus, & non ſolum fratrum ſuorum, ſed & ſervorum illorum ſervus conſtitutus: opus eſt, ſervitutis jure IPSE SERVUS DOMINUS, ut & non ſibi acquiſiviſſe videatur, quicquid totis 3700 annis ad nos uſque à Diluvio

luvio exactis per ſe vel per ſuos acquiſiviſſe probatus fuerit. Hic itaque finis & ſcopus huius Coſmographici compendii eſt, ut clariſſimè per Regnorum celebriorum loca, variis alterationibus mutationibuſque concuſſa & everſa; demonſtretur particularis Providentiæ Dei actus toto in orbe, ad hoc intentus, ut quicquid Regnorum, potentiarum, ſtatuum & memoriarum fuerit ab his maleficis Saturni Chameſiſve alumnis inſtitutum, illud omnino mediante æterno Domini & moderatoris omnium Chriſti Pontificatu & Regno ita deſtrui videatur, ut cedat in Iapeti & Semi alumnos, duce ſuprema Auctoritate & Ratione mundi in vera Religione & vera Politia fretos. Sed quia compendium non plura patitur, ad Diſpunctionum tractationem cætera remittentur.

CAP. XII.

De Chamesis, & filiorum nepotumque in terræ possessionibus eligendis astutissimorum occupatione, & quas provincias sibi elegerint.

QUoniam æquum est, ut servi dominis pareant & acquirant commoda, sicut forma & perfectio educitur de corruptibilis materiæ potentia, & de rudimentis imperfectis: ideo ante alios duos fratres nobiles tradere visum est, quid aut proprium, aut ex perversa occupatione Chamesitana isthæc prosapia habuerit. Chamesia ab hoc impio & nefario gigante loco Aphricæ nominanda, circumscriptionem habet, ut supra posui. Usu autem vulgato Cosmographorum, versus mare nostrum habet Mauritanias duas, quæ cum Æthio-

piæ

piæ voce per Græcam furtivamque etymologiam Chussi, id est nigri, filii primogeniti Chamesis significarionem servant. Numidia est à re pastoricia, quam etiam quosdam suorum docuisse credibile est, ut non minus quam Semii vel Iapetii, qui rei pecuariæ primam operam dabant, justi viderentur perditi filii. De Aphrica propriè ex generali nominis ratione constat. Sequenti in ordine erat Cyrenaica, juxta Ægyptum. Sed expositis filiorum nominibus & eorum successione, clarius omnia videbuntur. Primogenitus eius Chus nigro colore ex albis, ut jam dixi, parentibus, summo certè aliquo Divinæ vindictæ signo sic ob parentis scelus tinctus. Secundus Mitzraim, qui Ægypto hoc nomen hactenus ibi asservatum dedit. Phuth tertius est, à quo Phutei fluminis ad Mauritaniam

niam Tingitanam accolæ, Phutei. Canaan quartogenitus, cumulum maledictionis habebat: & ideo non in Chamesia, sed in primi juris primę influentiæ & primæ benedictionis mundi solo in Semia posuit sedem, in terra sancta videlicet. Unde demonstrandæ penes Noahum, veræ in exheredando hoc nebulone prophetiæ gratia, Deus post Melchisedek ibi collocata sede confirmatum, eo Abrahamum cum suo semine vocavit. Chussi nigri Æthiopis filii: Saba, unde regnum Reginæ famosæ. Chavilah secundus filius, occiduis nigris, qui Getuli alias, quasi Chevuli dicti sunt, Iosepho teste, dedit nomen. Sabbatha, Regma, & Sabthaca, sunt in Arabia populi, ubi item nigerrimi fuere propagati: sed Ismaelitis adiuncti, longe quam ante nigriores. Chussi autem huius nigri Æthio-

pis,

bis, omnium pessimus filius Nemrodus fuit, in loco tota in Semia post terram sanctam præstantissimo, & unde Abrahami processit corpus, Monarchiæ Satanæ & Babylonicæ fundator: unde hactenus præcipui Ecclesię oppugnatores processere. Principium ea de re eius regni Babylon dicitur: unde, quia hæc Monarchia Babylonica secundum statuæ à Daniele intellectæ & explicatæ tenorem, tribus ad aureum caput additis metallis constabat, pręter fictiles pedes, tres civitates sunt illi quartæ additæ, ut quatuor repullulationes malorum in hac terra שנער Sinear intelligantur, huic primæ potentiæ adnexæ, nempe Media, Græcia, Roma, ubi consummata est Babylon. Dicunt autem linguæ sanctę periti, Sinnear dictam fuisse basin huius regni Babylonici כי שם ננערו נערים Quia

ibi excitati ſunt, qui diſciplina egent, pueri. De filiis autem filiorum (præter 10. Cananæos qui erant deſtruendi à fidelibus) nil eſt dicendum: quia quas poſſeſſiones aut ubi illas habuerint, præter Lydos, Cappadoces & Libyes, qui ex Mitzraimo Ægyptio ſunt nati, non eſt notum.

CAP. XIII.

De Iapeti, eiuſque poſterorum poſſeſſionibus, & populis ab eo fundatis.

NOn eſt quod repetatur, eam partem terræ, quam fabulæ Europam dixere, Iapetiā debere dici, ob primum illum Iapetum non tantum illius, ſed univerſi orbis principem inſtitutum. Sed videndum eſt, quinam populi ſint primogeniti mundi, quod ad temporalia dominia attinet: & qui ſecundi, qui item tertii,

tii, &c. uti de exhæredando Chameſe dictum eſt. Gomer primogenitus Gumbros in Italia, qui ſuppreſſa G litera poſtea Umbri nuncupati ſunt: & poſtea Gymros, ſive Cymbros & Cymerios, Scythaſque omnes edidit, qui poſtea Germanorum nomine interpoſita litera, vel potius ſuo loco mota (uti ex gravi voce corn pro cron proferunt) ſunt appellati. Sed ante alios, teſtibus omni exceptione maioribus in hac re Ioſepho & Beroſo, adſtipulantibuſque Solino, Catone, Bocho Mauro, & Marco Antonio, Gomeritæ Galli ſive Galathæ, ex Noachi Ianive inſtitutione debuere vocari: hoc eſt, avito & iam in arca inſtituto ob fluctuum Diluvii memoriam vocabulo, ita ut ipſi antiquiſſimi Iapetiæ in Italia habitatores Umbri, ſint Gallorum propago: & ut Ianus ſit ſcriptus à Catone in

Originibus advenisse ex Armenia Scythica Saga in Italiam, una cum Gallis Umbrorum progenitoribus, qui Germanorum ea de re fratres sunt, sed ordine dignitateque miraculi fluctuarii sunt primi, & natu maiores. Nam à Gal, quod diluvii fluctum sonat, Galli sunt nuncupati: ut conservarent soli pro toto mundo tanti miraculi nunquam obliterandam memoriam, quæ alioqui ad universos orbis habitatores pertinet. Gemrani autem, sunt à Gomri nomine proprio dicti. Religiosa itaque promotio istius cognitionis & primogenituræ, ad Gallos: temporalis autem, & personalis, ad Gomranos, ex proprio patris vocabulo pertinet. Magog dedit ortum Scythis Arsarethicæ terræ, in Aquilonari Semiæ angulo constitutis, & ad hanc diem cum avo sub oriētali Umchani sive Pretijani poten-

tentia nomen hoc in ea provin-
cia ſervantibus penes ſuos indi-
genas ; & ea de re Iſraelitarum à
ſua provincia ſancta profligato-
rum ſapientiſſimi , in ipſo ſecun-
dogenitorum Iapeti angulo Ar-
ſarethico ſedem elegere. Inde
enim Scytharum præſtantiſſimi ,
poſtea Chriſtianorum in tota A-
ſia potentiſſimi , à Tharſenſibus
regibus ſtatim poſt adoratum
Chriſtum ad ſua reverſis conver-
ſi , tam magna Eccleſia , ut Um-
chan lingua ſancta diceretur , id
eſt matrix , ſeu mater & fons ta-
bernaculorum : à cuius dominio
poſtquam ſe exemere ipſi Tatari,
divinitus ex ſumma nepharii &
ad ſcelera omnino converſi Pon-
tificis tyrannide liberati , & ma-
ri rurſus divinitus illis aperto e-
repti , illo tam acerbo jugo op-
preſſo , ſatis habuere vocare ſe
Chan, id eſt tabernaculum, quaſi
per ἀντονομασίαν hoc dictum ve-
lint.

lint. Tertius Madai, dedit omnium consensu Medis originem. Nam ob temporalis dominii jus in tabernaculis Semi habitandi ipsi Japeto propter mundi primogenituram concessum, non tantum in sua Iapetia, aut etiam in sua Atlantide, sed multo maximè in Semia ubicunque voluit, tanquam dominus fundi & proprietarius supra usufructuarium, ubicunque est illi visum, sedem elegit: ita ut non solum Mediã, à Medo seu Madai, & Magogiam sive Scythiam duce Magogo Scythiarum parente fundarit, sed sub Gomeri nomine (nam supra 130. annos à diluvio in Armenię Scythicæ & Assyriæ Iturçæve finibus in Semia una egerant, antequam occiduas habitationes fundarent) Gomaros sive Comarios inter Scythas insignes populos stabiliverit. Una enim erat cura, ut in Scythia à Scythi

ante-

ntediluviani atque Adam filii
nemoria electa & nominata, per
irmissimam eius provinciæ oc-
upationem jus servarent. For-
issimus enim post sacrum & Sy-
iacum genius mundi ibi est: un-
le tam admirandus rerum Scy-
hicarum vigor, & Pretoiani si-
e Umchani , atque postremo
Tartarorum potentiæ splendor,
præter tres monarchiarum Sata-
næ sedes. Nam & Macedo in Ba-
bylone fundavit basin sui Impe-
rii. De quarto, qui est Ion , sive
Iavan , ut per addita puncta pro-
ferunt , & Ionum in tota Semia
Asiave minori nomen literis
longe olim celeberrimum, ante-
quam ad Græcos Iapetiæ nostræ
alumnos devenirent , imposuit ,
notius est quam ut dici debeat.
Hinc factum est, ut quum litera-
rum & memoriarum virtus, exer-
citium & splendor inter Semia-
nos periret in Syria sancta , &
maxi-

maximè penes Phœnices, transirent ita ad Iones, ut eorum propriæ fuisse viderentur. Hinc quæ literæ olim jam à Diluvio fuerant, revera Latinorum penes Samauthem illum doctissimum cum charactere Phœnicio, sed inverso usitatæ, & in tradendis avorum doctrinis familiares, dictæ sunt Ionum fuisse, ut notavit Herodotus : quum tamen jam 1000 annis antea fuissent ex Phœnicia in Iapetinæ primogenituræ usum delatæ à patre universi Iano, nec nisi diu postea in usu saltem penes Græcos Europæos Iapetitasve habitæ. Nam Cadmon primarius ille quisquis est, qui literas Phœnicum in Grȩciam attulit, omnino recens author est. Primigeniorum itaque, duce Dite Pluto Gomero Samauthe cœlestive Gallo, totius doctrinæ φυσιολογικῆς expositorum, statim post Diluvii tempora,

a, & non Græcorum ſecundo-
um, nec etiam Ionum ſunt lite-
æ, ſed Semianorum Phœni-
um, quamvis ex Chananææ
entis commercio infectorum.
Quinto in loco, quaſi quintum
lementum, Thubal, Tubalços
Hiſpanos procreavit, unde ad
os Atlantidis maximè ſui patris
oſſeſſionis pars rediit: ſuffra-
ante tamen ad omnia primę tri-
licitatis cœli illa influentia,
quæ ex Sagittario, duodecimove
igno cœli in eam regionem pro-
umbit. Meſſech, qui & vulgo
Moſſoch, ſexto in loco genitus,
Cappadocas orientaliſſimumq;
apetinæ poſſeſſionis locum, li-
et nominis periit veſtigium,
undavit, teſte ex ſacra traditio-
ne Ioſepho. Hinc uti non ſolum
Chameſes perditiſſimus Satur-
nus in Italia voluit jura prima Ia-
peti Hittali ſive Hattali aut Itali
corrumpere, una cum Iano ve-
niens,

niens, ut communi ſcelere ſibi gratiam more omnium hæreticorum per ſenſuum libidines ſibi populos conciliantium, à corruptis hominibus ſibi compararet, ita Caphthorim populos à Mitzraim ſuo ſecundogenito procreatos ibi in ſede locoque Moſſochi collocari voluit, ut à capite & à ſede Iapetini ſtatus ſibi morum maledictorum ſentinam pararet, atque maximè inter præſtantiſſimos ſumma ſcelera ad provocandum iram Dei replantare ex antediluvianis moribus ſatageret. Thyraſs, ſeptimus, Thraciæ ſui nominis reliquit ius & veſtigium: unde Conſtantiniani, ſed & Iſmaelitici ſplendor imperii. Gomerus porro, ſive Cymrus, genito Aſkenazio, Germanicum ſuum jus ſecundo aſſeruit. Nam etſi nunquam obtiueretur Cymros priſcum Germanorum Gallorum-

que

que nomen dediſſe Gemranis ſive Germanis, originem certe ex innumeris Thargumorum, Thalmudorum, & qui ab illis dependent librorum ſecretioris apud Iudæos doctrinæ locis, ſicut & communi qua etiam nunc inter ſe Germania orti Iudæi ſeipſos compellant nuncupatione, certiſſimè probari poteſt, ab Aſkenazio primogenito Gomeri filio, Germanos ex eo deſcenſum & nomen Askenazim habere. Nam præter nomina Tzarphath quo Galliæ, & Sepharad quo Hiſpaniæ nomen præter origines Diluvii aſſerunt, hoc unum eſt ex conſenſu omnium ubivis omnibus ſeculis habitantium Iudæorum certiſſimum, quod Askenazi nunquam niſi pro Germano ponitur. Quis autem fuerit Riphat in ſuæ gentis fundatione, non ita certum eſt. Riphęos tamen volunt inde ortos, qui a-

lio ſunt vocabulo Paphlagones nuncupati, ut in quibus etiam ipſis jura orientalis poſſeſſionis Iapeti ſint aſſerta, & quos Lydii Chameſitæ occuparunt, & nomen obliterarunt. Nam duo illa regna, Cappadocum videlicet, & Lydorum, fuere à Chameſitis ibi contra diviſionis mundi jus, ut & alibi, conſtituta. Si autem mihi coniicere aliquid liceret, dicerem revera Riphæos (nec enim addit, quod recordor, Ioſephus, eſſe Paphlagonas) eſſe illos populos, qui maximè polo ſunt proximi, & montibus illis altiſſimis qui Riphæi & Hyperborei dicti ſunt, nomen ſuum dedere. Nam tota antiquitas, poſt Diluvium, nil ſanctius aut ſecurius in ſuarum poſſeſſionum ſtabilitate conſtituenda quærebat, quam ut quatenus fieri poſſet, maximè in Aquilonem contenderent. Unde etiam præter inimici-

micitias & odium Chamesiæ gentis, quæ assidue in Italia Gumbros molestavit, & novis corruptorum jam alibi hominum incursionibus inficere ex peregrinis moribus sategit (ut doctrina Iani periret funditus) etiam crediderim tam Gallos quam Gumranos Germanosve in Septentrionem, magis forsan stabiliendæ potentiæ versus Aquilones, ubi cœlorum virtus maximè pollet, quam vitandi iniqui hominum in Italia à Chamesitis infecta commercii causa secessisse. Nam & Gotthi quantumvis sint fere usque ad polum Aquilonares, tamen constat ex linguæ affinitate permaxima Germanos origine esse. Germanos autem ex Italia primo & à patris Jani consortio devenisse ad has suas regiones, certum est. Riphæos autem hac de re credendum est Riphæis regionibus

& montibus ſub polo aut quam proximè potuere habitando, dediſſe nomen. Ibi enim juſtiſſimi hominum, quique longiſſimis vivebant ſęculis habitarunt: quia revera mons in cuius cacumine æternus oriens eſt, & ſaltem Aquilonaris Paradiſi terreſtris locus, ad cuius famam & viciniam invitati à Patribus omnes fuerant, invitabat omnes: ita ut non dubitarim, inde rigidiſſimum illum Scytharum in Gothis cultum, eſſe à prima lingua mundi Gheuth גאות, quaſi decor eſſet Univerſi, in gentis nomen deductum. Summa enim in temporalibus ſtatibus perfectio eſt, ut ſint corpora fortiſſima, & frigoribus obduratiſſima, & ut inde ſint ad laborum & inediæ tolerantiam perfectiſſima: hoc eſt, patientiſſima & aſſuetiſſima. quę duo maximè ſuppolari aut Scythica conſtitutione mundi con-
ſequi

ſequi habitatores certum eſt. Et forſan olim Askenazios, qui certiſſimè Germani ſunt, Reginos, quaſi Rheninos dixere (nam alioqui de his Rheginis me nunquam quicquam alibi, quam in eo Ioſephi loco, legiſſe memini) eo quod prope Gallorum fratrum confinia primo agentes, filios ſuos in eo flumine tanquam celeberrimo & frigido habitando, à fœdo periculoſoque ritu obdurandæ in pueris recens natis naturæ, dum ſtatim in frigidiſſimum immergerent flumen (qui erat tunc temporis actus aliquis in religione notabilis) nomen forſan Rheinorum, hoc eſt Renenſium ſive Renanorum, ut hodie dicunt, ſibi impoſuiſſent: aut forſan ab aliis quaſi calumniæ & crudelitatis probrum audirent. Apud delicatas enim gentes mos ille videbatur crudeliſſimus, quaſi infantes gelu

ſponte, an vivaces eſſent probando, ſummis periculis exponerent. Thogorma, tertius Gomeri filius, quem LXXII Interpretes Θεργαμὰ tranſpoſitis literis vocarunt, ſicut in Gemranis ex Gumranis factum eſſe dico, ut aliqui volunt, Tygrameis, qui poſtea Phryges dicti ſunt, dedit originem, ut alii, Germanis, ut alii rurſus, Turcis. Nam & Iudęi Turcas Thogorma vocare videntur, communi uſu loquendi & ſcribendi. Sunt qui ad Hiſpanos referant, & Thagum Hormah dictum velint. Gentem planè eſſe Scythicam crediderim, licet non Turcas. nam ex Turkeſtan regione inter Tharſeſtan & Scythiam media, antea incogniti, non multo ſupra octingentorum annorum tempora, ut Perſis quum ab Iſmaelitis vincerentur ſuppetias allaturi venere: ſicut ſiquis hodie Moſcovitas in Hiſpa-

Hiſpaniam ad aliquod auxilium vocaret; ut liceat illud exemplo in noſtra parvula Iapetia ponere, quod in maxima Iapetia ſive Semia factum eſt. Alias Turcæ olim fuit Scythica gens, ad Septentrionalem maris pontici partem conſtituta. Si Tygramæi, qui poſtea Phryges dicti ſunt, & ſe ex Ægyptiaci regis coniectura primos eſſe populos mundi ob puerorum vocem Bec credidere, forſan quia ab hoc primo nati erant parente, primi ſint, viderit Deus. Certè Ioſephus, quum iſta Romanis, omnium alioqui Hiſtoriarum peritiſſimis, ſcriberet, debuit ex fide omnino digniſſimis has origines obſervaſſe. De Ioni ſeu Iavani filiis ſatis facilis eſt Hiſtoriæ ſucceſſio. Nam Hellas, ſive Elis, ſive Hellenes primario nomine Græca gens, & Tharſenſis Cilicia, quæ hodie ob vicinos Sy-

ros & Armenos, qui Arymi & Eremi & Erembi, sic sensim Syriæ Aramive nomine corrupto dicti sunt, dicitur Armanly, sive Armania nuncupatur: & Cythii, Cyprii & Dodani, sive affinitate characterum in ד Daleth, & ר Resʃ, Rodanii, sunt in vicina sui patris habitatione constituti populi.

CAP. XIV.

De regionibus à Semi filiis occupatis.

QUod literarum externarum monumentis sit traditum, nihil est plane de filiis Semi in Cosmographicis dicendum, præterquam de uno forsan aut altero: eo quod more revera Scythico, à Scytho prisco in sacri ordinis viris (ut postea à Moseh in Levitis) instituto, non adhærebant glebæ, nec civitates fundabant,

bant,

bant, ſed ſolum rei pecuariæ & Nomadicæ vitæ attenti, & paucis contenti, uti uſufructuarii. uſque adeo, ut licet nil in toto mundo ſanctioris poſſeſſionis eſſet quam Solyma ſive Salem. quæ penes Cananæos Iebus, quaſi eſſet inter ipſos revera Augiæ ſtabulum, dicta eſt: à tyrannis vero circuncisis Mello, à ſanctis autem poſt Davidem poſſeſſoribus Ieruſalem, quamvis ſit à Semo tam totius Semiæ quam Syriæ in ſpiritualibus Domino fundata: nunquam tamen nomen ſuum Sem, aut nomen ſuæ dignitatis maximæ Melech & Salem, aut minimæ itidem ſuæ ſive regiæ Melchiſedek, voluerit una cum tam ſanctæ urbis fundatione collocare. Quum enim pro ſummo & tyrannico vitio, ſummaque infamiæ nota ſint recitatæ in ſacris duæ fundationes civitatum, una Chanochæ urbis

civitatisve à Caino in memoriam magis quam in illo ipso longam filii sui Chanochi, altera (quam multæ postea eodem vitio fundationis notatæ sequutæ sunt) Babylonis, à Nemrodo Nigri Chussi filio, pro rebellione contra Deum & æquitatem instituenda: certissimum est, eos omnes patres sanctos qui agnovere se esse advenas, & non proprietarios super terram, nunquam voluisse per civitatum fundationes, aut per regnorum institutiones, nomina sua in terris suis nimis pernicioso & hodie usitato exemplo scribere: sed expectabant, ut post Regis regum adventum, demum legitima institueretur & civitatum & regnorum basis. Si Arapachitis regio Armeniæ & Assyriæ vicina, est ab Arpaxado nuncupata: & si Helamitæ sive Elamitæ, clarissimi in Perside populi, sint ab E-

am filio Semi: iſti duo auſi ſunt ſacerdotalis illius ordinis leges & uſum prætergredi. Nam licet ſummi huius Sacerdotis poſteritas debebat temporaliter, & maximè in Syriæ ſanctiore parte (tota enim Suriah murus ſive munitio Dei eſt, ubi & temporalia dominia ſub permiſſiva voluntate Dei quatuor Monarchiarum regnis confirmata ſunt, & ſub ordinativa duce Abrahamo ſpiritualia fundari debebant) ſtatuere urbes & primum locum ſacrum mundi: tamen in huiuſmodi terreſtri paradiſo, non oportebat ſine Divina & expreſſa Dei licentia vel cogitare, ne dum attingere aut guſtare de hoc ſcientiæ boni & mali ligno. Unde quotquot ante Regem regum venere ad fundandum civitates, vel ſtatuum ſibi divinitus datorum arces, illi certe fuere & fures & latrones, & à vero deliciarum

ciarum Paradiſo ſunt expulſi. Nuditate enim & probitate ſummaque doctrina Melchiſedekianus ordo, ut Chriſtus exercuit, & ſuos inſtituit, in Semi tabernaculis toto in orbe ſtatui & plantari debet. Ideo nil proprietatis aut fundationis temporalis fuit inter Semianos inſtitutum, ut eorum IMMUNITAS ab eorum fratribus bonis & bene affectis Iapetitis, & etiam ab invitis & quantumvis improbis Chameſitis hiſcere contra rationem verbo non audentibus (quamvis ubivis per facta improba reclament) aſſiduè procuretur, & tanto maiori rerum abundantia adſit, quanto magis Deo ſervire & proximo contenderint. Sic enim erat aurei ſæculi ordo à Noacho Ianove inſtitutus, & à Chriſto in Euangelica vita confirmatus, & nunc omnino neceſſario reſtituendus.

Sic

Sic enim duce Noacho in ſui filii Chriſti Ieſu virtute, ad Melchiſedeki ſacerdotis Dei altiſſimi (ſecundum cuius ordinem Chriſtus nil etiam poſſidens, ut Pontifex erat, eſt & erit in æternum) inſtar opus eſt reformari mundum & renovari Eccleſiam, quemadmodum (præter 130. diverſi ordinis & profeſſionum quæ in toto orbe Chriſtiano ſunt inſtituta, per infirmitatem & defectum primi ordinis in eam multitudinem & diverſitatem conducta) jam in Melchiſalemi ſive Melchiſedeki ordine, in Levitico ſacerdotio & in Apoſtolica Chriſti inſtitutione ter idem probatur feciſſe Deus: & niſi memoriarū antediluviarum continuatio cum Scythica eius & perdura inſtitutione commonſtranda periiſſet, nos jam quater hoc fuiſſe inſtitutum probaremus: quod neceſſario reſtitui,

eſt

eſt omnino neceſſe. Nam omnis ordinis plantatio, quemcunque quivis plantaverit aliter, eradicabitur. Deus enim immutabilis eſt. Et licet muſcis morruis hodie oleum inficientibus, & quæ ſi viverent, locuſtæ permaximæ fieri vellent ad deſtruendum quicquid eſt virens, aliter videatur, & perbelle illis qui verbo quidem negant, ſed factis proprietatem temporaleſq; ſtatus in miniſterio probant, conſentiant, dicentes renunciationem proprietatis non ad literam, ſed ad ſpiritum tantum intelligendam: tamen revera, etſi ſolius Melchiſedeki exemplo ſtatutum eſſet, opus eſt ad inſtar eius per ſolum uſumfructum in Tabernaculari vita miniſtros ſacros omnia poſſidere. Iektanus vero quidam cum ſuis ex Melchiſedeki ſtirpe in orientem abiit, ubi poſtea ex Hudis Indiſ-

ve Abrahmanibus (quo nomine Iudæos, & non ſolum Indos vocat in Corano Muhamedes) ex Magis Tharſenſibus, & poſtea ex 10. tribubus illuc cauſa eius vetuſtæ cognationis commigrantibus, indeque in Turchis & Tataris ſucceſſiones non reformationum, ſed talium mutationum accepere, quæ licet nondum vere Regem Iudæorum à ſolis Magis in faſciis agnitum cognoverint, tamen Creatoris cognitio ibi aliquoties refutata eſt. Montem autem Sephar, quem LXX vocarunt σωφηρά, veroſimile eſt eſſe Imaum, circa quem tam inſignes ultra & citra habitarunt: & continuo tractu à Meſſa, qui mons in Syria ſancta eſt, occuparunt, uſque in extremum Semiæ finem, in ſuis Tabernaculis, ſine civitatis aut regni ſtatuſve ab illis in Semia fundati memoria: ut docerent cæteros, quam

quam vane ſe affligerent, in componendis tanta cura quæ mox cum dolore & infamiá æterna & amittenda & deſtruenda eſſent. Hoc malum fuit, quod Saba & Chavilah nominis cum Chameſitis ſocietatem habuere. Sed hoc fuit, quia in ſummo Chameſitarum conatu (omnes enim perfidi in toto mundo ſunt Chameſitis, ubi à Deo rebellarunt, adiuncti) ſub Iſmaelitis demonſtrato, multa etiam vera de Naturæ lege, ſicut de noſtra & de Judaica, ſunt comprehenſa. Solus Chaſſarmoth, ſive ut hodie legimus Chaſſarmaveth, ſive ut LXX legebant ἀσαρμὼθ, cuius nomen atrium mortis ſonat, Sarmathis & Sauromathis loco Scytharum deperditi nomen dedit: ita Sarmathæ Scythæ & Sauromathæ ſit idem populus. Sic ſunt univerſi orbis origines, ſic antiquiſſimi orbis poſſeſſores, à qui-

quibus vera nomenclatura provinciarum totius orbis petenda eſt. Nam de Novi orbis regionibus nil poteſt aliud ſciri, quam quod Iapetus temporalis totius univerſitatis Dominus, cuius imperii הטל vel התל Hattal, id eſt ros aut cumulus, aut Gratia aut Natura in Italiam procumbit, nomen Ittali ſive Hattali aut Attali ex hoc Italiæ loco accipiens, ſuos quoſdam poſteros Atlantidum ſive Attalantidum vocabulo illuc miſerit, ab occidentis parte, cum hac recordatione, ut in ſuis fere omnibus nominum vocabulis ATL in eius memoriam aſſervarent. Nam ex altera parte, nempe ab ortu, ex Semia Ophir in ſuam Pheru vel Peru poſſeſſionem venerat, qui rebus ſacris ibi præeſſet. Nec enim fieri aliter poteſt, quin ſummus ille ſeculi aurei miniſter & inſtitutor Ianus ita inſtituiſſet,

ut ubivis in toto orbe eſſet unus miniſter ex Semi authoritate, qui divina & maximè Sibyllina, quæ erant Gentilium & legis naturæ ſacra, ſumma de adventu Regis Iudæorum myſteria in ſe comprehendentia (ut in Romanorum Rep. probatum eſt) aſſiduè doceret, duceque ratione naturali Dei unius timorem ſuaderet: qui mos Romæ per Regem ſacrificulum primo, poſtea autem & per Pontifices, & per x. viros Sibyllinæ doctrinæ magiſtros, uno ex illis ſummo interprete ſervatus eſt. Sic in Atlantide eſt credendum, ut ex Iectani filiis aliquis una cum Iapetitis fuerit miſſus, ita ut Peru poſſet eſſe Ophiri pars: quæ autem regio ad Culhuã ſive Culhuacan hodie ſpectat, pro aurea Cherſoneſo poni poſſet. Sunt enim ea omnia quæ ſunt in orientali parte Semiæ, deſcripta & de-

picta

picta à Ptolemæo, omnino incertissima: quod vel ex Taprobanæ situ videas, ut amplè in primo Dispunctionum tradidi, demonstravique, ita ut in ea nobis alioqui tum familiariter nota, ferè supra 50. graduum errorem admiserit, totiusque orientis longitudines pervertere ob affectum Marino Tyrio contradicendi voluerit.

CAP. XV.

De maximis orbis Insulis.

CHamesia unicam habet Zanzibaram olim, nunc sancti Laurentii vocant Portugallenses: ea est ad Euronotum eius partis, parum à continenti distans. Sed postea describetur, ut & cæteræ. Semiæ ad partem Australem ad promontorium Malavarorum, paulo ultra Indum, est Zeilana, sub æquatore,

gemmis, pipere & elephantibus ditiſſima. Eregione autem Gangis, ſed longe ad Liba promontorii Malachæ, eſt Taprobana olim, nunc Pedir, à maiori civitate: alias Samotra, vel Sumatra dicitur. Ulterius paulo verſus Euronotum Giavæ duæ: maior magis auſtralis, ſed tam magna ut parum adhuc ſit explorata: & minor, quæ quamlibet aliam facile excedit. Toto vero in illo littore uſqueadeo eſt magna inſularum multitudo, maximè eundo à Sumatra verſus Moluccas aromatibus claras, ut ſupra 8000 eſſe credantur. Ulterius eſt ad Euronotum pars illa magnæ illius terræ, cui Chaſdiæ nomen impoſui. Sed iuxta continens Semiæ, verſus Aquilones procedendo, inter cæteras Vendenaa, quam alii Mindenaam vocant, magna eſt. Giapan vero vel Giapangui, aut Gippangui,
hoc

hoc eſt Giapanæ habitatio eſt præpotens & dives, 600. fere leucis oblonga: his proximis diebus ad Chriſtianiſmum ibi à pſeudomonachis deſtructum, & in meritorum ſuorum venditionem conductum, opera quorundam Portugallenſium reverſa. Veriſimile eſt præterea, ab Aquilonari & ſubpolari parte Semiæ multas eſſe alias, illaſque maximas, ſed nondum innotuere. Iapetia tam intra quam extra pleriſque eſt circundata. Iuxta eam Semiæ Aſiæve partem quæ Japeto ceſſit, prima Cyprus eſt, oblonga & clara. Ad occaſum eiuſdem, inter multas maxima Lesbos. Iuxta Atticam Eubœa, quam hodie Negroponte, ad Auſtrale Ægei maris ſinus oblonga. Item Creta, Candia hodie, illi occidua eſt. Sed contra extremam Italiam Sicilia triquetra: cui item ad occaſum Alpi-

bus Auſtrales Corſica & Sardinia, oblonga item figura, ſed ſoleæ ſimilitudine. Extra ad polarem Galliæ partem, Albion olim, nunc Angliæ & Scotię regnorum nomine clara. Cui occidua eſt Iuverna ſeu Hybernia, vulgo Irlandia. Ultra ad polum eſt Iſlandia. Sunt pleræque ſub polo, ſed nondum notæ. Ad Atlantidis orientalem partem ſunt quam plurimæ, ſed inſigni magnitudine duæ, Sandominghia ſive Spaniola, & Cuba illi ad Cauros obiecta. Cæterum videtur quibuſdam in locis Natura veluti luſiſſe in attollendis è medio mari inſulis, ita ut nautæ mediterranei his locis Archipelagi, quaſi principis præcipuive maris nomen dederint. Tale eſt Ægæum & Ionium pelagus, dextraque Hadriatici pars introeuntibus. Simile quid eſt iuxta Gotthiam, ſub polo ferè, & ad Auſtrum, iux-

iuxta Germanicum Scythicumve littus. Sed duæ maximæ multitudines ſunt in univerſo: una in ſinu orientali Atlantidis, iuxta Sandominghianam, & ultra: alia, & cui nulla ſit in toto orbe par, multitudo eſt in Indico & Chineo Catainoque littore & mari, ubi opes etiam innumerabilium rerum & preciorum ſunt.

CAP. XVI.

Generalis partium mundi diſtantia ad invicem, ſecundum longitudinis gradus.

CHameſia, quam primo propter præcocem occupatorem, etiam primo loco ſtatim deſcribam, latiſſima eſt, à 32 gradu citra æquatorem, ad 35 ultra, qui ſunt 67. gradus maximi circuli. unde ſi per 60. millia paſ-

ſuum numeres, prodibit quam ſit lata. Longitudo eſt à 5 fere long. gradu, ad 80. quaſi 75 graduum. Quumque medius parallelus illius ſit ferè æquator, poterunt tanquam maximi circuli gradus per 60 multiplicari. Iapetiæ longitudo à fine terræ, ubi ſunt 5 fere gradus long. ad Tanais oſtia, ubi orientaliſſima eſt 65. graduum, unde 60 remanent pro longitudine. Sed quum ſit valde obliqua hæc menſura, per medium parallelum multiplicanda erit. Medius autem parallelus eſt, ut 3 ad 4. quare gradus hi per 45 milliaria erunt multiplicandi. Latitudo varia eſt. Nam ubi eſt latiſſima, eſt ab Alpium Ianuæ proximorum ramentis ad DANIMARCHIÆ peninſulam, aut ab auſtraliori Peloponneſo ad littus Sarmaticum. Primo à 42. fere gradu ad 57. aut à 35 ad 65, ubi latiſſima eſt.

ſt. Semia autem ab ea parte ubi in noſtrum mare maximè intrat, ubi ſunt 55. grad. long. uſque ad 230. ferè gradum long. ſe extendit, quaſi 50. gradibus vel 3 horis plus quam voluerit Ptolemæus contra Marinum. Quare longa eſt 185. gradus: parallelus autem medius parum differt ab eo qui per mediam Iapetiam tranſit: unde per 47. milliaria poterit menſurari gradus eius. Latitudo autem maxima à Malacha, ubi latiſſima eſt, ferè æquatorem attingens ad 80. uſque gradum Scythicæ partis: quare 75. gradus latitudinis maximè habebit. Atlantis autem Auſtralis patet latitudine à 10. gradu citra æquatorem, ad 54. ultra, per 64. gradus. longa vero, à promontorio Gigantum ſive S. Helenæ, ad Parnambuki arcem, quæ Portugallenſium eſt, 50. ferè gradus longos. Nam ibi

parallelus eſt ferè idem cum æquatore. Dato vero à noſtro hemiſphærio principio ſupputandi, incipit eius longit. in 275. long. finis autem in 325. Pars Aquilonaris à 10. gradu citra æquatorem, ſaltem ad 75. patet per 65. gradus meridiani. Sed longitudo, ab eo promontorio ubi ad Aquilonem reflecti verſus Semiam videtur, & ubi 40. lat. 215 gradus longitudinis ſunt, uſque ad extremum orientale 120. gradus ſunt. Sed medius parallelus multum ab extremis differens, erit circa 52. gradum conſtituendus, ubi eam habet rationem ad Meridianum maximumve circulum, quam 13. ad 20. hoc eſt, erit menſurandus per 39 miliaria, & non per 60. pro ſingulis gradibus.

CAP.

CAP. XVII.

Rerum quæ in Chamesia, Aphricave, tam loco quam tempore fuere, σύνοψις.

QUia summa vanitas est occupari in cognoscendis iis quæ periere, aut sunt peritura, nisi quatenus cognitio facit ad providentiæ Divinæ manifestationem, ut qui curam specialissimam de rebus humanis in hac vita habet, etiam certissimè sciatur & speretur fore remunerator, in qua consideratione finis totius scientiæ mundi debet esse constitutus: ideo isthæc maledicto nebuloni Chamesi concessa pars describenda sumitur. Quos terminos olim habuerit Chussia, id est Nigredo provincia (sic enim malim latinè, quam græcè Æthiopiam, significationem vocabuli & non nomen pro-

proprium exprimere : in hac enim aſtutia trahendi omnes etymologias ad ſuæ linguæ ſignificationem, omnia pervertere Græci) nunquam fuit ſatis notum : imo ne Ptolemæo quidem, alioqui vicino. Unde quum tot errata, quot verba aut numeros, in ea parte admiſerit, circumſcribam quatenus maximè innotuit. Quum videantur atro admodum colore homines maximè ſub æquatore, & locis verſus tropicos vicinis, ita ut mixti iam ſint ubique inter albos, & multi albi ſint & perſeverent omnibus ſeculis in ſua albedine: certiſſimum eſt, originem nigredinis non à regione (ut hactenus eſt putatum) ob ſolis ardores, ſed à ſtirpe & ſanguine promanaſſe hunc colorem. Nam nec in Indiæ littoribus, niſi ex traducta hinc ſtirpe, videntur. Eſt autem ſolidiſſimum argumen-

mentum ex rebus Atlantidis. Nam in tota illa tam ampla provincia, nulli planè Æthiopes Nigrive, ſed oleaſtrino, Indove, aut ut plurimum cinericio colore ſunt inventi: præter pauculos invectos aliquando in uno ſolo loco, & ea de re cane peius & angue odioſos vicinis, quum alioqui veri Æthiopes ſibi de ſua placeant nigredine. Quod autem ſtirpe, non ſolis æſtu, in Chameſia ſint tales, ex hoc apparet: quod uſque ad 35 gradum latitudinis in Chameſia ultra æquatorem ſunt nigerrimi: quum apud nos, ubi Hiſpania, Sardinia, Syria, Arabia, Babylon, Chaldæa, Perſis, Suſiana, Gedroſis, intra 35 gradum ciſæquatoriæ latitudinis, nullo modo naſci Aethiopes videantur. Credamus itaque neceſſe eſt ſecretæ Hebræorum traditioni, qua aiunt, ex albo parente Chameſe (ſicuti

&

& Iapetus & Semus erant albi) procreatum fuiſſe cum tali ſcelere filium poſt diluvium primo ex ipſo genitum, ut in ſceleris parentum argumentum nigro colore miſerandus puer natus ſit. Scelus autem fuit eiuſmodi. Quum crederet primo ſtatim tempore ex illis 4 maſculis filium genitum natumve debere primogeniorum univerſi iure uti Naturæ beneficio, & non divinæ gratiæ auxilio conſequi, intra ipſam arcam, ubi omnia ſummo timore tremebant, videndo Divinam vindictam, & ubi (ut etiam tradunt) Noachus monuerat filios, ut interea ab uxorum contactu abſtinerent, quoad ex arca tranſacta Divina vindicta exiiſſent, auſus eſt (ut qui neceſſario omnia fieri nebulo ſibi perſuaſerat) cum uxore congredi. Hinc ad inobedientiæ & contemptus Divini indicium,

ium, Deus Chuſſum filium a-
ro colore voluit naſci, unde
irpe cæteri deſcendunt Aethio-
es. Quum autem vox iſta Chus
igrum ſignificet, ſimiliter au-
em & שחור & קדר: iſtæ quidem
uæ de quacunque nigredine di-
untur: nigredo autem Chuſſi
unquam niſi pro malignis ho-
ninibus poſita, hac inobedien-
iæ ratione legitur. Hinc clariſ-
imè de Saulis filii Biniamin per-
idia David cantans, illum Chus
ilium Iemini vocat, more Lati-
orum, qui improbos & impios
igros dicebant, ut in verſu
ſt:

Hic niger eſt, hunc tu, Romane, caveto.

Hinc, ubi Aſa Divina fretus
potentia, civitates audacius
muniviſſet, quam par erat Re-
gem catholicum, 10. tribus
Iſrael ſub Zeracho duce, no-
mine Chuſſæorum vocatæ, in-
ſurre-

ſurrexere cũ decies centenis hominum millibus contra illum qui ſolum 350 millia hominum habebat, & ſtatim repreſſit fregitque eorum audaciam. Nam licet ad literam videantur fuiſſe Aethiopes, propter ſolum nomen: tamen priſci libri, & maximè Zohar & Thalmud, tradunt, ſua impietate, excommunicatione & hęreſi Chuſſim, id eſt nigros iſtos fuiſſe Aethiopas Iſraelitas. Et certè eſt omnino illa hiſtoria factu impoſſibilis, ut unus hominum millio, ſive 10. centena millia hominum, per tres menſes itineris per arenas tam incommodas (ſive per Arabiam tranſmiſſo mari rubro, ſive per Aegyptum veniſſent) quum 12. dies arenoſi utrobique itineris ſint, & nulla mentio unquã in ullis humanis maxime Ægyptiorũ regum tunc florentium literis aut memoriis reperiatur huius
ex-

expeditionis, potuissent maxime ad piissimum omnium regum Israël, qui post David & Salomon maximus idololatriæ eversor fuerat, impetendum, tot Æthiopes (nisi volassent) advenire. Erant itaque decem tribus una Chussça appellatione in hoc pessimo facinore notatæ, quod regi Asa hostes erāt, eo quod idola & Baalim, quæ ab illis una cum Deo colebantur, destruxisset, & præterea suas civitates ita munivisset, ut contra vicinorum potentiam esset ex hoc facto in posterum tutissimus. Hæc itaque fuit Chussæi nominis ratio. Et ea de re Amos nono, vocat Israëlitas tanquam Æthiopes, ut hoc declaret. Nigri itaque quotquot sunt in orbe, sunt traducti ex Chamesia, uti gens sola vafricie & dolis pollens, & nil animi habens, sed plane ad serviendum nata, præter illos qui nomen

Christo dedere. nam nulla plane cæteri fide sunt. Hinc Punicæ fideì traductio, in proverbium infamiæ. Ex huius itaque Chussi iure Græci nomina Aethiopum & Maurusiorum Maurorumve traxere. Quid sint, quove limite finiantur hæ provinciæ, quum sint iam pene innumeri Cosmographici libri, non repetam: solum hoc ostendam, quomodo sub iugum alterutrius fratris devenerit ea gens, ut per Noachum Deus prædixerat. nam Cosmographia alioqui tota in Dispunctionum opere absolvetur, postquam orbis innotuerit. Recidit itaque fœlicissime hæc Cussi proprietas & regnum in Semi dominium, factusque est Chus servorum servus: quum regina Saba ipsius regni Aethiopum domina, post auditum visumque Salomonem, suscepto ex eo semine masculo,

o, quem vocavit Melich, & in
era Iudaiſmi adhuc pacifici &
nondum diviſi religione ad 14.
annos penes patrem imbuto, ſub
Reipublicæ huius veræ obedien-
tia totam mediæ Aethiopiæ gen-
tem conduxit. Suſcepto autem
Abrahamico illo iugo ex Mel-
chiſedeko deſcendente, con-
ſtantiſſime in Iudaico cultu per-
ſeverarunt ſemper, quotannis
ſaltem ſemel ſua munera ad Ie-
roſolymitanum templum mit-
tentes, ut in continuis Ae-
thiopum hiſtoriis traditur: do-
nec rege Iudæorum ab ipſis car-
nalibus Abrahamitis reproba-
to, & Cæſaris Iapetini poten-
tiæ tradito, quum dixere ſe non
habere Regem niſi Cæſarem,
ipſis Gentilibus approbato Chri-
ſto, factiſque ob Iudaicam ex-
communicationem contra Chri-
ſtianos Eccleſię dominis, cui⁹ ſe-
des inter Iapetitarum ſummam

potentiam declarari opus erat, Eunuchus unus à Philippo apostolo Gentilium introductore baptiſatus, Chriſti ſuaviſſimum iugum hactenus à Gentilibus contra Iudæos Iapeti iure receptum, Æthiopibus attulit: & quos Regina olim ad Iudaiſmum ſub Semo attraxerat, nunc unus ſemivir Æthiops, Candacis reginæ eunuchus, potentiæ & imperio Iapeto ipſi conceſſo ſubiecit. Cæteræ autem provinciæ, videlicet Mauritaniæ, Numidia, Aphrica proprie, & unde Syri Cyrene atque Ægyptus, variis quidem victoriis ſunt à Semianis ſubactæ. Nam Perſæ olim uſque in occidentales partes navibus tranſvecti, Pharuſios defectu literæ p, pro Perſis (teſte Plinio) de ſe nominarunt, & ſub Semo reduxere. De ipſis Phœnicibus Tyriis, illius florentiſſimi Carthaginenſium ſtatus fundato-

lataribus, eodem Semi iure illuc profectis, & in summam Iapetitarum Romæ semper superstitum æmulationem roboratis, notior est historia, quam ut repeti debeat. Quam sæpe autem sit ab Asiæ Semianis possessoribus Ægyptus impetita, satis tam Græcis quam Latinis literis est expositum. Sed quum Semiana iura ad temporales mundi possessiones sint invalida, & plane commercio tam Cananæorum quam Babylonicorum Chamesitarum infecta, Romani, quamvis obliterata Noachi Iapetique memoria Romulus omnia ad se suosque Saturnitas Chamesenuos protrahere voluerit, fuere revera in subiuganda sibi Africa superiores Asiaticis. Trecentis itaque aut circiter ante Melchisedeki filium, æternique Pontificatus successorem IESUM annis, præter unam Ægyptum,

fere ſibi uſque ad iam ante ad Iudaiſmum converſam Aethiopiam victis Carthaginenſibus & Mauris, ſua ſibi ſervitia retraxerant. Sed quum ſumma vis intelligentiæ, & Tyriæ Babylonicæque par, Aegyptum protegeret: Deus non permiſit ut prius ſub Iapetinum reduci, aut conduci potius regnum poſſet, quam Romani per Sibyllinos libros eſſent admoniti, ut caverent ab eo qui Ptolemæum Aegypti regem eſſet reducturus. Eſſe enim fatale, ut ſtatim ipſa Aegypto ſubacta, Monarcha univerſi naſceretur: quod Romani de illo, qui Aegyptum ex ſuis Iapetitis vinceret, intelligebant. Sed Sibylla de illo Rege regum Semiano intelligebat, qui 42. anno Iapetitæ Imperatoris natus eſt Redemptor mundi in Iudæa. Sed poſtquam præſtantiſſimi tam Semianorum quam Iapetitarum

convenere in probando recipiē-
doque pro Rege æterno Christo:
nunc vera victoria ita potissimū
est subacta Aegyptus, ut sicut
nusquam gentium maior fuerat
error quam ibi, ita nullibi usquā
maior aut sincerior Christiana
pietas pro trecentis annis quam
in Aegypto regnaverit: ita ut
statim inde in tota Chamesia ve-
ra religio fœdam idololatriæ im-
pietatem à Chamesitis primo in
Syria sancta, in Chaldæa & in
Aegypto suscitatam, & Poëtarū
Græcorum artificiosis mendaciis
ubivis fere dispersam, destruxe-
rit & in Africa Chamesia recepta
sit, ut nulla ex parte orbis doctio-
res scriptores quam ex Africa,
orbis receperit. Testis est Ter-
tullianus, Cyprianus, Lactantius,
Arnobius, & qui omniū instar est
Augustinus. Sed tamen tales
omnes, ut in quibus multa desi-
deres: hic autē ob diversas sectas

Manichęorum & Donatiſtarum, aliorumque, quas applicatis ad ſuum argumentum ſcripturis refutabat, in ſe Chameſiæ odores maximos refert. Sed impatiens tam repentinæ victoriæ de ſuis Chameſitis reportatæ Satanas, rurſus ex Mitzraim Ægyptove venenum Arrhianiſmi effudit & quia per ſe non potuit, adiunxit & depravavit ſecum gentem alioqui inter Iapetitas innocentiſſimam Gotthos, Uvandaloſque, quos (ſic merentibus ambitioſis Chriſtianiſmi miniſtris, quorum peſſimo avariciæ exemplo totus orbis periit) ex Thraciæ finibus in totam ſparſit Iapetiam: ita ut tranſmiſſis Germaniæ nationibus nondum Chriſto initiatis, turbo ille in Italiam partim, ubi quadringentis annis oppreſſit fideles Iapetitas, tranſierit & ſteterit, aſſiduis quadringentorum annorum incurſionibus

bus Chamesiano Alexandriæ Ægypti veneno infectis, eo contendentibus: partim per Gallias & Hispanias transiens in Chamesiam, ubi erat finalis Chamesini huius motus sedes & finis, pervenerit, ubi fere (sicut semper & ubivis solent hæretici) prætextu reformandæ Ecclesiasticæ doctrinæ, totam funditus Christianam pietatem destruxerunt. Inde ex repullulantibus Nemrodi primogeniti Chussi Æthiopis radicibus in Semia, Persarum rex Chosroes indicto bello ipsi Christianismo, post eversam Ierosolymam, & Syriam sanctam omnino destructam, in Ægypto primum, & demum in Chamesia tota, saltem ad Carthaginis usque loca, quod ab hæreticorum factione supererat, una cum Vandalorum Arrhianorum reliquiis destruxit. Superveniens autem omniũ pessimus sanguis,

& ferocissima Ismaelis ex materno Mitzraim Aegyptive Chamesiani sanguine, cum fidelissimo Semiano in Abrahamo iam benedicto commixta gens Ismaelitica, quæ interim dum adhuc erat sterilis Sarah Semiana nata ex ancilla Petrea est, cuiusque manus contra omnes hactenus fuit. Hæc gens in sua summa iura conducta per Ismaelitarum antesignanum Muhamedem, statim totam ipsam Chamesiam obtinuit, & materna repetivit iura: eam ob unam solam culpam, quod Christiani primitivæ Ecclesiæ non obedivere, ut debebant, primo Apostolorum concilio, de tolerandis una cum viviradicibus & nova arbore vetustæ arboris foliis. Inde, ut in toto etiam Semiæ Christianismo, (sicut & in Chamesiano) Deus summas opes huic Semiægyptiæ aut Semichamesianæ gēti con-

contulit: ſic dedit ſplendidiores & celeriores orbis victorias, quibus illuſtrata, Alcorani alioqui nugis detenta & occupata gens, in Tartarorum, Indorumq; maxima parte, & in Perſis, Parthis, Turchis, Chaldæis, Syris, Arabibus, & in tota Chameſia (præter Chuſſiam reginæ Sabba ſuccedentem) diffuſa videtur. Sic erat opus, maledicti etiam in ſerva Aegyptia genus repullulare, donec Aſſenethæ liberæ ſacerdotiſque filiæ auguſtiſſimum genus in Ephraimo ſuccedat: & eiecta ancilla cũ filio eius, duæ ſimul liberę ſuccedãt. In Iſaak enim, qui totus eſt Semianus, & in Ioſephi filiis, qui ſunt partim Semiani ex patre, & partim Chameſiani, ſed ex nobili & nõ ſerva matre, opus eſt vocari Semen, quod æternã in Chriſto, tam Chameſſæ quam Iapetiæ & Semiæ victoriam reportet: ut particularis providentiæ

Dei

Dei omnia ad CHRISTI Iesu Regnum Pontificatumque dirigentis cura, actu in totius mundanæ historiæ cursu toti mundo demonstretur.

CAP. XVIII.

Rerum quæ in Semia Ecclesiæ respectu contigere συνόψις.

NOn satis habuit divina providentia, demonstrare continue, imprecationem à Noacho contra nefarium filium factam, esse verissime iustissimeque inflictam, nisi & summum favorem erga Semianam domum etiam finali voto ostenderet. Voluit itaque circa locum sacrum ab Adamo, per suam & Chavæ omnium matris sepulturam in Syria sancta electam constitutum, ut fieret actu tam manifesta demonstratio electionis Divinæ,

nulla eſſet toto in orbe terra-
m gens, quin etſi ipſa nollet,
men hoc agnoſcere cogeretur.
emporibus itaque iiſdem qui-
us Nemrodus, nigerrimis ſce-
ribus magis quam ſemine ater
gri Chuſſi filius, ſub ſumma
llius unius ſigni cœleſtis om-
ium vivaciſſimi aſpectus virtu-
:, id eſt, ſub leone ponebat ſuæ
abylonicæ civitatis baſim, &
gnei ſolariſve Dei ſui cultum in-
ituebat, Deus ex eodem loco
ut gratiam, & non naturam, li-
ertatem, & non neceſſitatem,
emper regere omnia fateamur)
orpus Abrahami voluit eligi.
Conſtitutis itaque Abrahami ta-
ernaculis circa ſepulturam A-
lami, cum illo ſuo corpore con-
tellatione Chaldaica genito, &
ato, ſub eiuſdem Leonis vi, ſi-
cut & fundatio civitatis Nemro-
dicæ, voluit renovari loci illius
ſacri memorias & poſſeſſionem.

Et

Et ea de re noluit Abraham sepulchrum illud à Chananæo gratis, & multo minus precario accipere: sed precio publicæ monetæ numerato, voluit suum fieri. quod & ipsum eodem iure & intentione aliquanto post fecit 100 annis Iaacob, non pro se, sed pro Iosepho filio, atque pro Ephraimo & fratribus, inter Sechem & Samariam: unde 10 tribuum postea defectio, quia in solius Iudæ parte erat Mamre, sive Chebron. ubi ea de re confirmatus est David in regnum, & eiusdem loci sacri Adamini gratia Melchisedek totis 500 annis sedem sui æterni sacerdotii etiam ante Abraham constituerat. Inter fortissimas itaque & ditissimas duas maximas mundi potentias Aegyptiacam & Babylonicam, & quæ nil in toto mundo sibi opportunius vendicare cuperent, contenderent & satagerẽt, quam

ſuam provinciam terræ ſanctæ, qua pro univerſali imperio parando & retinendo nulla eſt in toto mundo magis idonea, & quam propter ſuorum fratrũ tyrannidem in Chameſiana domo confirmandam Canaan ille quartogenitus, & ideo loco patris maledictus, elegit & occupavit: Deus ut ſuam omnipotentiam manifeſtaret aſſidue & ſenſim toti mundo, voluit ſuæ Eccleſiæ Melchiſedekianæ ſedem collocare. Et ut nulla ignoratione huius rei teneri Aegyptus poſſet, digniſſimos hac poſſeſſione, imo et univerſi dominio, Deus in uno ſolo homine, in pędore carceris macerato, voluit manifeſtari, tã ſummo diſcrimine gentem electam, ut etiã ipſa Aegyptus alias frumento abundantiſſima, fame ſeptennali necaretur, niſi Deus per Ioſephũ tam Aegypto quam orbi proſpexiſſet. Sed & quum ſurre-

ſurrexit rex Ioſephini beneficii immemor, qui ad ſervitia Chameſis voluit Semianos in Ægypto alligare: Deus fecit ut non ſolum Ægyptus, ſed & totus orbis ſummerſionem Pharaonis, inermes homines retinere in Chameſiana ergaſtula volentis, conantiſque, audiret: dum ad ſacram legiſlationem audiendã probandamque Deus aperto miraculoſe mari ſacrum populum educeret. Unde poſteriores Pharaones quamvis vicini, nil attentare contra eam gentem totis 480 annis auſi ſunt, niſi quum dignum iudicaſſet unus Pharaonum regem Solomonem, cui filiam daret uxorem: pro cuius repetenda dote, demum mortuo Solomone venit, & templum ſpoliavit. De domeſtico Cananæorum & Moabitarum Madianitarumque bello contra hanc gentem ſic eſt probatum,
ut

ut nunquam vinci potuerint ab hoſtibus externis, niſi prius infidelitate & ſceleribus à Deo defeciſſent. De ſumma illa quatuor Monarchiarum vi, aſſidue, ſi evincere potuiſſet, impetente huius Reip. divinæ baſim (vulgari enim proverbio in toto oriente ferebatur, Gentem Ierosolymitanam eſſe regibus univerſis, maxime autem Babylonicis, rebellem) illud conſtat, non niſi ſemel, & hoc præordinante in eius caſtigationem Deo, potuiſſe edomari, quum 70. annis in captivitate retinuit, ea una ſola culpa, quod contra Dei voluntatem & plus tempore petiti reges, & etiam David atque Solomon, reliquerant ſanctiſſimum Semi de tabernaculis habitandis inſtitutum: unde pro malefidis urbium & arcium munitionibus confœderationes alienorum principum & deos vici-

narum gentium amplecti cœperaut, & Divinam protectionem ſimul cum humanis vicinorum auxiliis confudere: & quod erat multo deterrimum, & quod eſt omnium peccatorum peſſimum, infidelitate erga Deum laborare cœperant, ita ut cum veri Dei cultu etiam Baalim, Solis idolum, & Baalpehorum tanquam ſeminum numen, alioſque falſos deos cõfunderent: unde non fuit Babylonica Nemrodi Chameſitæ in ſuo ſucceſſore Nebucadneſaro virtus, ſed Divina iuſticia caſtigans illam gentem, quæ illum ſtatum Babylonicum, cui per ſcelera & per falſas religiones ſeipſos ſimiles reddiderant, miſit ad eos caſtigandos: uti pater caſtigat magis filium dilectum, quam ſervum. Sed res admiranda in illis poſt 70 annos reſtituendis contigit: quia Medorum Iapetitarum rex loco

Cha-

Chamesitæ Darius dedit edictum de restituenda reipublicæ Illius Divinæ basi, ita ut & Cyrus rex Persarum & Darius communi statuto quantumvis rebellantem regibus civitatem curarint restitui, quum alioqui 10. tribus propter obstinationem, contra unionem Ecclesiæ catholicæ sub Iudah usque ad Christi adventum conservandę oppositam, decrevissent se nunquam uniri velle ipsi, quousqueEphraim & non Iuda rebus potiretur. Hinc ultra fines Mediæ & Persidis abductæ decē tribus, nunquā ad eius priscæ Reip. Semianæ usum & unionem rediere, sed à memoriis suorū maiorū ob ablatos illis libros & sacerdotes una cum electionis loco, depulsi abierunt 180 mensium itineris ultra fines Persidis spacio, in Arsareth, unde postea sub Tatarorū nomine aperto illis rursus divinitus mari exivere,

quando Umchani Pretoiani Semiani tyrannide oppresſi, illum demum ſubegere, & poſtea totam Semiam ad Indiam uſque ſibi ſubegere, neſcientes tamen quinam eorum maiores fuerint. Sed revera ex Semiano iure in hoc 10. Tribuum poſteritate conſervato, tam Tarſenſium populorum & Umchani Chriſtianorum potentiſsimorum clariſſima olim dominia: quam Tatarorum, Turcharum & Perſarum hodiernorum Imperia ſunt nata. Licet enim non mereantur hoc ipſum gentes, Deus ſua promiſſa ſervat: & ſe, poſt ſpecialem quam habet de Chriſti Ecclesia tam ante eius adventum primum, quam poſtea conſervanda, de omnibus aliis regnis curam habere demonſtrat: ut non fruſtra vel in Semo benedicti, vel in Iapeto dilatandi utriuſvis filii legantur: Et quamvis verum

rum ſolumque Deum, quaſi non eſſet Deus, Iſraelitæ irritarunt, quia non deſinit propterea eſſe Deus: ſic & quamvis Deus in gente ſtulta illos, quaſi non eſſent gens, irritos reddidit: Non tamen debuerunt deſinere ne eſſent populus: ſed ne eſſent tales, quales ſe eſſe gloriando, & omnia ſua ob regna Iſraelitica perturbando, veluti promiſsiones ab ipſorum primogenito Ephraimo, & non à Deo penderent, deſinerent non eſſe gens, ſed in ſua falſa perſuaſione HABERI; ſed non ne eſſent gens Iſraelitica aut Ephramica vel Ioſephina, quouſque Deus miſericordiæ ſuæ immenſæ memor, illos in ea ſtulta opinione mortuos reſpiceret, poſtquam ab 800 annis ante Chriſtum natum, uſque ad 1200 poſt eiuſdem nativitatem, hoc eſt per 2000 annorum ſpacium, tabernacula Scythica

 ſeu

ſeu Semiana ſine proprietate, ſacerdote, lege & literis, nec non ſine regno habitando, expiaſſent plus tempore petiti in terra Iſraelis regni ſcelus. Quam autem ſit mirabilis Deus in cohibendis ſummis mundi potentiis, patuit in tertiæ Monarchiæ authore Alexandro, qui deliberans ſe velle excindere Iudæorum Reipublicę baſim, coactus eſt ſupplex ſummum adorare Pontificem, quem venerat necaturus ut perduellionem, & ſuum ſummum hoſtem. Quarta autem Monarchia nunquam excidere potuit eam gentem, quoad per ſummos magiſtratus Rex ab æterno inſtitutus fuit à ſuiſmet ſubditis cum Cæſare Iapetita commutatus, & poſt crucis mortem ab illis procuratam in cœlum viſibiliter evectus. Licet autē ſub Græcis & Romanis iam bis Iapetitæ in Semianam poſſeſſionem redierint,

omnia tamen ſub unius CHRISTI IESV ducatu, hoc eſt Pontificatu & regno ordinata, & ex præmeditatione illius ſolius virtute facta fuiſſe, fateri omnino neceſſe eſt. Ut autem mirabiliora Dei opera in protegenda Melchiſedekiana ſede, & loca iuxta Adami, triumq; Patriarcharum cum totidẽ uxoribus ſepulchrũ, pro ſacris conſtituta, imo ſolius corporis Naturæ, & non perſonę palam aſſumendę unigeniti filii Dei cauſa electa & conſervata viderentur: Deus in ſacra hiſtoria voluit hoc in ſacris poni, ut veriſſime credatur, Achſaveroſſciũ, ſive ut vulgo Aſſuerum, qui Eſteram uxorem in Suſis clariſſima Suſſcianæ provinciæ urbe duxit, dominium ab Aethiopia uſque in ultimam Indiam habuiſſe ſuper centum & viginti provincias. Nam hoc per Coſmographiam oportet duplici nomine

ſcire. Primo, ut videatur quanta fuerit Divina potentia in שוריה Syriah ſive Suriah, hoc eſt Dei muro conſervando pro Eccleſia. Quum enim Aſſyriorum ſive Chameſitarum à Nenrodo fundatum regnum 1350 annis ſub Aſſyriæ titulo, & poſtea ſub Babyloniorum vocabulo 200 annis ſemper in toto orbe Semiano tanquam caput aureum, & revera minus quam cęteræ, mala ſtatuæ Danielicæ pars, quæ iam ſaltem à Nini & Semiramidis temporibus uſque in Indiam protendebat ſuper omnes gentes non Scythicas imperium: tamen iam ab Abrahami contra Chaldæos victoria 300 vernaculis contra Babyloniæ regem multoſque alios pro liberando Lotho fratre ſuſcepta, uſque ad captivitatis Babylonicæ tempus, nunquam quicquam totis videlicet 1500 an-

is potuit contra Melchiſedeki ngelum, vel Aſſyria vel Baby-onica potentia, tantis alioqui mperiis quibus præerat munita & roborata. Secundo, ut longe mirabilius videatur, quomodo poſtquam iſtæ florentiſſimæ o-pes ad Perſas devenerant, illo-rum clariſſimi principes Darius, & ante illum Cyrus, ſtatuerint, ut etiam ex ærario publico con-ceſſis impenſis graviſſimis, gens quæ alioqui erat tota in capti-vitate, ſolaque ſupplicatione & miſeria extrema ipſis regibus nota, rurſus fundaret templum, & rempublicã reſtitueret, quam nulla vi nec Ptolemæi nec An-tiocheni reges Alexandri ſucceſ-ſores totis fere 300 annis obſi-dendo, & per hæreticos Sama-ritanos labefactando, potuere exterminare. Provinciæ autem 120. inter cæteras continebãt Æ-gyptum, Arabias tres (Petræam,

Desertam, Fœlicem) Syrias, Palæstinam, Cœlem, Antiochenã; Armenias duas, Ciliciam, Pamphiliam, Lyciam, Æolim, Dorida, Troada, Bithyniam, Asiam minorem, Paphlagoniam, Cappadociam, Isauriam, Albaniam, Iberiam, Carduchos, Mesopotamiam, Assyriam, Mediam, Hyrcaniam, Parthiam, Susianam, Chaldæam, Babyloniam, Caspiam, Cadusiam, Mardos, Persiam, Carmaniam utranque, desertam videlicet & habitabilem, Margianam, Drangianam, Bactros, Gomaros, Ariam, Arianã, Gedrosim, Paropamesadas, Arachosios, Paradenenos Indo fluvio proximos, Saghas, Saccasve, qui & Dahæ, & utramque Indiam, sub quibus erant aliȩ innumeræ, singulis temporibus pro tyrannorum principumve arbitrio vocabulis alterari solitæ: & maxime tunc temporis, quum in-

fantili

ntili illo aut puerili ſeculo om-
es regis nomen appeterent, &
ræ ſe ferrent: quod vel in Ca-
aneis videas, in quorum regio-
e, quæ alioqui nequaquam
Galliam ciſalpinam etiam cum
nontoſis locis æquat, probes,
quum 32 reges una die & con-
lictu Ioſue occiderit. Hoc au-
em nolim dictum ad imminu-
endam Babylonicorum vel Per-
ſarum vel Mediæ regum poten-
tiam, quæ ſuo ſæculo maxima
in toto orbe fuit: ſed ut nume-
rus 120. provinciarum etiam ma-
ximarum ſit in tam magnis illis
& amplis, quas numeravi, com-
prehenſus. Nomina enim ſola
audivimus ſub Medorum Perſa-
rumq;, & ſub Aſſyriorũ Babylo-
niorumq; regno. Sed quum de-
mum per Alexandri Græcorum-
que & Romanorum victorias il-
luc effuſas in Græcorum & Lati-
norum ſcriptorum tractationem
deve-

devenere, tunc quam essent magna quæ alioqui antea solo nomine innotuerant, visum est. Sic oportebat Remp. perfectissimi exempli & instituti dominam patiendo, fortiterque tolerando omnia adversa, dare eius Regis specimen, qui ab ea esset oborturus, & in paupertate, probro atque dolore, non pro se, sed pro sua gente voluntarie perpessis, demonstraturus omnibus sacrarum & humanarum legum arbitris, ministrisque, dico sacerdotibus, principibus & iudicibus, bonisque & probis patribus, quomodo æternæ memoriæ & premii principatum gerere oporteat. Hic enim erat, est & erit, tam Melchisedeki quam Melchisalemi finis, tam in Conciliis generalibus vel provincialibus suæ Ecclesiæ, quam in summis, mediis & inferioribus eorum populorum, qui illis subsunt
mode-

moderatoribus: ut ex Christi unius exemplo, omnes ad unius educantur Pontificatum & Regnum.

CAP. XIX.

De rebus quæ in Iapeti Atlantisve parte contigere.

QUamvis ex Phrygione, Funkio, Riddio, Iohanne Mario Belga, Lucidoque, & aliis plerisque magnis nostri sæculi scriptoribus, licet nondum tempore authoritatem commeruere, possit una cum Beroso antiquitas habitationis Iapetinæ probari, sicut & omnibus illis consentiente Catone Romano: tamen ad certissimam fidem toti orbi faciendam unus Arnobius ex Varronis testimonio satis erit. Ait enim libro contra Gentiles, ex Varronis historia, quæ tum adhuc supererat, constare: à Iano, qui

qui cum Gallis Umbrorum progenitoribus & cum Chamese ex Armenia Scythica Saga in Italiam tunc 140 post diluvium anno venit, & primam ibi habitationem instituit, quoad Saturnus Chameses ex toto orbe ob maleficas artes proscriptus, in regni partem, ita tamen ut lateret sub Iani authoritate, (unde Latinum nomen ortum est,) reciperetur, effluxisse usque ad Hircii Pansæque consulatum vix duo millia annorum. Quum autem Ianus fundatis duabus urbibus in Italia, iuxta Tyberim fluvium, Ianiculo videlicet ad occasum, & Saturnia eregione eiusdem ad ortum, 58 anno vitæ Abrahami, & 350 à Diluvio obierit (ut ibi capiatur illorum 200 annorum principium, ubi finem vitæ faciens, nominis sui memoriam, in civitatis urbisve quam condidit, & in montis ubi sepeliri voluit,

uit, & in fluvio iuxta quem ha-
bitationem elegit, Ianiculum
hæc tria vocando, reliquerat, &
unde certis memoriis ad Auguſti
uſque tempora deveniatur) vide-
tur plane in Iapeti hiſtoria, ſi-
cut & in Semiana, temporum ea-
dem veritas. Quum autem pro-
ſcriptus, & maxime excommu-
nicatus à ſummo ſacerdote Mel-
chiſedeko, qui & nomine Do-
mini ſui Iovih ſeu Iupiter & Sa-
turnorum nobiliſſimus diceba-
tur, Chameſes nūſquam gentiū
tutus eſſet, & ideo maxime ſce-
leribus corrumpere Iapeti ge-
nus ſategiſſet, ut per morum
improbitatem licentiam vitio-
rum ab aurei ſæculi rigidiſſima
diſciplina (quod eſt facilimum)
ſibi conciliaret, & præterea Sa-
turnus urnæque depoſitor dici
vellet, ut locum & ipſe ſacrū po-
ſteris conderet, unde quaſi Italia
ſua eſſet pars, cū memoria patris

voluit

voluit ſuam in Saturnia colloca-
re: Iapetus, qui alioqui memo-
rias in re ſua non curabat de ſuo
nomine relinqui, voluit in Cha-
meſiæ præſtantiori ad occaſum
parte, ſuper partem huius ſervi
ſervorum, eius nominis ſui alte-
rius & ſecundi memoriam acce-
pta poſſeſſione poni. Centeſimo
itaque & 48 anno à diluvio,
quum ſuas magicas artes veniſ-
ſet ex Ægypto docturus una cum
Iano patre in Italiam, ut tentaret
ubivis evertere Divini decreti
contra illum & poſteros divini-
tus & non humanitus à Noacho
Iano prolati edictum, aut fratres
eorumve filios per ſcelera in cõ-
ſimilem iram Dei conducere: Ia-
petus ille priſcus (nam multi Ia-
peti, Iani, Saturnique, & Ioves,
Herculeſque fuere) qui Hatal &
Attalus ob univerſi imperium in
Italia ad locum ſacrum per Iani
patris ſepulturã conſtituendum
dici

dici voluit, quaſi permiſſo (ſi poſſet ad ſe convertere) ſuo iure nefario fratri, qui fratrem, & maxime omnium patrem ridebat ſemper, negabatque eſſe prophetam, ex ipſa Italia eodem aut proximo anno abiit in Chameſiæ occiduam partem: ubi palam Iapeti, Attali ſive Itali ſive Atlantis nomen eſt profeſſus: & ne unquam in urbis everſione periret, voluit non urbi aut rei corruptioni obnoxiæ imponi memoriam: ſed Monti altiſſimo, celeberrimoque, & omniũ quotquot ſub cœlo ſunt amœñiſſimo ditiſſimoque nomen ſuum Atlanticum imponi, eo quod ibi Aſtronomicæ diſciplinæ multos alumnos reliquit. Et ut adhuc certior fama in excommunicati fratris parte iure occupanda remaneret, voluit ut totum mare illud occiduum, quod è monte illo videri poteſt, fineſ-

que tam Iapetiæ quam Chamesiæ terminat, Atlanticum diceretur. Et ut alibi etiam (interea dum multis sæculis conata Deo repugnare Saturnina Chamesis impietas, sponte suis scelestis conatibus corrueret, Deo sensim scelerum vindictam tarditate etiam præter æternam alterius vitæ pœnam compensante) latissime nominis Italici, Attalicive (nam nedum hodie de vocalium usu in Orientalibus linguis convenit) famam extenderet, in eam partem Atlantidis seu mundi novi, quæ alioqui Chamesiæ proxima est, habitatores de suo nomine Atlantidas misit, ita ut demum in Aegypto in sacris annalibus servaretur illius gentis Atlanticæ memoria, quoad Plato bis in suis scriptis illam conservavit, & pene consecravit. Nunc autem fere destructa per Christi victoriam Chamesitana
gente

gente, quintogeniti Tubalei ſive Hiſpani iura patris recuperarunt. Nam iam tota una maxima coniunctione quæ 800 annos à Caroli Magni temporibus durat, ſuumq; effectum uſque ad 1583 Salutis annum, quum alia incipiet, complet, ipſi Gomeritę Galli continue ob ditiſſimas piſcationes adeundo ipſa Atlantidis littora potuerant, ſi animum adhibuiſſent, in ſua iura paterna tādiu ante Hiſpanos redire. Sed agendū eſt in omnibus ἔργῳ καὶ ἐξουσίῃ. Nā vigilantibus, & non dormientibus, iura ſubvenire æquū eſt. Sed ad rem. Perverſis in Italia rebus à Chameſe, ita ut Gomeri poſteros tanquam ab illo corruptos, coactus ſit Ianus ultra fluvium cum Saturnitis ablegare, & ſeorſim à Tuſcia illa & cultu ſacro Ituræorum Aſſyriorumve, à quo Etruſci ſive Tuſciani (nunc Thuſcanos dicunt) exercendo

dicebātur, ſeparare: unde quum Galli & Gomrani fugiendæ maleficæ converſationis gratia diſceſſiſſent, forſan ſui Druidæ non habebant amplius eam doctrinæ veritatem, quam Ianus docuerat: Unde & Druidæ & Ethruſci cum ſua imperfecta doctrina, ſtatim publicata legis Semianæ Melchiſedekianæve perſectione in Euangelio, cum ſuis ſcriptis periere: Fundato itaque cum hac perverſa intentione Chameſitarum ſtudio, quo in omnem ſcelerum licentiam, ſed ſecrete tamen, & quaſi ſacrorum prætextu graſſantem, (eo quod infimæ & ſervilis conditionis homines in Saturnalibus 12 ultimis anni diebus ubivis gentium, ſed maxime in Saturnia & Latii urbibus celebrari in Italia ſolitis, una conveniebant) palam tandem licentioſiſſimum & ſervis ſimile, ruſticorum pauperum-

que genus, conſpirabant in omne ſcelus: cuiuſmodi aliquando & in Bacchanalibus, aliiſque ludis eſt cum publica etiam animadverſione deprehenſum: Fere itaque de ſanctis Iani inſtitutis nil ſupererat præter cultus externos Veſtalium, à Veſta Iani uxore inſtitutarum: & Ianalia, quæ (ut notavit Herodianus) adhuc à liberis & nobilibus patriciiſque hominibus fieri in principio anni ſolebant, ad Iani honorem, eo quod annum ipſe inſtituerat: ſicut Saturnalia in fine anni in Saturni ſervorum ſervi recordationem fuerant inſtituta. Sed ut & illud modicum quod ſupererat funditus obliteraretur quod de Iani ſanctiſſimi viri & Saturni rarũ exhęredatoris, imo ſcelerum omnium & maximę tyrãnidis profligatoris memoriis ſupereſſe videbatur, & ut Ilia Veſtalis etiam poſt ſacrilegii

& fornicationis ſcelus poſſet haberi innocens, & à deo aliquo compreſſa, Romulus ſummus Chameſitanę improbitatis aſſertor, & inter profugos paſtoreſque educatus, collecta eorũ manu attraxit facile maximã vulgi partem in ſuam ſententiam, ita ut occiſis illis qui eius conatibus potuiſſent obſiſtere, & inter cæteros fratre Remo, libere cœperit profiteri & aſſerere ſe eſſe Romæ fundatorem & conditorem. Quum enim Iani ſaltem ante 1200 annos eſſent duę urbes ampliſſimæ Ianiculum & Saturnia, ita ut locus ille per antonomaſiam Antipolis, quaſi civitatum mundi caput eſſet nuncupatus, & tam ampla iam eſſet Saturnia, ut paulo poſt Romulum, qui tamen nil ibi pręter Aventini montis arcẽ edomando loco opportunã ædificaſſe legitur, trecentis aureorum millibus cura ædiliũ

curaret solummodo cloacas purgari, quarum (teste, alioqui oculato Plinio) Tarquinii prisci tẽporibus fabrica iã tanta erat, ut inter mundi miracula reponi posset, ita ut sub singulis viis in fornicato cloacarũ opere currus fœno onustus posse tunc agi duciq; testaretur: Unde constat (sicut non obscure & Virgilius in 8. Æn. & Ovid. in Fastorũ 1. & Halicarnasseus Dionysius, Macrobius, Plinius & alii multi scriptores testantur) iam fuisse permaximæ habitationis urbes duas, antequã constructa, in Saturnia, arce, ut loci quem opprimebat videretur fundator, edictum posuit capitale, ne alterum nomen (quasi genius, si efferretur, posset evocari, alioq; traduci fundatio) in vulgus auderet efferre: quod sciens 400 fere postea annis Romanorum doctissimus, nobilissimus & ditissimus Valerius

Soranus, eo quod dixit nomen alterum & iam ante Romulum 1200 annis à fundata urbe impositum esse IANICULUM, insutus in culeum, fuit in Tyberim submersus. Omnes itaque sacras Noachi prophetæ sanctissimi memorias, nomine Iani ubivis repositas extinguere sategit: sed ante omnes alias, quæ in loco civitatis, & in anni constitutione cum temporis æterna certissimaque lege servabantur. Unde fingens se in Martis honorem velle anni ponere principium, abstulit à capite anni Ianuarium, in quo Iani memoria (vel teste in vetustis Problematibus Plutarcho) coniuncta cum primo solis ad nos redeuntis signi gradu destrueretur. Et sic nebulo tyrannorum maximus, sui novi & in decimestri spacio impossibilis anni constitutione, evertit funditus leges tempo-

rum:

rum: ita ut nunc ob illius erratum, capita ſignorum à capitibus menſium, quæ una per Iani inſtitutionem ſemper incedebant, diſtent 21 diebus. Nam quum æquinoctialis verni ſignum in ordine quartum, primum gradum cum prima Aprilis menſis æquinoctialis die haberet, nunc cum 10 die Martii habet, ita ut ſingulis 106 annis ſit uno die anticipando erratum. Unde ſi quis demonſtrative velit huius Romulei erroris fontem probare, dividat annos, qui à Romulo ad noſtra tempora 1552. Sal. anno, per 160, inveniet errati finem. Deus itaque probandæ in Noachi prophetiis ſummæ veritatis gratia, voluit in Chameſitana iſthac tyrannide contra Japeti ius inſtituta, & demum per tam validum aſſertorem Romulum inſtaurata, ut etiam ſubactis fere totius Iapetiæ, Cha-

mesiæ & Semiæ præclarissimis dominiis, & coacta totius mundi potentia & gloria in hac quarta Monarchia Satanæ, demũ quum Semianus REX regum veniret, ut sponte sub Cæsare Romulio & Chamesio vitã Paupertate, Probro & Dolore antea abunde probatam poneret: & demum unius piscatoris, iisdem armis muniti manu, opera & doctrina, Cæsarũ ordinẽ in Iapetinum ordinẽ sub Constantino, si Romæ perstitisset, reduceret. Sed quia princeps ille(alioqui futurus fœlicissimus, si in tabernaculis SemiRomæ acquisitis perstitisset, summaque immunitate absq; ulla sollicitudine temporali ipsorum) prospiciendo nõ attendit huic summæ & finali vocationi omnium temporalium principum mundi, non perstitit, sed duas Babylones ex una fabricando, duplicẽ causam ruinæ mundo peperit: unam

in Melchiſedekiano, alteram in Iapetino ordine. Unde opus fuit hos duos filios una caſtigari, donec omnia Reſtituantur: & quo tẽpore creatus fuit Adamus perſonalis in Geneſeos diebus, eorum in durationis mundi millenariis numero dierum reſpondentibus, politicus & magnus generaliſque totius humani generis homo, maſcula ſacri ordinis miniſtrorum authoritate ex Dei verbo recte intellecto petita, & fœminea temporalis principatus de eius latere educti & proprietatem rerum toti mundo aſſignantis ratione per leges Iapeti ſive Romanas moderata, ſub una ſummi Pontificatus Chriſti potentia, & ſub eiuſdem regni ſapientia componatur: & ſic videatur nefarius tyrannidum ſuſcitator, tam Satanas inviſibilis Eccleſiæ hoſtis, quam Chameſes pſeudopolitiæ author, fuiſſe,

fuisse, dum maxime nocere cupivit, servorum fratrum suorum servus. Sic ipse Noe, sive Ianus per gratiam seminis sui finalis, IESUS CHRISTUS est, vera vitis, & verus panis, attulerit REQUIEM ab operibus manuum nostrarum, de terra cui Deus maledixerat. Sic & hoc modo Christus nunc per Rationalem Iapetini regni ex Melchisedekiano dormiente, incogitante utroque, educti prudentiam & sapientiam, Israelis regnum restituet.

CAP. XX.

De maxima Christianorum hactenus toti orbi Latino incognitorũ multitudine.

NOn immerito movit scrupulum Munstero, in fine eius declarationis typi Cosmographi-

graphici quam præfixit libro qui Novus orbis eſt inſcriptus, qui fieri poſſit ut ſit vera eorum ſententia, qui Presbyteri Ioannis regnum in Semia ponunt: quum hodie conſtet certiſſime, eſſe in Chameſia. Nam veritatem rei ignorantibus videtur, ſtare non poſſe, quum à loco regni unius ad alterum ſint pluſquam octies mille millia paſſuum. Unus enim ad Nilum, alter ſupra, bis mille millia paſſuum ultra Gangem agere legitur. Sed utraque eſt veriſſima hiſtoria. Unus enim, ſed primus, eſt in Chameſia, cuius ditio & regnum à Nili fontibus uſque ad eiuſdem fluminis Catadupas Aegypto continuas protenditur: quantum fere zona torrida, ut vocabant, ſeu via ſolis patet. Nam verſus Auſtrum fere ad primum ſolis ad nos accedentis ſignum, quod fabulæ, quas refugio, Capricornum vocant,

cant, ad nos vero multum citra noſtrum tropicum exteuditur, ita ut ſaltem ſit eius ditio tota Chriſtiana, & Melchiſedekianæ doctrinæ perfectæ ſubdita, per 48 gradus meridiani, quæ longitudo eſt quam Iapetia noſtra maior. Ubique autẽ fere tam lata eſt, quam ubi Iapeti pars iſthæc eſt ampliſſima. Et hæc quidem fama tenui hactenus innotuerat: Coſmographicæ autem menſuræ beneficio quanta ſit, nunc primum innoteſcit. Maxima autem pars huius gentis, eo quod pro pace publica, & non pro ulla neceſſitate ad ſalutem ſic fuit à beato Matthæo, & poſtea, illo à rege Hirtaco ob conſecratam inter virgines deo ſacras Iphigeniam, quam Rex ſponſam petens adamabat, occiſo, à beato Bartholomæo inſtituta, ut ſecundũ Apoſtolorum Conſilii ordinationem una cum neceſſariis Chri-

ſtianiſmi ritibus legalia ad tẽpus & pacis publicæ cauſa obſervarent, quoad omnes converterentur, habet quoſdã ritus à Latinis differentes, & qui ſine pacis publicæ beneficio aut decreto Apoſtolico ſervari nõ debuiſſent: ut quæ inter cætera ſervat tã Sabbathum quã Dominicã, & etiam in quadrageſima (gens alioqui ad portentũ uſq; ieiuniorũ & quatuor quadrageſimarum obſervatrix) Sabbatho, ſicut & Dominica die abſtinet à ieiunio, valdeq; illis duobus diebꝰ inter ieiunandũ indulget genio: & in multis locis Circumciſio, ſicut & Baptiſmus, obſervantur: & qui dolorem circumciſionis ſuis pueris nolunt imponere, multo acerbiorem ex candente ferro, ut plurimũ in aliqua faciei parte horribiliter exarando inflicto, inferunt. Sunt permulti, qui nunquã quicquã panis eduliorumve tota vita, ſed ſolis herbis

herbis aut crudis, si esu possibiles habeant, aut sine sale coctis, totam 120 & 130 annorum sanissimi degant. Multi vero 180 annos nati, etiam operas ditioribus locant. Vidi ipse 50 annos natos, quorum patres ultra 180 annos agere mihi sunt testati Ierosolymis. Sed de moribus non est in Compendio tractandum, quum in Dispunctionibus sit ordinatum. Unum non est obmittendum, quod nullis unquam hæreseon vexationibus sunt affecti, quum ob multas alias causas, tum maxime eo quod satagentes semper fieri omnibus omnia, maluere infirmos, modeste tamen & nõ contentiose disceptantes, supportare, quam præscindere aut excommunicare, maxime ubi sinceræ fidei articulos faterentur & approbarent: palam dicentes, Deum tandem effecturum, ut quic-

quicquid falsi dicatur contra veritatem, ipse destruat, & solam veritatem servari regnareque faciat. Altera causa est, quod Rex ipse tanquam immunitatis Ecclesiæ conservator verus, & rerum terrenarum temporalis possessor, nunquam permisit, ut alicujus summi Pontificis aut Patriarchæ sive Abuna (ut vocant) opes possent crescere, aut dari ulli suorum parentum, aut ut illo mortuo pervenirent ad successorem. Nam omnia Rex sibi mortuo Pontifice vendicat: & ideo putant, quod se Pontificem aut sacerdotem simul & Regem asserat. Sed verum non est. Nam tam Romæ quam Ierosolymis familiariter cum ejus gentis piissimis hominibus sum versatus, qui de hac re & plerisque aliis, quas in Dispunctiones asseruo, me informarunt. Major itaque est Christianismi veri, & non fu-

cati, quemque perinde Rex & quivis princeps ad unguem uti minimus è plebe obſervat, potentia & regnum inter Chuſſæos iſtos Æthiopas, quam apud nos qui ſanctiſſimi dicimur: ea una culpa, quod omnes Latinę eccleſiæ miniſtri ſummis ſoliſque opibus hactenus attēti, dicunt, non faciunt: & ſciunt ferre, ſed non perferre aut ſufferre leges. Quomodo autem ſit & unde natus alter Pretoiannes, attendendum eſt. Sicut ex certiſſimis rerum Orientalium hiſtoriis habeo, Thomas Apoſtolus Indiam meridianam uſque in Gangis fines adiit, ut qui ægre & poſt omnes alios Apoſtolos crediderat, omnes diligentia & labore vincere contenderet Ubi itaq; primum illos quos Malavaros hodie dicunt informaſſet fide, audivit interiora poſſidere (videlicet ultra Paropaniſos montes & orientaliores

liores Gangis fontes) gentem, quæ jam ante ejus adventum eſſet iiſdem proximè dogmatibus imbuta. Illuc itaque profectus, invenit Tarſeſtanam regionem, ſive Tharſis, cujus reges ad Chriſtum adorandum 40 aut circiter antè annis venerant, & maxima ſuæ ſcientiæ Aſtronomicę regiæque dignitatis authoritate, ſed longè amplius virtute illius fidei quam de nuper nato adoratoque IESU per gratiam (nondum emiſſa Evangelii doctrina) conceperant, jam Eccleſiam ampliſſimam in nomine Schiahcah, hoc eſt Solis æterni, ſive æterni Imperatoris, collegerant: quumque eſſent 10 tribuum Iſrael, quæ ad illum uſque meridianum confugerant, pars longè nobiliſſima, jam illos ſuos contribules, qui cum illis remanſerant, in 10 tribus rurſus ſub tanti regis obedientia diviſerant, (quæ diviſio

in hanc usque diem, quantumvis sint à Tataris oppressi, durat inter Tharsenses illos, nudipedes tamen ob Deum incarnatum, Christianos.) Hos itaq; B. Thomas informavit optimè de totius vitæ IESU Christi doctrina, cursu & fructu. Sed quum duæ aliæ partes eorum essent magis ad Aquilones, aut saltem ad Euro aquilones extensę (nam totis 700 annis, supra decies centena millia hominũ abducta, valde multiplicata esse oportebat, nempe una citra montes, altera autem ultra Imaos montes) ad illam usque quæ erat ultra montes in ipso extremo ad Aquilones Semiæ angulo, duce & mittente admirãdo apostolo Thoma sunt profecti, qui tantam conversionem Tatarorum sive oblitarum ibi 10 tribuum Israelitarum ibi fecerunt, ut unus ibi summus Patriarcha sit constitutus. qui

quum fuiſſet ab Apoſtolo informatus de illa Eccleſia Æthiopica, quæ jam 1200 ferè annis ante Chriſti adventum ad Iudaiſmum ſub Solomone rege, nondum facta diviſione Ieroboami, hoc eſt ab Eccleſiæ Catholicæ conſenſu, per reginam Saba, & filium ejus Melichum à Salomone genitum, fuerat converſa, & demum ſtatim opera duorum primariorum Apoſtolorum perfecta, reformata & converſa ad Chriſtum fuiſſet: voluere, ut ſuus Patriarcha, ſicut & Æthiopiæ rex, diceretur Giochan Belul, id eſt, lapis precioſus: unde poſtea utriuſque nominis penes Latinos corruptio. vocarunt enim Græcè preſbyterum, Æthiopicè Giochan. Sed quum illi jampridem à ſua regni in terra Iſrael malè petiti, pejus acceptati, ſed peſſime, derelicto Deo, 200 ferè annis aſſerti, Regiſque terreni am-
 bitione

bitione resipiscentes & conversi, rediissent ad Scythi parentis Scytharum tabernacula, sed multo recentiori exemplo, præcepto & memoria ad ea tabernacula in quibus Noe prædixerat, nec sine jussione, Semum Melchisedekúmve habitare, unde Sarmauthicam vitam amplectebantur; isti Semiani Pretoiani asseclæ tam ut avitum Tatarorum Scytharúmve morem habitandi in tabernaculis, quam ut Christianam perfectionē nihil proprium possidendi sequerentur, vocarunt(humili sane vocabulo)summum illum Patriarcham Orientalem Umchan, sive Emchan: hoc est Matricem, matrem sive primarium totius orbis tabernaculum: ita ut sicut alumni Græcæ Ecclesiæ per antonomasiam Patriarchalem Constantinopoleos civitatem dicere sunt soliti πόλιν, & quum eo irent, ire εἰς
τὴν

τὴν πόλιν (unde Turcæ dixere Stambol:) ſic illi omnes in ſuis Scythicis tabernaculis habitantes, dicere cœpere ſolius ſummi Pontificis tentorium, & poſtea ipſam etiam dignitatem Vm-Chan. Omnes itaque hi populi, licet Schiahcah regem regum vocarent, ut à magis (qui antequam nominatus eſſet, illum ſalutaverant) audiverant eſſe vocandum: tamen etiam lingua propria vulgari ipſius Chriſti, quæ ea de re toto in Oriente latè effuſa eſt, & unde ſacra ſunt in Argoniam linguam traducta, Meſchicha vocatus eſt: ſicut apud Iudæos Maſſiach, apud nos ex Græcis Chriſtus. Inde factum eſt, ut ubivis in tota Semiæ Orientalis parte, paulatim ſyllaba Me, quæ eſt breviſſima, & vix Syriacè ſentiri dum profertur ſolita, quia aut ſine puncto aut cum ſeva legitur, intermiſſa, ipſi Chri-

ſto remanſerit nomen Schicha, Schiacha & Sachah: quo vocabulo in tota orientali Tataria, in Serica ſive Mangi, in China, Cochinna, Cochinchina & Cathaio, atq; adeò in inſula Giapan nuper à Portugallenſibus juxta Semiæ littus reperta, & jam per Ieſuitas ad Chriſti meliorem cognitionem revocari ſolita, nominatur. Licet autem ſumma Satanæ invidia & factione per Neſtorianos toto in Oriente ſuſcitata, perierit defectu bonorum librorum Evangelica doctrina, cum proprio ipſius Chriſti nomine, ita ut pauci Nazaran (nam Chriſti Græca vox ibi ignoratur) ſe ſciant vocare, quantumvis baptiſati ſint: dico pauci, comparatione priorum temporum, non in ſe; nam ſunt nobis Latinis multo plures: tamen & qui à Schiacha, & qui à Nazareth Nazran dicuntur, omnes revera

in hoc consentiunt, quod fuit ante 1500 annos Rex unus ex sua matre, absque eo quod pater illam unquam contigisset, natus, qui in vita sua totus fuit miraculosus, in fine ultimo Asiæ, siue Semiæ, aut ad occidētem solem, (ut ex illis quæ ipsi Iudææ orientalia sunt locis ostendunt) qui fuit Rex potentissimus, & filius Regis potentissimi, & qui jussit ut virtus & sanctitas toto in mūdo servaretur: & ita fuit potens, ut idola toto in mundo jusserit & fecerit per suos nuncios frangi (quod innumeris idolis fractis in sua patria eorum Apostolorum jussu, verum ostendunt) & unum Deum qui solus est, & tres tamen facies habet (unde per imaginum abusum in tota insula Giapan statuæ maximè tricipites, & aliæ mulieris puerum in ulnis gestantis, quæ erant, ut videtur, Deiparæ virgini consecratæ, adhuc extant,

tant, ut ex prima Iesuitarum de rebus Giapaneis Epistola patet, in toto mundo adorari curaverit, feceritque. Et revera quum Giapan & extrema Semia parũ, aut quasi nihil, maximè Asia, ab Atlantide distet, credibile est, odorem hujus imperfectæ cognitionis de Christo, quam Tarsenses Magi attulerant, una cum crucis memoria, pervenisse usq; in septentrionalem Atlantidem, in Culhuacana regione, ubi cum jejuniis & vitæ summa austeritate quidam Quezalcouatlius, veste alba rubeis crucibus obtecta vestitus prædicavit Dei unius timorem, & pœnæ præmiique æterni post hanc vitam esse necessario futuram retributionẽ. Boni enim viri ibi credebant, QUOD DEUS EST, & quod remunerator est. De isto quidem nihil dixero, nisi quia facilè mihi persuadeo, longè magis in omnem

terram demisisse sui primi advē-
tus & Apostolorū sonum, quam
nunc victoriæ Christianorum
circa orbem terræ fama decur-
rat, ob subacta Chamesiæ, Semiæ
& Atlantidis littora. De Asiæ Se-
miæve finibus, & de Giapan, res
est omnino certissima. Nam non
ita ante multos annos quidam
ex Armenia Episcopi, tanquam
qui vicini sunt Antiochiæ, ubi
post excommunicationem Quar-
todecimanorum, Orientales pri-
mam veramque contendunt B.
Apostoli Petri sedem esse, sole-
bant eo proficisci, illorum con-
firmandorum & baptisandi gra-
tia, postquam sedes Umchan fuit
à Chingis Chan destructa, eo
quod nunc vix suę ditioni tutan-
dæ satis sit. Sic autem res conti-
git. Quum ille Orientalis Pre-
toianus optimè ab initio institu-
tus in suo ordine & successori-
bus, per opes (ut apud nos) mi-
nistris

nistris in proprietatem datas, cœpisset ambitione, luxuria & summis opibus, à Paupertatis, Doloris & Probri vita in virtutis exercitio penes primitivæ Ecclesiæ Christianos constituta recedere, cœpit tyrannice suo sopprimere, & illorum vires ne contra eum rebellarent ob afflictiones, separare, atque in lite exercere: donec tandem miserorum Tatarorum (sic enim vocabantur, tam quod non essent conversi, quam quod erant illorum Turcomanorum & Turcarum, qui pridem inde ad occasum redierant, reliquiæ, quæ Syriaca & Hebraica lingua Totar dicuntur) Deus, qui omnium, & maximè suorum afflictionibus conversorum ubivis gentium miseretur, illos ad rebellandum tam vehementer contra Vmchanum commovit, ut illum in bello fregerint: & paulo post, ut non tantum illius,
sed

sed totius ferè orbis usq; in Germaniam peccata punirent divinitus, ad montis Imai radices mare illis per novem pedes (referente Haytono) aperuit, & illos ea emisit, tantaque ibi esse multitudine ostendit, ut rursus in ortum clarissima, versus occasum minima, versus Austrum mediocris pars emissa, revera, ubi Christiani erant, in odium Vmchani, fecerint Iug & Mugug, ut vocāt, seu Gogi & Magoghi (ut sacra dicunt) incursionem, destructa ubivis Christianæ Ecclesiæ facie. Hæc autem circa annum Sal. 1230 facta sunt, ut & Hayton Armeniæ rex, & Polus patricius Venetus, qui tum vixere, & ibi fuere, scribunt. Voluit quidem postea Vmchanus ille rex (nam tributariis Christianis permittitur sub Chan, id est sub papilionis tabernaculíve olim summi, nunc autem & civitatum maxi-
marum

marum & ſummi regni mundi Dominis, ut Vmchani eligantur adhuc, ſed miſeriores ſint quam ſub Turchis hodie) olim ſuperbiſſimus, antea Patriarcha Conſtantinopolitanus, ut poſtea in ſtatu confirmaretur, ut filiarum ejus una daretur in ancillã ſummo Chan, eo quod fuit deſtructus, propterea quod Chingiſſo Chani propter fabrilis artis vilitatem, à qua divinitus in Regem fuerat electus, petenti filiam in matrimonium dare noluerat. Et ſic totis 300 annis, & ſupra, vivit obſcurus, & ſub Chan Tatari lege permiſſiva, qui permiſſivam Dei quàm ordinativam in ſua tyrannide voluntatem maluit facere. Cęterum Tarocorama provincia eſt, ubi & Vmchan Chriſtianus ſummam amiſit, & Tatari ſummam acquiſivere oppreſſis Chriſtianis potentiam: ad quam ut à nobis eatur, ſunt poſt 26 men-

nenſes longi itineris à Roma in-
cipientis 40 dies continui deſer-
ti. Populi autem Chriſtiani Ar-
gonii tam potentes aliquando
ibi fuere, etiam poſt deſtructum
mchan, ut tracto in ſuam ſen-
tentiã Argone filio Abaga Chan,
qui patris alienati à Chriſtianis
licentia factus eſt Chan & ipſe
Chriſtianus, potuerint uſque in
Franciam ſollicitare principes
Chriſtianos contra Iſmaelitas,
qui jam partem Tatarorum in
ſuarum nugarum deliramenta
Coranica pertraxerant. Quo-
niam autem illa mutatio affinis
eſt illi, quam ſuis ſibi factionibus
quidam, credentes Deum per
Chriſtum amplius res humanas
non curare, in caput accerſunt,
qui curantur & non ſanantur,
quibus cantatur & non ſaltant,
qui nil aliud habent quam
כי צו לצו קו לקו Manda manda,
expecta expecta: ideo in hac hi-
ſtoria

ſtoria volui exponere, tam ad rei nuper geſtæ veritatem, quam ad propediem, ſed longè majori ſtrage & vindicta futuram, ut qui legit intelligat. Quanta fide ſuperſint in aliis regionibus Chriſtiani, vel duo abunde exempla probabunt. Unum, geſtum in civitate Samarcanda, ad Hircani maris ortum ſita. Quum enim ſub illis Chanis Tataris qui opera Regis Armeniæ Haytoni fuerant ad fidem converſi, Chriſtiani illius urbis conſtruere maxima totius orbis forma templum D. Ioh. Baptiſtæ memoriis vellent, & ad altiſſimæ latiſſimæque, & ideo ſuper unam columnam in medio ſitam quieſcentis fornicis machinam ſuſtinendam indigerent ſumma altitudine columna, perinde forti uti & alta: Iſmaelitæ autem, quorum opes & vires à Chriſtianis principibus tunc affligebantur, haberent co-

lumnam jam excisam, quæ operi idonea sustentando erat: coacti sunt illam concedere Christianis, ita ut opus inde dependeret. Cęterum paulo post principibus Christianis vita functis, & Ismaelitis prævalentibus, statim populus evertendi templi gratia repetivit à Christianis suam columnā. Unde Christiani ad solius Dei spem cōversi, tanta vi fidei illum implorarunt, ut in sublime elevata fornix, una secum, quasi unum saxum continuum esset, traxerit columnam plusquam pedali altitudine à sua basi. quo miraculo vix ullum est magis visendum: & cujus gratia multi Ismaelitæ sunt ad Christum conversi. Non minori fide se esse, quamvis pauci supersint in Perside circa Tauris, paulo antè ostenderant, illis, quibus, quū jussu Ismaelitæ Chaliphæ volentis in Christi doctrinam calumniam

ſtruere, dictum eſt, omnino eſſe falſam legem Chriſtianorum, quæ unam meram falſitatem in ſe haberet, Chriſtus dixit, fore ut ſi quis fidem haberet, montem ſuo moveret loco. Hoc unũ eſſe decretum, ut trium rerum propoſitarũ una neceſſario fiat: aut ut fide orationéve tanta ſe eſſe monſtrent, ut talis mons à ſuo moveatur loco: aut ut ſi nequeant, dogma Muhamedis profiteantur: aut tertio, ſe ad unum necandos eſſe ſcirent. Tunc omnibus conterritis, ſurrexit unus fide plenus, qui confortatis cæteris juſſit illi monti dicens: Turo Zel Men Hoſſo bſemo dIeſua Mſicho moran. quod ex Chriſti lingua in noſtram verſum ſonat: Abi mons hinc in nomine IESU Chriſti Domini noſtri. Et ſtatim ita motus eſt à ſuæ baſeos loco mons, ut permulti Iſmaelitæ tũc viſo miraculo facti ſint Chriſtiani.

ni. Mons autem media in planicie eſt, referentibus Chriſtianis, inter Bagdad & Tauris. Duę vero res maximè perdidere ibi Chriſtianiſmum: defectus librorum Evangelicorum, quos ubicunq; poſſunt habere Muhamedici deſtruunt, ſed multo magis vivæ vocis & prædicationis veræ: altera illa eſt, quod traducta in ſuorum bonorum operum & in ſuæ ſanctioris vitæ merita, popularium ſpe, prælati, & longè magis religioſi monachique, quorũ in Giapano, Cataio, Mangi & alibi eſt infinita multitudo, hypocriticam vitam ſimulata ſpecie ſanctitatis aſſumens, & ſibi ſolis legis cognitionem vendicans, converſa eſt tota in abominandiſſima ſcelera, ita ut iram Dei loco reconciliationis provocaverint, & nil planè ſacræ doctrinæ nec apud eos, nec apud populos remanſerit, ſed ſolummo-

do puplicæ & ſeveriſſimæ (uti in primitiva Eccleſia præſcribebatur) pœnitentiæ forma quotannis per 80 aut 90 dies repeti ſolita, neglectum pietatis in cæteris genuerit. Et certè, etiamſi vera eſſet apud quoſcunque populos pietas & Chriſti cognitio, inciperentq; falſa quadam vel ſuorum vel alienorum prȩterquam unius Chriſti meritorum confidentia ſuperbire populi, eſſet potius vel à Deo ipſo ordinatus æneus ſerpens conterendus, quam ut Divino honori quicquam detrahatur. Summus autem Pontifex apud Giapanios, qui dicitur Voüs, eadem cum ſuis Bonzis (ſic enim ibi monachos vocant) hypocriſi utitur, niſi quod (ſicut & cæteri ſacerdotes) uxoratus totis dimidiis lunationibus, dum luna videlicet à ſole recedit, ſummis & aſſiduis vigiliis, jejuniis & precibus vacat: altera autem dimidia

luna,

luna, luxui & amplexibus quantum poteſt attendit. Sic & ipſe Vmchanus in Aſia. Sed non eſt dubium, quod, ſi quis ſumma prudentia cum illis ageret, ita ut non deſtruere, ſed Reſtituere illorum perſuaſionem ſe fingeret, noſtramq; reponeret; quam non eſt dubium hæreticorum factione & prælatorum ſegnitia illos perdidiſſe doctrinam de Chriſto: ut per ignoti Dei colluſionem Paulus Athenienſes captavit: illi ſtatim non ſolum converterentur, ſed rurſus totum Orientem converterent. De Iſmaelitis, ubicunque ſunt, non eſt dubium, eſſe ſemichriſtianos: qui, etſi non verè, ſed ex occaſione, memorias veteris & novi Teſtamenti ſpargunt: & inter cæteros multos Chriſtianæ fidei articulos, ſaltem hoc mordicus tenent, Quod IESUS natus ex ſemper-virgine Maria, atque de ſpiritu ſancto

conceptus, & à Christianis receptus, est CHRISTUS in lege Iudaica promissus, qui in anima & corpore est in cœlo, ut summus Dei amicus, UNDE VENTURUS EST JUDICARE VIVOS ET MORTUOS JUDICIO JUSTO. Licet enim non potuere hactenus, quomodo Deus sit trinunus, aut quod Christus sit Deus, aut quod Deus illum permiserit occidi & mori (quod caput & summa finisque fidei est) intelligere, quia nemo illos docere per rationem, ut opus est, sategit: tamen illi omnino sunt ut Christiani perfecti fierent dispositissimi, maximè in Turchica aula, & in Pharsistam seu Perside, penes Sophi. Quum summa miseria & infirmitas, imo perniciosissima utrobique licentia scelerum, nobis omnino abstulerit libertatem agendi ex sola verbi Dei, quantumvis etiam re-

ctè intellecti, autoritate: quam necesse est vel exemplis vitæque sanctę probitate, vel signis & miraculis inculcari, contra falsitates cujuscunque sint authoritatis: ita ut utroq; beneficio simus hodie omnino destituti: & solummodo videamur in hoc nati, ut Diaboli instar nil aliud omnino agamus quam calumniari illos qui nobiscum non consentiunt: opus est sanè, ut ad Rationis rectæ veręque, hoc est à Christo illuminatæ & restitutæ arma descendẽtes, satagamus, ut omni poscenti aut petere potenti rationem ejus quæ in nobis est fidei, ipsam reddamus Rationem, quæ omnes compellat salva libertate intrare, ut sic ex semifidelibus aut semichristianis fiant toti in solidum Christiani. Ideo Deus nobis præparavit hanc messem, in qua hodie innumeri sunt qui magis ex animo (quam-

vis extrinſecus per ſolas Corani nugas commoti) cupiunt fieri Chriſtiani quam nos, qui cognitionem Dei & Chriſti filii ejus, ex uno fidei Symbolo profitemur, & cane pejus & angue nos mutuo odientes aut dilacerantes, pejorem ſtatum in mundum cẽtum Iſmaeliſmis ſenſim introducimus : ita ut merito valde & veriſſime ſcripſerit quidam, Suos alumnos eſſe decies Sodomitis deteriores. Illos enim cernebat, jam ſtatim ex quo incepit illis novam libertatis viam aperire, eſſe δὶς διὰ πασῶν omnibus ſcelerum formis pejores illis, quos tanquam Babylonica captivitate oppreſſos reformare volebat. Ratio itaque, ut dixi, divinitus nunc à Chriſto in omnibus illis qui illi parere volunt reſtituta, cogat omnino intrare tantam gentium multitudinem ad æternæ veritatis convivium neceſſe

eſt.

eſt. Ideo ſunt per linguæ Arabicæ beneficium in totam Chameſiam (præterquam ubi jam ſunt Chriſtiani) & in totam Semiam, & in tertiam Iapetiæ partem, non ſine Dei miſericordia, quantumvis cum veneno Coranico diffuſum, cum excuſo in ea Evangelio conducendi ad perfectionem ejus veritatis, cujus jam 980 annis lucem guſtant. De orbis terrę Concordia ad hujus rationis præparationem fuit pridem ſcriptum, & typis Oporini excuſum opus. Evangelii Arabici vetuſtiſſima exemplaria ſunt in hoc comparata. Ad hoc jam eſt procurata in ipſius Chriſti lingua ejuſdem Evangelii pro Semianis Chriſtianis conſervandis confortandiſq; typographia. Deſunt, qui opus una promoveant. Sed Dominus, cujus opus eſt proprium, non deerit. Vna ſola legatione, à legatis, pro Chriſto mori, ſolum ut dent

ſuæ fidei rationem, paratis, apud omnes mundi principes animoſiſſime ſuſcepta, tantum negotium pauciſſimis annis poſſet perfici. Nam quod ad Atlantidis habitatores attinet, quantum poſſunt armis milites conſequi, tantum gentium in fidei obedientiam veniunt. Sed nec vis nec authoritas ſine probitate vitæ, fecit unquam firmum fundamẽtum. Poſt Iſmaelitas vero ſunt ſolido imperio & abſoluto Moſcovitæ. Unde ratione prius erga Iſmaelitas adhibita, ſummæ potentiæ mundi, una ex Latino orbe, altera ex Æthiopico, tertia ex Scythico (in qua re exequenda, finis eſt Coſmographiæ) poterunt contra Iſmaelitas, ſi rationem ducem fugiant, comparari, ut ſicut manus ejus in Reipub. Chriſtianæ everſionem fuere cõtra omnes: ſic & manus omniũ, vel ſaltem inter Iapetitas Semianos,

nos, & Chameſitas converſos præſtantiſſimorum, contra eundem ad eum debellandum convertantur. Sed conandum ſumma diligẽntia eſt, ne ſacroſanctæ hujus repenſionis & vindictæ Diuinæ miniſtri, ex quacunque tandem parte mundi procedant, ſuam victoriam avariciæ, ſuperbiæ aut luxuriæ, cæterarumque libidinum infamia, uti hactenus factum eſt, commaculent: ſed ut ſolius æternæ Rationis, cujus Iſmaelitæ ſint capaces, aſſertores, in ſeipſis prius quàm in hoſtibus leges obſervari demonſtrent. Nam nulla gens hactenus, & minimè omnium Iſmaelitica, unquam Chriſtianiſmum ob doctrinæ Euangelicæ veritatem exhorruit aut fugit: ſed propterea, quod ipſius ſanctiſſimi ſtatus profeſſores tam ſpirituales quam temporales, factis ſuam legem negant. Hæc enim fuit

cauſa,

causa, quam vaferrimus nebulo & bis Chamesites Muhamedes prætexuit pro suo Alcorano stabiliendo, ut lex tandem haberetur, (ut dicebat) quę facilius posset observari. Et ita incautos traxit in ruinam: quam ne malis moribus amplius confirment augeantque Christiani, cavendum est.

FINIS.

INDEX RERUM ET VERBORVM.

A.

Aphrica

Atlan-

B.

C.

M D.

D.

E.

F.

G.

Iana-

K.

L.

O.

P.

Q.

R.

Riddius

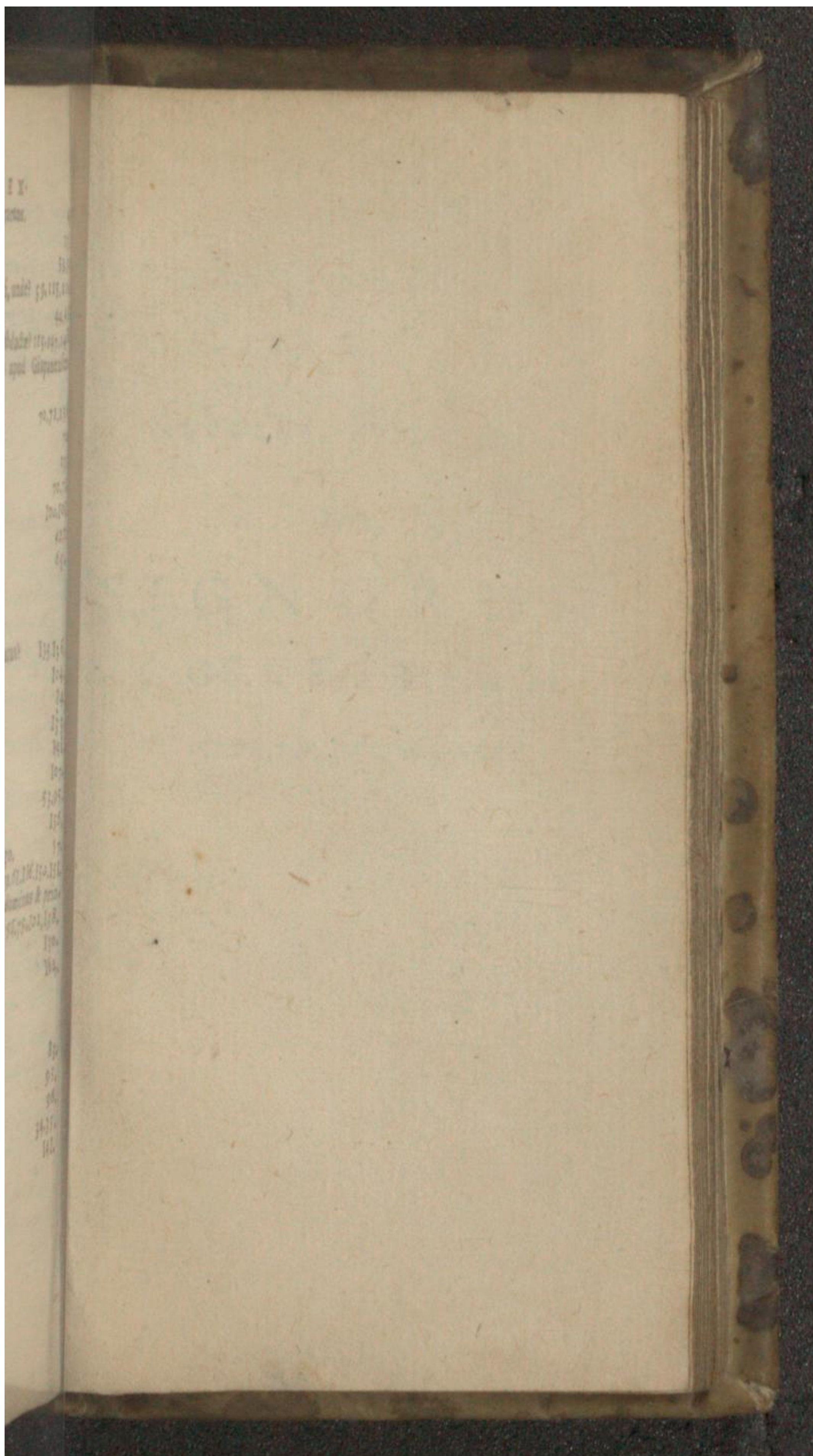
S.

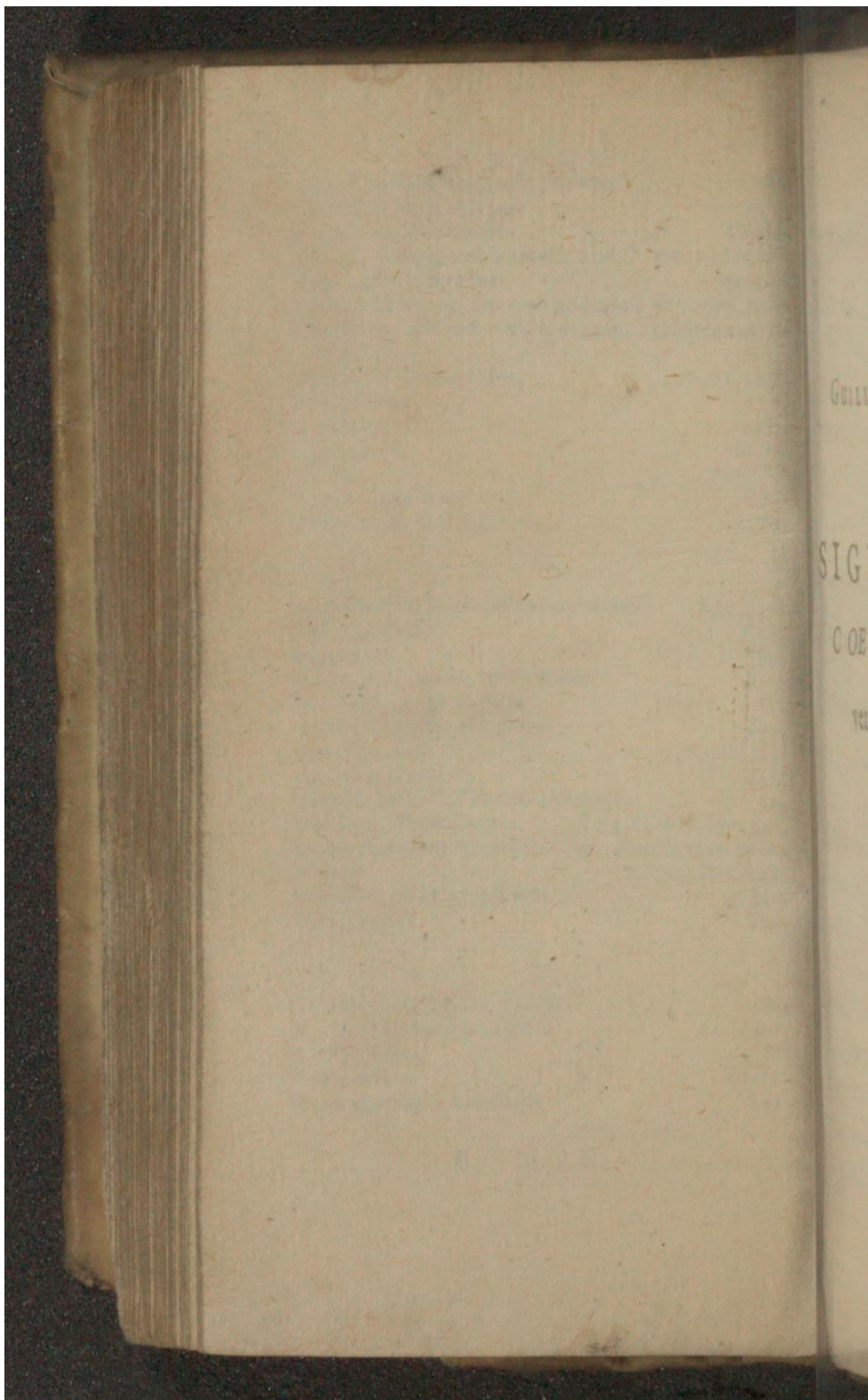
Sup-

V.

Z.

FINIS.

GUILIEL. POSTELLI

De

SIGNORUM COELESTIUM

vera configuratione.

Reverendiss

D. O D

CASTI

Cardinalem

Parisien

Con

T

ti

m

ju

hoc universi

gratuler, ho

bi inscribo.

gratulor, q

singulari &

externis bo

stitutionis

tempore ob

quo possis

nistrationi

niversitati

AD

Reverendissimum I.C.P. & D.

D. ODETUM CASTILIONEUM

Cardinalem Episc. Bellovacens. Parisiensis universitatis Conservatorem.

T nomine universitatis hujus, quæ jure merito hoc vocabuli justius agnoverit quã hoc universum, & tibi & illi congratuler, hoc quicquid id est, tibi inscribo. Tibi quidem certè gratulor, quod viro nobilitate singulari & animi & corporis & externis bonis ornatissimo, Restitutionis omnium doctrinarũ tempore obtigerit id muneris, in quo possis maximum tuæ administrationis munus exercere. Universitati autem maximè gra-

 tulan-

tulandum esse judico, quod illius rerum peritissimus, & erga illam optimè affectus Conservator, quique summa penes Regem authoritate valeat, illi nunc contigerit. Ejus itaque alumnus quamvis mea tenui admodum diligentia minimus & obscurus, animo autem permaximus & nulli unquam mortalium cessurus in ejus dignitate promovenda, te conveniendum duxi nomine illius communis Reip. Intellectuariæ matris, ut hoc repurgati à fabulis cœli munus ab ipsa per me accipias, idque duplici nomine. Primo ut memor ipse videar beneficii illius quod statim post tuum in aulam adventum mihi impetrandum à rege duxeras, cujus etsi nullum inde commodum accepi (Nam sigillum regium, cui etiam summæ impietates imponũt, quod apud te ex animo defleo, mihi negavit
quod

quod æquissime impetraveras, pro summo videlicet Regiæ majestatis honore) tamen tibi summas gratias de illo habere me testificatum posteritati relinquo. Altera causa in futurum tendit, ut videlicet, quum pax permiserit, ut curet lectoribus suis numerare, mihi etiam ipse curet Rex prospicere, & facere ne meũ alioqui in quacunque disciplina nõ omnino infimum auditorum concursum, cogar exigendo ab illis necessaria amplius abigere. Sunt enim ea quæ doceo stipendiis Regiis dignissima, à quibus percipiendis licet toto decennio cessavi, in summa tamen occupatione, & ad Regis majestatem, & ad universitatis restitutionem maximè faciente, fui assiduè plusquam lector. Vale.

RATIO INSTITUTI.

UUM *in hoc Naturæ templo & Theatro inter illa quæ ſub ſenſum cadunt, nil nobis ſit à Deo Opt. Max. propoſitum excellentius ipſo cœlo, quumque in hoc ut poſſit haberi qualis eſt, ſit ad hoc homini propoſitum, ut duce Sole & Luna motum ſtellarum ipſarum reducat in dies, menſes & annos, revera in rebus ſenſibilibus inter illas res quæ in uſu diſciplinarum, rationem humanam adjuvant, nil poteſt à nobis aut homini magis neceſſarium, aut creatoris imperio & gloriæ magis conſonum tractari, quam ut deſcriptionem ipſius cœli cum ſuorum ſignorum reſtitutione ſecundum rationis veræ præſcriptum conſtantiſſima forma figuraque, & nunquam poſtea immutanda tradam. Quum autem olim Fabularum & Idololatriæ venenum, & fingendi mentiendi-*

tiendiq; ſtudium ita infecerit Græcos, qui primi in lucem ea quæ ab Orientalibus puriſſima accepere cõtaminatiſſima emiſerunt, ut cœlum ipſum fabulis omnino oppleverint, ipſaſque cœli, quod maximè eſt & ſubſiſtit, configurationes fabulis & rebus quæ aut nunquam fuere, aut ut plurimum indigniſſimæ fuerunt, depinxerint, illud eſt operæprecium, ut totius cœli configuratio, figuris quæ maximè in rerum natura conſiſtunt, & omnibus notæ ſunt exprimamus. Quum itaque nil ſit in tota dimenſionis ratione notius aut magis familiare, quàm Duangulus, Triangulus & Quadrangulus, ut in quas figuras neceſſario nobis eſt omnino reſolvendum quicquid in tota rerũ natura menſuramus, Satagam ut in duodecim quadratas figuras, duodecim ſigna diſtribuam. Et quia ab obliquo orbe ad ſuum polum utrinque ſuperſunt duodecim trianguli, duodecim

etiam ponam ad Septentriones, & duodecim ad Meridiem, & ita faciam triginta sex imagines cœli. Auditores autem Mosis, à quibus hanc didici, & acceptam refero doctrinæ traditionem, ponunt datis cuilibet triangulo denis baseos gradibus, ad septentrionem ter duodecim, ad meridiem autem totidem, & sunt 72. trianguli. Ego autem compendii causa sic decrevi, ut sint utrinque tantum duodecim. Facio itaque singula signa quadrata, ita ut contineant singula triginta gradus in longitudine, & totidem in latitudine, id est, quindecim citra, & 15. ultra lineam Eclipticam. Sic trianguli habebunt in basi triginta gradus, & in lateribus sexaginta, tres autem imagines una conjunctæ facient nobis unum duangulum. Et sic nullæ plane stellæ remanebũt extra configurationem. Sed sicut fuit secundum ordinẽ naturalem necessarium ipsimet creatori, ad hoc ut

posset

posset aut de materiæ potẽtia educere formam, aut de animali corpore facere spirituale, ut in ipsa fæce elementorum & materiæ primæ, occuparet, veluti ad secernenda de materia & mortalitatis medio quatuor elementa formalia & spiritualia, suas intelligentias & actuales primasque substãtias: sic est mihi in hac formæ cælestis cõstitutione faciendũ, ut ipsis fabularũ vocabulis utar, ad deducendos ex illa falsitate ad hanc veritatem homines, in illis opinionibus corruptos, sicut jam feci in correctione Calendarii quã gallicè præfixi vitæ Christi & annuis Euãgelicæ lectionis terminis, positis veris & antiquis mensibus in eo loco veterũ, ubi hodie notamus intrare Solem in signis. Est enim certissimum, olim à patre mundi Noacho Ianóve fuisse posita capita mensium cum capitibus signorum. Sic est omnino decretum, ut adminiculo harum fabularum veritatẽ vulgaribus reponam.

Sed antequam hoc aggrediar, sunt mihi fabulosæ imagines exponendæ, eo quod vulgaribus non fieret notio rerum, nisi per hujus falsissimæ fabulositatis medium à Satana introductum. Maligna enim illa (quæ tamen princeps mundi inferioris, maleficaque privationis materiæque informis intelligentia & est, & cognoscitur, & dicitur) virtus necessariò in mundum ob difficultatem virtutis, & formarum bonarum excellentiam introducta, sategit maximè, uti & tenebris animos nascentium involvere obcæcareque rationem, ita & falsitatem fabulositatemque quantam potuit rebus omnibus, & ante omnia ipsis cœlestibus immiscere. Sed uti sorex indicio nunc peribit suo.

E DUODECIM SIGNIS FABULOSO NOMINE EXPOSITIS.

SUNT itaque duodecim ſigna: Aries, Taurus; Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, Aquarius, Piſces. Loco autem ipſorum ſunt ponenda duodecim ſigna, ſed per ſimplices numeros primo aſſignata, ut olim ante Romulum faciebant Ianiculani, ut adhuc in Quintilis, Septembris, Octobris, Novembris cæteriſque menſibus à Romuli tyrannide perverſis videtur. Nam menſes & ſigna erant in eodem loco cœli ut reſtituimus. Sed ut ſit major cognitio & diſtincta, eo quod hominis & humanæ naturæ cauſa maximè omnia

omnia ſunt comparata, & ante omnia cœlum ſtellæve, nos à præcipua dominatione & membrorum à ſe rectorum gubernatione, quam habent ipſæ ſtellæ in humanum corpus, denominabimus. Primum itaque ſignum Capitale aut Capitarium dicam, quòd pręſit capiti: Secundũ Cervicarium aut Collarium, Tertium Humerarium aut Brachiarium, Quartum Pectorarium aut Præcordiarium, Quintum Cordiale aut Regium, Sextum Stomacharium Coſtariúmve, Septimũ Umbilicarium Femorariúmve, Octavum Seminarium Pudendúmve, Nonum Coxarium Natariúmve, Decimum Ianuarium aut Genuarium, Undecimum Tibiarium Surariúmve, Duodecimum Pedaneum. Sic autem eſt uſu medicorum obſervatum, ut ſi Sole ſtante in illis, aliquod vulnus aut morbus acci-

cidat illis partibus, tunc ægrè admodum curationē admittant. Præterea non debere, ſi poſſit fieri, tunc illas partes medicamentis tentari, hoc autem eſt uſu ipſo etiam probatum. Luna vero etiam cum aliis planetis confirmatum hoc ipſum reddit. Eſt igitur primus quadratus nobis in Ariete collocandus. ſed tamen eſt ſatagendum, ut omnia in eo loco incipiant, in quo olim tempore conſtituti anni erant. verum ſuo loco iſta.

De imaginibus quæ ad ſeptentrionem tendunt.

URſa minor, quæ & Arctos Græcè eodem ſignificante vocabulo, unde & polus arcticus dicitur, ſimiliter & cynoſura, hoc eſt, canis cauda dicta eſt, habet in ſe 8. ſtellas, quarum illa quæ in cauda eſt extrema, polaris dicitur à noſtris, ab Iſmae-

litis el Ruccabah, hoc eſt navigatoria, à nautis Italis la Tramontana vocatur, diſtans ab ecliptica 66. gradus, à polo 2. in triangulo ad tertium ſignum ſive Humerarium pertinente, quod fabulæ geminos vocant, ad 10. gradum longitudinis, ut eſt in tabulis, in Ptolemæo autem 1. gr. geminorum. in 19, ut ex ſupputatione Alfonſi patet, ut autē habet Schonerus, in 21. Verum melius eſt ut nomina exponam harum fabularum, ut in ſuos triangulos omnia reducam.

Urſa major, quam dubbe vocant Muhamedici, currus à vulgaribus dicitur, habet 27. ſtellas. extra ſe 8.

Draco ſive ſerpens 29. Daban Arabibus.

Cefeus, cujus dextri brachii ſtella alderah iemin dicitur, hoc eſt brachium dextrum, habet in ſe 11. extra ſe 2.

Bootes habet viginti & duas intra, unam extra.

Corona ſeptentrionalis 8.

En gonaſin Herculéſve genuflectens 30.

Vultur cadens 10. aliàs vega liráve.

Gallina 17. & extra 2. cygnus.

Caſſiopea, cujus pectoralis Seder Arabibus dicitur, 13.

Perſeus cum Meduſæ capite 11. extra 3.

Erichtonius alhaioth 14.

Serpentarius anguitenens 24. extra 5.

Serpens 18.

Telum quod ſagittarium vocant 5.

Aquila vultúrve volans 9. extra 6.

Delfis 10.

Equus prior 4.

Equus alter ſive pegaſus 20.

Andromeda 23.

Deltoton triangulúſve 4. Omnes

nes ſeptentrionales ſtellæ 360. ſed magnitudinis primæ ſunt tres, una intra coxas Bootis, altera in lyra, hircus aurigæ tertia.

Meridionales imagines.

CEtus ſive Balęna 22.

Orion 38. una quarum dextrhumeralis magna eſt.

Eridanus 34. ultima aquæ magna.

Lepus 12.

Canis major Syrius 18. extra 11. In ore magna.

Canis minor 2. una magna dicta Algomeiſſa aut Procyon.

Argonavis 45. una magna in remo extremo.

Hydra 27. duabus extra formam poſitis.

Crater ſive vas 7.

Corvus 7.

Centaurus 37. duabus magnis, una in uno pede, alia in alio,

dico

dico in anteriori pede.

Lupus 19.

Thuribulum aráve 7.

Corona meridionalis 13.

Piſcis meridianus 11. extra figuram 6.

Summa 316. quarum 7. primæ ſive magnæ.

Duodecim ſignorum fabuloſorum imagines.

ARies 13. & extra 5.

Taurus 33. una magna in oculo, 11. extra.

Gemini 19. extra 7.

Cancer 9. extra 4.

Leo 27. extra 8. una in corde magna.

Virgo 26. extra 6. una magna quæ ſunbuleh, aut ſpica virginis dicitur.

Libra 8. extra 9.

Scorpius 22. extra 3.

Sagittarius 31.

Capricornus. 28.

Aquarius 42. extra 3. magna

una in ore piſcis, quę ea de re dicitur Arabicè ſom elhaut, ſeu os piſcis.

Piſces 34. extra quatuor.

Summa 346. quarum ſunt 5. magnæ. omnes ſtellæ numeratæ & ab hominibus 1022.

De incognitis noſtro orbi ſtellis.

OBſervavit vir æterna dignus memoria Americus ſeu Abbericus Veſputius Americæ inventor, & eorum qui invenere primo Fretum Magagliano attributum dux, eſſe circa polum Antarcticum ſtellas plures 20. tanta claritate quanta eſt Venus aut Iupiter. Sed juxta polum ſunt tres maximæ ſic diſpoſitæ : * demum ſex aliæ ſic :

* * * *

* * * * quas ſubjunxi ad poli cognitionem.

Quam

Quam ſit neceſſarium figuras ſignorum cœleſtium veras falſis fabuloſiſque ſubſtituere, & demonſtrativas facileſque cuivis conſtituere.

OMnes creaturas, & ante omnia ſtellas eſſe in hunc finem factas, ut ab homine cognitæ in creatoris laudem referantur, hoc clariſſimum eſt. Siquidẽ hoc eſt revera ſcire, quum & per cauſam, hoc eſt demonſtrativè & verè, & propter cauſam, hoc eſt ſummopere colendo cauſarum cauſam una cum ſuis miniſtratoriis virtutibus, cognoſcimus. Neceſſarium itaque eſt reducere in hanc figurationẽ imagines ſive ſigna cœli, ut non per fabulas, ſed per demonſtrationem poſſint, nulla planè extra figuras relicta, cognoſci. Duodecim ea de re duangulis figuris, (quæ ex contactu duorum

ſemicirculorum tanquam meridianorum fiunt) à polo in polum duodecim ſigna comprehendi, & in illis omnes ſtellas cœli. Sed ut ſuprà dixi, opus eſt 12. ſigna in medio collocare in quadrata figura, & demum duodecim triangulos utrinque, ut in principio dixi, ut ſint loco 50. imaginum cœli (tot enim ponit, & non tantum 48. ut Ptolemæus Geber Arabs, quem habeo in ſuo Almageſto) tantum 36. ſive ter duodecim. Sed ubinam ſit incipiendum, paucis tractare viſum eſt.

Vbinam debeat non opinione, ſed demonſtrativa ratione anni & ſignorum principium fieri.

QUum ſit hiſtoriis certiſſimis conſtantiſſimum, varia apud varios populos fuiſſe anni principia, ita ut à Ianuario Antipolitę Ianiculaníve primo, demũ

quum

quum abolito ſanctorum nomine Romani facti ſunt, à Martio cœperint; Iudæi, divino juſſu à menſe æquinoctii verni unum duxerint principium, alterum Lunare, videlicet in alterius æquinoctii Luna; Græci à Solſtitio æſtivo incœperint: opus eſt videre quum in rotũdo nil ſit altero prius, quínam melius originem poſuerint. Quum conſtet à Septentrione ſtare (præter Africę & Americę juga cum paucis ſubantarcticis) terrã habitabilẽ, hominem autem eſſe mundi finem, uti propter quem eſt factus: certum eſt propter ſeptentrionis habitationẽ eſſe factum mundum. Intelligo ſeptentrionis nomine quicquid eſt citra æquatorẽ. Prę-ſtantiſſimè itaque omnium Ianus ipſe pater mundi, Noachus videlicet, conjuncto cum capricorno aut primo accedẽtis ad ſeptẽtriones ſolis ſigno nominis ſui mẽſe,

incœpit annum, quo utebantur Romani ante Romuli tyrannidem, ut teſtes ſunt Macrobius & Plutarchus. Moſes divino juſſus oraculo in verni æquinoctii ſigno incœpit. Antea Lunaris annus ab Æquinoctio autumnali incipiebat, & ſervatur adhuc in uſu Iudaico. Sunt itaque reſpectu ſeptentrionis, hoc eſt humanæ habitationis (ſiquidem terram ad ſeptentriones poſitam violato naturæ orbe dedit filiis hominum Deus) ducenda duo principia: Unum Naturę, à principio acceſſus ſolis ad nos, qualis eſt annus Regius ſive civilis in Gallia Noachica: Alterum Religionis ſive gratię in verni æquinoctii ſigno. Quum itaque ſit Gratia & Forma (licet utraque de materiæ ſuæ potentia educta) nobilior quam Natura & Materia, ducam origines Reſtitutionis cœleſtis ab origine anni gratiæ,

tiæ, eo quod Christus ipsummet suum corpus de religiosæ gentis carne assumpsit, ad hoc ut pontificatu ipsius Iudaismi spreto & terrenæ potentiæ relicto, Melchisedekianum acciperet de primogenito Noachi, tanquam magis formalem. Forma enim est omnino præferenda. Licet enim prima forma pontificia sit à lege Naturæ instituta, & secundaria sit ab eadem reformata sub Noacho, tamen ipse temporis author Iesus in Melchisedeki primogeniti ipsius Iani ordine, volens ordinem sui summi pontificatus accipere, ostendit sibi magis gratam esse eam institutionem quæ sub illius summi pontificatus authoritate erat duce Iano posita, quam vel primam vel tertiam. Poterat enim bene elegisse ordinem Sethi, quem Mosis auditores tenent fuisse pontificem, uti & Melchisedek.

Similiter bene pōterat elegiſſe Levi, dicendo ſecundum reformatum ordinem Levi. Sed voluit ſimpliciter eligere ipſius Semi ordinem, & approbare conſtitutiones ſub ejus authoritate poſitas, & maximè illam quæ eſt de ipſius temporis principio conſtituta. Conſtantiſſimis enim teſtimoniis antiquitatis certiſſimum eſt, illum ipſum Ianum qui in Italia Ataliave primus poſt novimeſtre diluvium, hoc eſt, poſt generale habitavit, Ianiculumque urbem fundavit, eſſe patrem & divorum & hominum univerſorum, & eſſe Noachum, qui antequam ſummum Pontificatum ipſi Semo ſuo filio ſecundo primogenito reſignaſſet in Syria ſancta, jam ordinaverat Anni principium eſſe, quando ſol ipſe ad Septentrionis partes incipit regredi. Hoc autem fecit quia & ſuperioris & inferioris divinatio-

nis

nis peritiſſimus ſciebat omnino fore, ut hoc principium Anni ſub Regno univerſali ab ejus primo-ſecundogenito, qui eſt Iapetus Atalus, poneretur in rationis limite, ſicut nunc oſtendo ex Coſmographica demonſtratione. Summa itaque authoritas ipſius Iani fuiſſe videtur, quum nondum perſpecta Coſmographię & demonſtrationis ratione, ipſe tamen poſuit una cum primo Menſe à ſuo Occidentali nomine nuncupato primum ſignum, in quo ſol accedit ad univerſæ terræ habitationem, hoc eſt, principium anni naturalis. At in tertio ſigno voluit eſſe providentia alterum principium, medio videlicet limite inter principium Latinum & principium Græcum, eo quod ipſe fons humanæ vitæ, & ipſius redemptor eſt medii virtuoſi, & inter extrema poſiti dux, qui propter Septen-

trionales ſive Aquilonares incolas, quibus ea re invidet malefica Naturæ hujus vis, Satan, totius Naturæ corporalis curſum inſtituit. Licet enim Autumnus ſit vernum tempus illis qui habitant ultra æquatorem, tamen quia ferè nihil habent terrenæ habitationis, ideo non meretur habere ſaltem Solare anni principium. Ideo Iudæi quidem ibi faciunt etiam anni principium, ſed Lunare ſecundarium inferius fœmineũque: eo quod ſicut vernum tempus inſtar maſculi ad extra oſtẽdit omnia ſemina quæ intra terram latebant: ſic Autumnus inſtar fœminæ interius recipit intra ſe, & format intra terræ viſcera illa quæ ſunt emiſſa in vere. Ideo Roſs haſſanah apud eos, quod eſt hoc caput anni, dependet à primo & vernali capite, quod etiam ſicut & nobis obſervat æquinoctium à ſole &
pto-

propiorem ipſi Lunam, & non poteſt ducere exordium primo, quarto & quinto die, cujus numeri dierũ ponendi eſt arbitrium in Paſchæ die, quo incipitur annus verni temporis. Sed ſatis habeo ordinis Melchiſedekiani principia duo poſuiſſe, unum à Ianuario pro anno Naturę, & alterum ab Aprili pro anno Gratiæ. Ideo poſui numeros Latinos pro Noachico patre Latinorum ſive Iano receptore Saturni profugi. Sed pro Gratiæ menſibus poſui characteres priſcos Orientalium, quique recta more Hebraico aut Fœnicio appenduntur à dextra in ſiniſtram. Iudico autem iſtud caput nobilius propter Chriſtum, & eo quod Aſtronomi ob corporis humani regimen etiam à ſigno verni æquinoctii incœperunt ubivis gentium.

De

De duodecim signis & suis triangulis utrinque protensis, quasque fabulosas imagines attingant.

PRimum itaque & Naturæ & gratiæ sese ipsis septentrionalibus manifestantis signum est Aries, quem si voluerit usus ut non pro fabula, sed pro significatione ejus quem loco sui filii sacrificavit Abraham ponatur non repugnabo, ut etiam significet illum Arietem qui sub agni nomine dux est universi ovilis humani. Nam lubentissime satagerem ut saltem in aliquibus obliqui orbis signis remaneret cum vestigio prisci vocabuli etiam substituta falsitati melior imo sola vera ratio. Continet ex parte septentrionis citra Eclipticam lineam secundum priscas tabulas in imaginibus cœli excusas, Arietis corpus cum

part

parte Tauri, uſque ad 15. gradus latitudinis. Ejus autem triangulus ſeptentrionalis tranſit complectendo ab occaſu Deltotum, pedes Andromedæ cum Caſſiopea, ab ortu Meduſæ caput cum Perſeo, uſque ad Cefeum, qui prope polum Eclipticæ eſt. Sed in tabulis novis & ad noſtra ſæcula emendatis, primum ſignum habet in eadem parte noſtra linorum ſeu vinculorum piſcium partem cum cauda alterius piſcium, & capite Arietis, & pergit ad ſeptentriones cum ſuo triangulo, amplectens piſcem alterum cum Andromeda, præter pedes, & Cefei majori corporis parte, veniens ad polum per nodum ſerpentis. Sic fit ut ſignum primarium ſit ferè in loco alterius, ita ut hæc in primo ſigno adnotaſſe ſatis ſit pro correctione imaginum, de qua re antequam

ultra progrediar aliquantum agere visum est.

De correctione Tabularum in imagines reductarum.

EA de re volui, ut ipsi Asterismo omnino fabulosis aut quibuscunque aliis imaginibus spoliato adessent dimensionis latitudinariæ gradus, ut observari possent à quovis quantavis ruditate homine, ea omnia quæ possunt & debent corrigi. posito enim filo in polo Eclipticæ una cum unione aut signo libere currente in eo, est videndum in correctis tabulis aut in ipso cœlo, quantum ipsæ stellæ distant aut ultra aut citra æquatorem, aut citra vel ultra Eclipticam: & demū posita ibi unione aut signo, ducendum est filum super gradus latitudinis, ibique signanda stella est ubi cadet unio. Et sic ex ipso Asterismo Ptolemæi, & novæ observationis industria sunt col-

ollocandæ ſuis in locis tabulæ,
t omnino ipſa pictura cōveniat
eritati. Si quis autem velit et-
am ad Poli mundi, & æquatoris
ationes omnia referre, poterit
in quam rem etiam filum inten-
li, ut in altero polo, volui) ducto
n longitudines filo ſecundum
12. Eclipticæ partes, ubi parum
rit differentię, & demum obſer-
vata latitudine videbitur quan-
um ab æquatore diſtent, ſicut
quantum ab Ecliptica. Licet e-
nim obſervata Solis declinatio-
ne quam poſui in Calendario
correcto, poſſint omnia perinde
facilè referri in Eclipticam, ſicut
in Æquatorem: tamen quia uſi-
tatior eſt modus referēdi omnia
ad mundi polum & æquatorem,
volui ad utrumvis referre cen-
trum & circulum. Polus enim in
plano inſtar centri eſt. Illud au-
tem obſervatu omnino dignum,
quod noſtra tempeſtate differunt

uno

uno & viginti gradibus stellæ, ab eo loco longitudinis ubi erant Ptolemæi temporibus. Nam al Ruccabah, nauticáve stella Polo proxima, quæ erat temporibus Ptolemæi in 10. minuto Geminorum, est in 21. gradu, & 5. minuto ejusdem signi, supputante doctissimo Schonero. Similiter sequens Ptolemæo in 2. grad. 30. min. Geminorum, est nunc in 23. grad. 25. minut. Similiter prima Arietis Ptolemæo erat in 6. grad. 40. minutis Arietis, nunc apud Schonerum est in 27. gr. 35. min. ejusdem signi. Similiter sequens erat in 7. gr. 40. min. Ptolemæo, nunc autem in 28. gr. 35. min. ejusdem, ita ut sint unum & viginti gradus differentiæ. Sic videmus nunc quum hoc 1552. distemus à Ptolemæo per 1400. annos (nam 152. anno salutis scripsit) quod singulis 66. annis & acto mensibus retardetur cursus stel-
larum

larum fixarum uno gradu. Quare magnus annus jam ante 5552. annos inceptus, erit poſt viginti & quatuor millia annorum cum 40. plus minus completus. Sed eſt valde mirandum de illa ſumma gloria Alfonſina, nolo enim dicere Hiſpanam, quæ ad omnes non pertinet, quod ſuas æras noluit à Ptolemæo, cui omnia debet, accipere, quia potuiſſent eſſe multa correcta ſi hoc feciſſet. Sed nos hæc expectabat obſervatio. Falſum itaque ſit neceſſe eſt, quicquid aliter de tempore & retardatione ſtellarum fixarum eſt obſervatum aut ſcriptum. Summa enim veritas ſit filia tẽporis neceſſe eſt. Nam nulla Chronologia eſt vera & inconſtantia omnino carens, præter eam quæ ſub Rege Iudæorum obſervata eſt. Nec eſt omnino integra, niſi ex quo eſt natus Rex Iudæorum. Nam ante

illius nativitatem in veteri teſtamento fuit abrupta poſt captivitatẽ Babyloneam, ita ut ſit ſumma difficultas in ea, niſi per conſules aut per olympiades adjuvetur ſacra ſucceſſio. Quod itaque à me ſupra notatum eſt de uno ſigno, illud ipſum opus eſt obſervare in ſingulis ſignis, ita ut ſingulæ ſtellæ fines orientis uno & 20. gradibus magis petant, quam Ptolemæi temporibus.

Proſequutio ſignorum.

MEridiana pars ſigni primi, cum nodo linorum ligaminíſve piſcium, continet partem Ceti ſecundum veritatem, & inde ad polum ſuum auſtralem pergit per Balęnæ ipſius corpus, habens ſtellam primæ magnitudinis qúæ eſt in fine fluminis, quam ea de re Arabes Achannehar dicunt. Sed priſca obſerva-

ſervatione habebat partem Arietis poſteriorem & Tauri cum pedibus primam, cum ſuis ſtellis in ſignorum ventre & pedibus poſitis. Ita ut triangulus Meridianus habeat medium flumen Eridanum cum ſuo flexu duplici. Sic eſt cōpletus primus duangulus, continens ipſum quadratum ſigni primi cum ſuis duobus triangulis.

Secundum ſignum, ſeu Tauri.

IN emendatis imaginibus continet Arietis tergus & capitis obverſi maximam partem, ſimiliter tergus Tauri cum Pleiadibus, ut dictum eſt jam in primo ſigno, alias ex Ptolemæo continet quicquid eſt in præcedenti. Si quis autem velit hanc Bovis figuram pingere pro forma oblati in lege Vaccini animalis, aut pro illo Tauro vel bove quem

ajunt Mosis auditores ipsum Adamum hominem primum sacrificasse, erit ea memoria digna conservatione æterna: ut & ea Bovina figura, quam in secundo Mercavæ seu quarto animalium pede posuit Iechezkel, nos secundo Evangelistæ applicare solemus. Triangulus correctus tenet ab occasu deltoton seu triangulum cum Andromedæ pedibus. Ab ortu Gorgonis caput cum Perseo & Cassiopeæ parte. A meridiana autem parte, quæ sunt attributa primo meridiano triangulo. Sic planè ex numeris sunt omnia reponenda.

De tertio Geminorúmve signo aliisque signis Zodiaci.

SI Geminorum vocabuli significationem accipere vellemus pro illo necessario geminorum partu quem constat in Iaacobo & Esauo fuisse, bene haberet

pro divini facinoris memoria. Sed quum quævis figura poſſit ibidem aptari, parum refert, ut & de ſequentibus ſignis. Nam præter Leonem & Virginem nulla poſſent in ſeriam ſignificationem trahi. Noſtro autem ſæculo in Aquilonari Geminorum parte eſt pars capitis Tauri, cum pedibus Erichthonii Aurigæve, cum frenis & lacteæ viæ curſu. ad meridiem ſunt Hyades ſucculæve cum manibus Orionis ad pedes primi Geminorum, cum ea quæ Propus dicitur. Triangulus Septentrionis habet Aurigam, cum ſtella polari ſive cauda Urſæ. Ad meridiem autem triangulus habet Orionem cum Lepore & parte fluminis. Alioqui in Ptolemæo ſunt ea quæ in Tauro viſuntur in Geminis.

De Cancro.

SI Cancer ideo dicitur ibi eſſe quod redeat in contrarium Sol, non eſſet improbanda ratio figuræ, ſed in Capricorno eſſet etiam regreſſionis ſignum notandum. Eſt in Septentrione Geminorum conſtellatio ferè tota cum duabus Cancri ſtellis, triangulo per Urſæ majoris caput tranſeunte ad radicem Urſæ minoris. Ad meridiem cum pedibus ſecundi Geminorum & viæ lacteæ parte, caudæ cancri in ſigno eſt, ſed extra ſignum in triangulo ſunt duo Canes, minor & major, clariſſimo minores ſydere. Medios interſecat via lactea. Alioqui ſunt præcedentia.

Leo.

VT eſt animalium nobiliſſimum Leo, ita ſummum communiter habet vigorem in

eo ſigno Sol, non ratione ſyderis, ſed ob aſſiduitatem verſus noſtram plagam inſiſtendi. Hoc autem falſo Syrio ſeu caniculæ adſcribunt, quum ſit eadem majoris æſtus ſub Leone ratio, quæ eſt ardoris quotidiani majoris ſub horam primam & ſecundam quam in meridie. Si aptetur hæc imaginatio ad Leonis ſimilitudinem propoſitam in prophetis, maximè in Ezechiele, bene habet. Aquilonaris ſigni pars continet cum capite cancri anteriorem partem Leonis, & in ea cor Leonis quæ Regulus dicitur, & cum ſuo triangulo pergit ad polum per quatuor clariores ſtellas Plauſtri ſeu urſæ majoris, perque Serpentis caudam & duas claras Urſæ minoris. In antiquis autem quoque eſt uno & viginti gradibus magis occidentale. Auſtralem partem tenet hydra cum capitis parte & chela cancri &

pedibus primis Leonis. triangulus autem habet anteriorem partem hydræ cum Argo navis majori parte. Olim ut ſupra 21. gradibus anterius.

Virgo.

LIcet quovis modo ſumpta ſignificatio Sacroſanctæ virginitatis, poſſit eſſe aptiſſima, nulla tamen revera eſt ſignificatio quæ in celebriori memoria ſit habenda, quam ejus virginis generalis quæ in perpetua virginitate loco Evæ univerſitatis membrorum Chriſti mater eſt, deſtinata videlicet ut omnia ad Rationalis æquitatis lancem ſive libram deducat. Spicæ enim myſterium habet omnium ſeminalium potentiarum ſignum. Aquilonaris pars habet poſteriorem partem Leonis & primam Virginis intra ſignum. Triangulus autem ejus continet cum ſolita-

litaria ſtella tres illas quæ ſunt in cauda Urſæ majoris cum manu Bootis. Ad meridiem cum pedibus poſterioribus Leonis attingitur crater hydræ innixus, pergente triangulo per craterem & hydræ medium ad uſque Argo navim. Veteres 21. gradibus anterius.

Libræ diſpoſitio.

LIbra poteſt aptiſſimè naturæ ſignificare æquilibrium, eo quod tempus æquinoctii autumnalis limes eſt inter apparentem & latentem naturę partum. Nam fœmineæ inferioriſque naturæ ſemina intra ſe condentis tempora ſunt Autumnus & Hyems. Si ſummam, quæ debet regnare, Rationis naturalis æquitatem notabit, ut lunare & inferius mundi opificium Divinæ authoritati intra nos extrinſecus advenienti conformetur, erit

aptiſſima ſignificatio. Pars Aquilonaris habet Virginis corpus, & nil plane de Libra. Triangulus habet Booten cum aliquot ſtellis Serpentis. Ad meridiem eſt Spica virginis cum Corvo fere intra ſignum collocato, trianguli aut Auſtralis limes per Hydræ caudam. Centauri poſteriora & viam lacteam remotiſſimè à nobis diſtantem continet.

Scorpius.

QVid de venefico ſigno dicam non habeo, niſi ſit ejus maleficæ virtutis & condemnatiſſimæ horrenda & execranda memoria, qua eſt factum ut in contrarium ſui curſus ordinem non ſolum mundus omnia converterit, & optime nata peſſimè diſpenſaverit, ſed in cauda & fine ſuo (ut voluptas ſolet) venenoſiſſimum aculeum ſervet. habet in ſigno boreo Libram cum chela

la una Scorpii, in triangulo autem partem Serpentis Serpentariique cum Corona & Herculis parte ad caput uſque Serpentis alterius. eſt ad meridiem Centaurus cum ſua fera & parte anteriore ad viam lacteam pertingente. Olim 21. gradibus magis occidua.

Sagittarius.

NEc mihi ſatis conſtat quid fabulæ huic ſupponam, niſi aptem ejus ſigni effectum ſagittæ, id eſt vehementiſſimæ emiſſionis Martiæ, ſeu violentæ potentiæ, quæ ab hoc ſigno in orbem terræ infunditur ob primæ triplicitatis conſortium igneum & vehemens. Sed de hac re alias. Aquilonaris ſigni pars hodie habet pedes Oſiuchi cum ſtella arcuaria, triangulus ipſum Oſiuchum una cum capite parvæ viæ lacteæ, & Herculis majori parte

per

per medium Serpentis caput ad polum venientis. Meridiana pars occupatur à Scorpione, via lactea, & Sagitta cum Ara in media via lactea posita. Eadem omnia olim 21. gradibus citeriora erant. ſum enim occiduus.

Capricornus.

SIt mihi hic caper mitti in Arazel olim ſolitus, ut malignæ cederet potentiæ, ad hoc ut inde bonum illud acceſſus ſolis ad nos oriatur, unde ſummum receſſus ejus malum procedebat. Sic enim eſt omnino futurum. Ideo ſignum iſtud Ianuale vocare decrevi, eo quod cum primo quadrat menſe Iano univerſitatis parenti dicato. Ab Aquilone habet intra ſignum caput Sagittarii, & Capricorni cornua, in medio tranſeunte via lactea. Hinc ad polum noſtrum pergit triangulus, per viam lacteam in

sua divisione capiens Aquilam, Sagittam, Vulturem qui & Lyra. meridianam partem intra signũ occupat Sagittarii corpus, inde triangulus ad polũ per reliquum Sagittarii & per Coronam vadit. Omnia 21. gradibus olim erant citeriora.

Aquarius.

HOc signum esse illius malim qui assiduam vitæ aquã nobis ad februationes nostras nobis cœlitus demittit, quàm hujus fabulosi, donec omnia in lineares figuras reducamus. A parte nostra cum tergore Capricorni, & brachio Aquarii una cum humero & capite signũ perficit. Hinc triangulus pergit ad polum per duos Equos, Delphina, viam lacteam bifurcantem, & Cygnum. Meridies in signo habet caudam Capricorni & pedes Aquarii. In triangulo autem Delphinum meridianum.

Pisces.

LAudabo ut ſint illi duo piſces quibus 5. millia hominum ſatiavit Chriſtus, ſi quis illic figuras vivas quam Geometricas vel lineares pingere malit. Cæterum aqua cum manu Hydrochoi & primus piſcium occupant ſigni quadratum, Triangulus complexus Pegaſi corpus, viam lacteam, cum Cygni cauda pergit ad polum, attingens Cefei manum. Ad meridiem attingitur à ſigni quadrato, una cum Aquarii fluvio aut aquę fluxu, cauda Ceti. Hinc triangulus ſtellis vacuus ferè pergit una cum cauda Ceti & aquæ curſu ad ſuum polum. Olim 21. erant occidentaliora omnia.

De

De significationibus quum stellarum omnium, tum maximè signorum duodecim.

HOc saltem Solem & Lunam virtutis habere, ut ille sit caloris, hæc autem humoris vitalis dux, si quis velit negare, ille manifestæ rationi repugnabit. Deindè quòd vehementia quædam corporum à vi Martis, pigritia à Saturno soleat immitti, id est etiam clarissimum. Quod Iupiter, Venus & Mercurius sint corporibus faustiora, hoc satis constat. Sed quum non sit nobis propositum de ipsis erraticis planetisque dicere, nos ad ea generalia quæ duodecim signa efficiunt convertemus, potissimum ea dicturi quæ ad primam pertinent triplicitatem, eo quod est omnibus aliis partibus dominatura. Tria itaque sunt signa in toto cœlo potentissima, Aries, Leo, Sagit-

Sagittarius, ſive primum, quintum, nonum. Et ea de re Ignea triplicitas, uti omnium victrix, eſt nominata. In primo enim eſt virtus albæ vitæ, ſive Cerebri & capitis, unde ſenſus & motus. In quinto Cordis & vitæ vitalis naturalis animalis rubra origo fonſque ſanguinis. Tertium in triplicitate, quod nonum eſt, radici motus localis & progreſſivi pro baſi datum eſt. Sic ſunt tres primi articuli vitæ à Deo his tribus ſignis conceſſi in ſingulis hominibus. Facta autem quadruplici univerſi diviſione ſuper Chaldææ Babyloniæve meridiano, quadrans ille qui ad Cauros ſeu Magiſtralem ventum, ut vocant, pertinet, & excellentiam totius mundi continet, primus in ordine eſt, & continet illorum trium ſignorum virtutem. Nomine autem generali Celtarum vocant antiqui, Ptolemæo teſte,

qui

qui in hac re planè cōſentit cum Ioſepho graviſſimo authore. Iapetitas enim in ſua parte in diviſione orbis accepiſſe hanc partē quæ poſtea Europa dicta eſt à fabulatoribus, affirmat. Primos autem totius Europæ incolas Celtas ſive Gallos fuiſſe, adeo in Romanæ veriſſimęque hiſtoriæ monumentis certum eſt, ut etiam ipſi Umbri & pluviis diluvii generalis ſuperſtites, & ipſi diluvio conjuncti, ſe eſſe Gallorum Celtarúmve genus glorientur & probent. Ideo convenit hoc ſoli Celticæ genti, ut ſub tribus illis ſignis ſpecialem influxum habeat. Sed particulares regiones ſunt ſingulis tribus aſſignandæ.

Quæ ſubſunt arieti primóve ſigno.

IN orientali influxu, qui prior & nobilior eſt occiduo, uti maſculus fœmina, eſt Iudæa, Paleſtina, Idumæa, & Cœleſyria. Inde factum ut primus locus ſacer ſive

religiosus ibi sit, origoq; & basis potentissimæ religionis inde sit orta, quę ex eo tempore toti terrarum orbi imperat, & cum Pontificio magistratu regnabit in æternum, donec ejus authori totus orbis pareat. Ea de re pro securissima possessione illam occupaverat suis quartogenitis Cham, tanto stabiliendi Regni cupidior, quanto magis erat exhæredatus. Inde ab Abrahmanibus Canaanei sunt dispulsi, donec ibi in propria venerit Rex Iudæorum, alioqui universi dominus & religionis potestatisq; æternæ author. Elegit enim ibi caput Pontificii dominii, sicut in toto homine caput maximè simile est Deo, & illi proprium ob sedem Rationis. Ideo electio & vocatio Abrahami ibidem fuit ex Chaldæa, ut per gratiam Restitueret & confirmaret Naturam cœlestis actionis divinitus instituta

tutæ. In Occidente habet Galliam, Britanniam, Germaniam, Baſtarnas, hoc eſt, generaliter omnes Europæ populos, qui neceſſario à Gallis orti ſunt, eo quod antiquiſſimi populi totius Europæ, & ſuprema literarum memoria celebres Umbri, diluvio cõjuncti ſunt Gallorum propago, ita ut ſit æternum humani generis nomen Gallicum, aut ſaltem medio in diluvio natum. Britanni itaque & Germani & Baſtarnæ & omnes occidentis populi ſint à Gallis orti neceſſe eſt, poſtquam illi qui ſunt vel mille annis ipſis antiquiores, & fideliſſimis literarum occiduarũ monumentis celebrati, à Gallis Celtíſve ſuas origines agnoſcere coguntur. Nam & Brutus origine Umber fuit. Germani autem ob morum corporumque ſimilitudinem, Gallorum dicti ſunt fratres germani. Quare neceſſe

eſt ut ſicut una cum Religione æterna Pontificatus authoritas in Syria ſancta nata eſt duce primo Capitalis ſigni aſpectu, ſic ſub occiduo & ſecũdo ejuſdem ſigni influxu una cum civili ſeu temporali potentia æterna, Regni Ratio in ea regione baſim ponat, in qua & hodie agũnt, & ſuprema memoria literarum olim habuiſſe primas ſedes Galli leguntur. Siquidẽ aut ad illos, aut ad eorum Epigonos influxus pertinens, neceſſario eundem in tẽporalibus effectum faciat neceſſe eſt, qualem videmus ex trium millium annorum decurſu factũ fuiſſe in Religioſo ſive Authoritativo Màſculinóve jure Divinæ legis. Siquidem Fœmineam Inferiorémve & Secundariam potentiam æternam Sacræ & Religioſę vindicem adeſſe in brachio ſeculari neceſſe eſt, ex ſecundo iſto aſpectu, ut in hac reddantur

omnia

omnia Cæsari sive Regi ab æterno ordinato, sicut redduntur omnia Deo. Hic autem secundus &Fœmineus temporalis effectus sit tanto ad suam executionem paratior & expeditior necesse est, quanto est aspectus fortior in occidente quam in ortu. Nam Celtæ sive Galli sunt & sub Ariete cum capitis virtute, & sub Leonis aspectu cum cordis viribus, & sub Sagittario cum motus progressivi principiis, ut totus triangulus agit in Celtarum regionem. Nam licet Leo etiam Fœnicem respiciat, quæ pars Iudææ est, ut in hoc cum Ariete consentiat, tamen Sagittarius in eam non influit. Iupiter autem qui dicitur Zedek, hoc est Iustitiæ splendorisq; signum, & Mars qui Maadim, hoc est violentiæ igneæ sydus, dominantes, ille potissimum spirituali & Pontificiæ, hic autem temporali, & in-

 feriori

feriori potentiæ, dominantur in hac Triplicitate. Unde factum est, licet non sit adhuc deducta de potentia in actum Monarchia Gallica, tamen nullius alterius gentis quam Gallicæ viribus sit summa spiritualis potētia in Ecclesia Christi conservata & defensa, & inde est factum ut quisquis fecit aut quovis modo obstitit ne jam ab octingentis annis Monarchia fuerit in Gallia, ille & divino & cœlesti & humano decreto sit inter perduelles Reip. Christianæ habendus, & contrarius Regi Iudæorum æstimandus. Eo enim tendit cœlum.

Quæ subsunt Leoni sive quinto signo, & in triplicitate secūdo, quoque sint effectu consummanda.

ORientali aspectu fovet Orchenios Orchenósve Chaldæorum philosophorum populos, regionemque ad sinum maris Persici pertinentem, unde eo-

rum

rum doctrinæ in totum orbem terrarum pervenerunt, & in secundo post sacram doctrinã loco sunt positæ, & tanto in honore habitæ, ut Rex Iudęorum voluerit à doctrinę cœlestis Orcheniæve professoribus Astronomis, Magísve ex Tharsensi regione juxta Seres posita advenientibus, manifestari, priusquam à suis, ut eorum occasione etiam innotesceretRomanis non levi sed constantissima fama, idque non semel sed crebro perlata, oboriturum ex terra Iudæa hominem, qui modo omnino præstantissimo, Imperio totius orbis terrarum potiretur. Hic fuit summus Astronomiæ seu veræ Magiæ effectus à Deo præordinatus, ut etiam Romani essent, si illum Regem Iudæorum non cognoscerent, inexcusabiles. Demum ipsos Chaldæos & Assyrios aspicit illud ardentissimum cordis

Leonis ſydus, unde Monarchiarum oriẽtalium vis & origo ſucceſſuſque, qui inter ipſos Chaldæos, Aſſyrios, Babylonióſve primo, magnam quidem illam ſed tamen infantem adhuc in inferendis damnis Monarchiam habuere 1300. annis. Inde ad Medos & Perſas traductus ſucceſſus pervenit ad Græcos, nec priùs agitari deſiit, quam ad Romanos res ipſæ pervenere. Sic enim erat alter & occiduus influxus, ut in Italiam ſummo & finali effectu veluti in quarta & ſenili ætate Monarchiarum ſatanæ transferretur. Hac de re Noachus ſapientiſſimus hominum, in Babylonia ſeu in Hur Chaldæorum videns occupatam à Nemrodo tyrannidem, & ſciens inde ad Phœniciæ influxum vocandũ Abrahamum, in ipſa Phœnice inſtituit Melchiſedek ſummum æterni ordinis ſpiritualis Pontificẽ filium ſuum

ſecundoprimogenitum, ipſe autem in ipſa Italia fixit æternæ ſedis Temporariæ Baſim pro Gomeri primogeniti filiis, ubi factus eſt ſecundus inferior Temporalis Civilis & Fœmineus locus ſacer mundi, nunc ratione toti mundo demonſtrandus. Et ſic concurrit pro Gallis cum primo ſigno, ut ſit omnino neceſſariũ deſtructa ibi Babylonis quarta potentia, conſtitui & reſtitui ibidem ſedem eorum populorũ qui etiam Umbrorum ſeu Gumbrorum parẽtes ſunt. Ideo Chriſtus, qui eſt Abrahami Babylonici ſemen, reprobata ejus in Syria ſancta ſede venit Romam ponere eandem ſedem ſummi pontificatus, quam uni illi dederat qui erat unus ex duodecim & eſſet ſuos fratres paſturus Petrus.

De Sagittario.

IN ortu Arabiam habet, quæ abolito in Oriente Abrahma-

num legitimorum imperio penum
perit mundo Iſmaelitas varioperit
rum generum, ſed clariores literis
ris nullos habuere ſucceſſus quā
in Hiſpania, ubi eſt alter ejuſdem
ſigni influxus. Tanti fuit unius
Abrahami ſanguis etiam illegitimus.
timus. Sub ejus enim quamvis
falſæ religionis dominatu hodie
ob Iſakitarum pigram diſpoſitionem,
tionem, tota ferè Aſia, Africa, &
tertia Europæ pars eſt conſtituta.
ta. Sed quid erit legitimum imperium,
perium, ſi tantum eſt illegitimū?
Occiduus influxus eſt ad duorum
rum ſuperiorum confirmationē.
Nam præeſt Tuſciæ ſive Eturi-
tuſciæ, quam Tyrrheniam aut
Tuſcaniam dicunt, in qua regione
ne eſt Umbria, & quicquid circa
Tyberim eſt. Ea ratione olim
antequam contentio de regno
faceret ex una civitate duas,
nempe Ianiculum & Saturniam
ex una Antipoli, erat ſumma pax
in

in eo loco, qui inſtar omnium civitatum mundi, mille annis antequam Romulus vetaret id nominis proferri toti mundo, ſub patris Iani obedientia erat. Hîc primo nomẽ Gallorum fuit impoſitum ſoli Gomerorum aut Gumbrorum vel Umbrorum familiæ, quum alioqui totius eſſet orbis. Sed faciamus nos neſcire Aſtrologiam, & ab effectu judicemus. Eſt omnino neceſſarium ut illi populi, Patria, & gens, quæ primo in toto orbe legitur & nomen habuiſſe & jus, & ad quam devolutum eſt quicquid ſummæ literaturæ, authoritatis & potentiæ fuit, ut alibi demonſtravi, illa omnino & ſub primo cœleſtis influentiæ curſu ſit, & ut univerſi Potentiæ in ejus jura concedant Rationali & primo jure mundi. Sic eſt in fatis.

Humana Ratio pro cœleſtium rerum confirmatione neceſſaria.

ESse in ea constitutione res Christianorum deductas, ut licet ex decem partibus orbis vix ternas in libero teneant dominatu, tamen illas esse universo orbi jus dicturas, facile quisquis usu rerum humanarum aliquo polleat, judicaverit. Sunt autem omnino reductę intra primę triplicitatis limites. Nam licet multitudine gentium & amplitudine possessionis polleant Ismaelitæ, ita ut revera 14. annos aut 13. saltem videantur in omni ratione multitudinis & latitudinis habere contra unum ipsorum Christianorum sive Isaakitarum, tamen & pietate qua victoriarum largitor conciliatur Deus, & scientia tam literarum quam rerum bellicarum usque adeo sunt superiores, ut nullum sit dubium quantovis dispendio comparatã victoriam ultimam penes nos fore, ita ut non tantum corpora,
sed

ſed maxime animos ſimus Rationibus ſubacturi. Quum enim Deus & Natura nil faciant, aut in appetitu naturali nil imprimãt fruſtra, eſt omnino neceſſarium ut penes eos ſit futura victoria, qui duce ratione cujus uſum ſicut & cognitionem omnes appetunt, ſuadebunt, & divini & humani juris uſum reducent, compellendo ipſa ratione duce omnes ut intrent ad Convivium univerſalis politiæ. Quod ſi res ita cedet (nam providentia ob arbitrii humani conſervationem nil coactum præfinit particularibus) ut ſine ab Iſmaelitis caſtigatione, & vehementi ad Imperium arripiendum colluſione aut colliſione potius, res deducantur ad Monarchiam, ut omnino neceſſe eſt fore, nullo unquam alio in populo poterit duci principium quam in Gallia. Quum enim jam totis ſexcentis annis videamus

ſolā obſtitiſſe Galliam, eo quod (ut divinitus in decretis Eccleſiæ præſcripto ſancitum eſt) non eſt ſub Imperio, ne poſſet revera eſſe ſicut dicitur Imperator, & ea de re ſummis Chriſtianiſmi viribus, totis quingentis immo fere jam ſexcentis aggreſſam, concuſſam, oppreſſam, & quovis oppreſſionis genere laceratā Galliam fuiſſe cernamus, ut ipſa agnoſceret Imperium, eſt omnino impoſſibile ut alibi quam in Gallia illi obſiſtente naſcatur Monarchia vera & actu realis. Sive itaq; ipſi Coronæ Gallicæ affines, & veri Gallicæ legis conſeruatores, tantum proficient, ut ipſi ad Impetum perveniant, ſive aut ſocordia, aut quovis alio impedimento, iſtis ceſſantibus, tamen ut res in Gallia ipſa ortum ducat neceſſe eſt. Nec enim Germanicus Electoriúſve aut quacunque alia via in Chriſtianiſmo electus vel in-

intrusus Imperator unquam & esse & haberi poterit, priusquam Galliæ obedientiam in sua jura traxerit. Divina enim virtus, in Noachi benedictione data suo in Temporalibus Primogenito, tanta est, ut sit omnino necessarium, consensu populi illius qui ab eo descendit Imperium & Concordiam universalem nasci. Nec est in principum Sanguine hoc juris positum, sed in Reip. Gallicæ solius Consensu tam in Gumbriæ quam in Galliç finibus futurum. Inde videmus quam merito dicantur ab antiquis tria igneæ Triplicitatis signa incumbere in Gallias. Sic enim ratione humana duce (etiamsi nec sacrũ, nec cœleste, nec humanum pro suæ primogenituræ jure decretũ haberent) videntur Gallicæ res esse constitutæ, ut sit impossibile alterius populi consensu & votis formari, fundari & defendi Imperium

perium verum & Monarchicum, quam Gallici. Nunc autẽ quum jure Divino, cœlesti influxu, humana ſanctione confirmetur hęc ratio humana, in ſenſu & experientia omnium conſtituta mortalium, eſt omnino colligendum quod ſit impoſſibile aliis quam Gallici populi viribus conſenſuque naſci Imperium verum. Eſt itaque neceſſarium ipſi Cæſari Germanico, ſi (quod avertat Deus; Nam filii imperarent patribus) vellet ad verum, & non tantum Titularium Imperium pervenire, ut Rex Galliæ fiat, dicatur, habeatur. Nam æterna diſpoſitio hac de re univerſalis Monarchæ dignitatem in ſacris nomine Regis & ejus qui eſt populi Baſis aut factor procuratorque & non imperator, vocari voluit. Hic nervus rerum totius mundi eſt. Nam Luſitania, Anglia, Polonia, & Moſchovia, atque ſi quid

eſt inter Chriſtianos Romano aut Germanico imperio nondum ſubjectum, ne ad momentum quidem duraret ſi imperator Rex Galliæ eſſet, aut ſi, quod eſt ut facilius ita expedientius, & magis prædeſtinatum, Rex Galliæ eſſet imperator. Hæc eſt non ſolum cœleſtium influxuum, ſed multo maxime diviniIuris & humanæ cujuſcunque conſtitutionis deciſio, ita ut mundus inferior, cœleſtis & ſuperior (ſicut alibi ample tradidi) cum ipſa conſentiant experientia, in cujus rei fidem imagines cœli, Gallico juri in toto orbe quandiu mundus durabit inſervituras, ſine fabulis reſtituere volui.

Finalis rerum cœleſtium uſus & ſatisfactio.

AD id comparatam eſſe ſummam veritatem duce natura à nobis cognoſcibilem, ut per eam deveniatur in divinæ diſpoſitio-

ſitionis & voluntatis cognitio-
nem, certiſſimum eſt. Sicut itaq;
Deus olim verorum & non im-
proborū Abrahmanum ſive Ma-
gorum (qui ſunt Orientis & A-
brahami filii, ex concubinis nati,
ut & filii Iectani, filii Heberi, filii
Semi ſeu Melchiſedeki) ad hoc
approbavit ſcientiam, ut in qua
Ioſeph, Moſes, & Salomon lau-
dabiliter excelluerunt, ut finali-
ter ſerviret ſummæ veritati Divi-
næ, quæ eſt AGNITIO VERA
REGIS IUDÆORUM, ſic o-
pus eſt, ut illius ipſius doctrinæ
veritas eo ſit comparata, & in
hanc uſque diem ſervata, ut rur-
ſus, illa cum divinis & humanis
legibus duce, AGNOSCATUR
VERUS CÆSAR, ipſius Regni
aſſertor. Quum enim ſit neceſſa-
rium utrunque, & ut Deus verus
in Chriſto, & ut verus & ab æ-
terno ſub Deo prçordinatus Rex
cognoſcatur, ne poſſit uſpiam
aut

aut Idololatria, aut Tyrannis velut i jure avito regnare, est omnino necessarium ut Cœlo, Cœlestive doctrina suffragante, hanc Dei, alioqui obscuram, voluntatem cognoscamus, ut vero Deo & non alteri, veroque Cæsari & non alteri, quod suum est reddamus. Finis itaq; Apotelesmatum Cœli in hoc est, ut demonstretur in Gallica gente esse summum jus mundi, ad Divinum Cæsarem ex suo Rege cōstituendum: ita ut pro asserēdo in mundo Monarcha Rege suo, tāquam pro ipso deo sint illi in spem æternæ vitæ omnia sustinenda patiendaque. Quod autem aliqui in posterum sint forsan agitaturi meam de observatione stellarum sententiam, quod non conveniat cum observatione Appiana, non admodum laborabo; quum ex ipso Almagesto aut magna constructione Ptolemæi exemplari
Veneto

Veneto illam acceperim, & cum tabulis Alphonſinis ad noſtra tē-pora repoſitis correctiſque, una cum Schoneri, Syrigatæ & Albategnii obſervatione contulerim, & rationem illam inierim ex veriſſima tēporis ſub Chriſto tranſacti ſupputatione. Certiſſimum autem eſt Ptolemæum olim falſiſſimam temporum rationē habuiſſe, ita ut in ejus ſupputatione à Nabonaſſaro ad Alexādrum ſint 150. anni erroris, cujus tamē obſervationi multi conſentiunt. ipſi viderint. Non eſt mihi ſcopus finalis niſi in detractione rerum fabuloſarum à Cœleſti doctrina, & in veriſſima ſummi Apoteleſmatis Cœli demonſtratione, quā ex Authoritate doctrinę filiorum Orientis & Ægyptiorum, & Grę-corum, & Chaldæorum adfero, eo quod veritatis teſtimoniū aut ab inimico, aut ab eo qui illum, de quo laudabilia & optāda ſcri-

bit,

bit,ignorat, certiſſimum & irrefragabile omnino eſt. Hoſtes Gallici primique nominis, ſunt Græci. Nullus Orientalium aut Ægyptiorũ, Gallus erat, ut poſſet in ſuis Aſtronomicis ſcribere aut gratificando dicere, totius primę Triplicitatis Cœli influxum in Iudæam gentem mundo exoſiſſimam & in Galliam Celticámve gentem potiſſimum tendere. Eſt autem hoc toto in orbe traditum cõſervatumque, quod ſuaſiſſe ſatis habeo, alioqui omnino, quid de meis obſervationibus judicẽt egregie contempturus, & ut meliora dent expectaturus.

Sed omiſſa ſatisfactione, quæ non eſt neceſſaria: ad finalẽ cauſam contendendum eſt. Nam mihi authoribus omni exceptione majoribus, contra falſam Appiani obſervationem conſtat. Gemma enim Friſius in globorum ultima editione, Albategnius in ſua obſer-

obſervatione, Syrigatus in ſuo diariò Aſteriſmóve de ortu & occaſu ſignorũ, ipſe Schonerus, qui inſtar multorum eſt, obſervatio ſuper Alphonſum, & ipſa experientia docet, quod jam ab anno 1500. erant ſtellę 20. gradibus & 12. minutis orientaliores quã temporibus Ptolemæi: unde 66. annis fit gradus unus. Quare fieri nulla ratione poteſt ut 100. annis uno tantum gradu moveantur.

Poſtrema Ratio.

SAtis autem ſum habiturus hæc addidiſſe, quod præter illa Primi Apoteleſmatis effecta, quæ ſunt à me in opere de literis Phœnicum, & in opere de Monarchiæ jure emiſſa, hoc unum eſt maximum: Quod Conſortium illud in quo merito à nomine Ieſu nomen habent, quo duce totus Oriens in maritimis eſt ad fidem Chriſti fere jam converſus, non potuit etiam ſub homine Hiſpano ibique ſanctiſſimis opibus claro alibi quam in Gallia naſci. Eo vero duce, admirabilis illa Chriſtianæ politiæ Ichnographia, quam propediem in lucem ſum, poſtquam mei Proteuange-

lii emiſſio ex Germania prodiit, publice expoſiturus, eſt Chriſtianis occiduis in orbis concordiam manifeſtata, in qua res dictu, ſed magis auditu viſuque mirabilis cognoſcetur in æternum: Quod licet nec de Chriſto, nec de Maria virgine matre, nec de Evangelio quicquam unquam ſe accepiſſe ſciant aut fateantur, tamen excepta Idololatriæ omnia devaſtantis opinione, ea omnia, quæ olim inter Chriſtianos obſervata & juſſa ut maxima parte ſunt, inter ipſos obſerventur. Licet autem ob regni æterni occaſionem, illud idem mihi Romæ inter patres in Gallia primum & Pariſiis in nomine Ieſu congregatos contigerit, quod inter ipſos Apoſtolos Ioanni Marco, poſtea Evangeliſtæ, contigit, ut videlicet ipſe tanquam externus à regno Dei actuum 15. repudiaretur à Paulo, eo quod ab eo in Pamphylia diſceſſiſſet, actuum 12. tamen ſum certiſſimus non tam ratione Cœleſti quam Divina, fore ut in Ieroſolymitani Regis gloria promovenda nunquam ceſſatura ſit utravis pars. Nam licet in opere practico, ut vocāt, ſint in extremū uſq; orbem ſummi, & longe in promovendo Chriſti Evangelio, ſi vita neſcio, certè in docendo, locorum intercapedine, Apoſtolis ipſis ſunt æquales, tamen ego in opere Theorico & Doctrinario nolo eſſe ſi potero vel

vel ipſo Marco ante reprobato inferiori
cui in ſuo Evangelio addidi, non à me,
abſit, ſed ex Græcis vertendo (quid tum
agerem in hunc finem incogitans) Co-
ronidem; & Evangelii Iaacobi fratris
domini filii Ioſephi contextum, ad Io-
ſephi illius putativi patris Regis regum
& ipſius Regis virginiſque illius matris
memoriã, ex Orientali Eccleſia adjun-
xi. Hoc vero quicquid fuerit, certè in
Galliæ Apotelesma referetur. Tanti eſt
Iapetus, Gomerus, Samotes, Drius, Sa-
ron: Tanti Cæſar Imperator, Conſtanti-
nus Chriſtianus, Clodoveus Victor:
Tanti Caroli magni Corona, nominis
Chriſtianiſſimi gloria: Tanti ſucceſſus
Magdalenæ, Marthæ, Lazari, Marcialis,
Ceſæ, Dionyſii receptio: Tanti Æternæ
fidei conſervatio, ſummæ Authoritatis
& ſcientiæ ſummæ clavis conceſſio &
verus uſus: Tanti demum & ordinis in
toto terrarum orbe ſummi origo & pri-
ma pœnitentiæ Ignatianæ acceptatio,
inque totum orbem terrarum ſui con-
ſortii & viviradicum Galliæ tranſplan-
tatio. Tantus demum & incogitantis
Portus Galliæ cum ſua prima origine
conſenſus. Tanti eſt æterni Regni in ter-
ris compoſitio & Reſtitutio. Sic, ubi
fata urgent, & divina cœleſtibus hu-
maniſque conſentiant neceſſe eſt.

FINIS.

